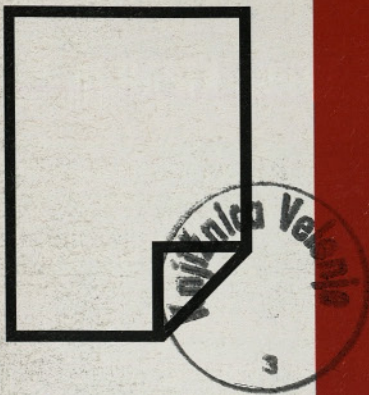




List

Revija za kulturna in druga vprašanja občine Šoštanj in širše.

LETO X
ŠT. 9
30. SEPTEMBER 2004
300 SIT

ISSN 1581-8373



***Moja želja je, da bi se
vsi spoštovali in da bi
otroci celega sveta ime-
li srečno otroštvo ...***

Kajetan Čop

Tema meseca:
VOLITVE



Poštšina plačana pri pošti 3325 Šoštanj
Knjižnica Velenje
Titov trg 05
3320 Velenje

D r o b n a

Jaz sem droben,
droben list,
ki drevo mu daje hrano.
To drevo
iz zemlje rase,
zemlja
pa je vir življenja
in življenje
vir človeštva
in človeštvo

ki človeku
to je hrast,
daje rast.

VELIKA PREGLEDNA RAZSTAVA KIPARJA IVANA NAPOTNIKA

Galerija Muzeja Velenje, Titov trg 5 in Narodna galerija Ljubljana pripravljata veliko pregledno razstavo kiparja Ivana Napotnika (1888-1960) v letu 2006. Zaradi obsežnosti kiparjevega opusa in želje po čimbolj popolni dokumentaciji del pozivamo vse lastnike njegovih del, da nam pošljejo ali sporočijo podatke o delih ali lastništvu na naslove: Muzej Velenje- Galerija, Titov trg 5, 3320 Velenje ali tel. 038976840, fax 038982640, e-mail milena.koren-bozicek@guest.arnes.si in Narodna galerija Ljubljana, Puharjeva 9, 1000 Ljubljana, tel.012415425, fax.012415409, e-mail mojca_jenko@ng-slo.si.

Narodna galerija Ljubljana, Muzej Velenje-Galerija



NAPOTNIK
Lastna podoba 1923

List

Revija za kulturna in druga vprašanja Občine Šoštanj in širše.

Izdaja

Zavod za Kulturo Šoštanj
Trg Svobode 12, 3325 Šoštanj
zanj Kajetan Čop, direktor



Fotografija na naslovnici:

Darko Vučina

Odgovorni urednik

Peter Rezman

Lektoriranje

Jožica Andrejč
(Za razpise in objave odgovarja naročnik.)

Priprava redakcije

Milojka Komprej

Tisk

Grafika Gracer Celje

Natiskano

900 izvodov.

Vse sodelavce prosimo, da prispevke za LIST št. 10 (oktober 2004), pošljejo ali dostavijo najkasneje do 20. oktobra 2004.

ISSN 1581-8373



Foto: Milojka Komprej

Pogovor s primarijem Janezom Polesom, Stran 26.

VSEBINA

4	Fotografija meseca
5	Uvodnik
6	Naša občina
14	Tema meseca
	Volitve 2004
20	Dogodki in ljudje
22	Utrinki iz življenja cerkve
23	Varnost
24	Sredina
	Iz sredine vas vabijo v svojo sredino
26	Intervju
	Pogovor s primarijem Janezom Polesom
30	Gasilci
32	Dogodki in ljudje
34	Zdravo telo zdravi duha
39	Naša naravna dediščina
	Lipa zelenela je
40	Čez Uršljo goro
	Kulturni natroski s Koroške
42	Kultura
43	Knjige
	Knjižne novosti in dogodki v mestni knjižnici Šoštanj
44	Hotenja
	Zgodbe ki jih piše virtuala
46	Križanka



Foto: Dejan Tonkli

Igre brez meja po šoštanjsko!

Ob zaključku kopalne sezone so bile na šoštanjskem bazenu Igre brez meja po šoštanjsko, ki so potekale prvič, organizirala pa jih je Občina Šoštanj ob pomoči Turistično olepševalnega društva in delavcev šoštanjskega bazena. Kot na pravih igrah brez meja tudi tokrat ni manjkalo zabave in smeha. Igre so se tako prijele, da že razmišljamo o podobni prireditvi tudi prihodnjo kopalno sezono.

Ob bazenu se je zbralo kar nekaj radovednežev, tekmovalce pa so ob koncu le štiri ekipe, saj so tri na dan tekmovalna svojo udeležbo odpovedale. Ekipe so se med seboj pomerile v petih športno zabavnih igrah: štafetnem plavanju, vlečenju vrvi, metanju žogice v obroč preko ovire, vlečenju čolna in reševanju princeske iz Pustega gradu.

Najbolje so se v vodi znašli člani Planinskega društva Šoštanj, ki so ob koncu tudi zmagali, najbolje pa so tudi vnovčili jockerja, ki je točke v eni igri podvojil.

Tudi tisti, ki jim v igrah ni šlo najbolje, so se odlično zabavali, saj so se iger udeležili predvsem zaradi smeha in zabave in ne toliko zaradi tekmovalnosti.

Drugače pa je bilo po igrah, ko je potekalo še prvo prvenstvo Občine Šoštanj v plavanju. Prijavljeni tekmovalci so bili razdeljeni v dve kategoriji – moško in žensko.

Pri slednjih je brez konkurence slavila Natalija Szabo, včasih mladinska reprezentantka Jugoslavije v plavanju, med moškimi pa je bil najhitrejši Jani Gorjanc.

Minuli vikend je bil tudi zadnji, ko je bil šoštanjski bazen še odprt. Zaradi zelo muhastega vremena in začetka šole smo se na občini odločili, da ga zapremo, saj so bili njegovi glavni obiskovalci prav otroci, ki imajo sedaj številne druge obveznosti.

Tjaša Rehar

Lepo pozdravljeni ...

Kajetan Čop

Upam, da pri prebiranju našega Lista uživate. Veseli nas, da lahko redno izhajamo in da imamo toliko zvestih bralcev. Zato bi se najprej zahvalil vsem, ki so za to odgovorni. Tistim zgoraj in spodaj, levim ter desnim, preprosto vsem, ki vede ali nevede pomagajo, da izide List.

Seveda brez našega odgovornega ali glavnega (?) urednika List ne bi bil to, kar je. Mesečnik za kulturna vprašanja Občine Šoštanj. Trenutno nimam Lista pred sabo, tako da sem mogoče navedel malenkost napačno. Se opravičujem iz dna srca!

Ko sem že pri opravičevanju, bi se opravičil vsem, ki jih naša obvestila o kulturnih dogodkih, poslana na dom, motijo. Se opravičujem iz dna srca! Opravičil bi se tudi vsem, ki sem jih užalil s svojim obnašanjem ali pa delovnim mestom in delovnimi navadami. Se opravičujem iz dna srca.

Tako, formalni del smo končali. Zdaj pa k neformalnemu. Ali ste opazili, da se bližajo volitve? Tudi ta številka Lista je polna volitev. Uživate v branju. Moja želja je, da bi se vsi spoštovali in da bi otroci celega sveta imeli srečno otroštvo ... A to se, žal, nikoli ne bo zgodilo, zato bom poskrbel vsaj za to, da bom ljudem okoli sebe izkazal spoštovanje, ki si ga zasluži, in imel rad svoje otroke ter jih spodbujal na njihovi življenjski poti in pri njihovih odločitvah, čeprav se mogoče ne bom strinjal z njimi. To so namreč meni nudili moji starši. Hvala jim in vsem takšnim staršem zato, ker so z, za in pred nami.

Napisati moram uvodnik - ali kako se že temu reče - mogoče začetnik. Saj se List s tem začne pa mogoče tudi zato, ker sem sam začetnik v pisanju le-tega. Moral se bom še marsi-

česa v življenju naučiti. Zame je življenje ena velika učna ura. Samo upam, da se ne bo tako končala kot pri Ionescu. Zadnjič smo imeli v Mestni galeriji Šoštanj literarni večer. Bilo nas je 16, od tega 4, ki niso kakor koli sodelovali pri izvedbi le-tega. Vau, bi si rekel, kakšen uspeh! Minimalisti bi nam zavidali, a bilo je iz srca. Zato se zdaj tukaj sprašujem, kaj ima smisel. Dogodki, ki so iz srca in niso preveč obiskani, ali tisti drugi komercialni, z množičnim obiskom, katerega stranski produkt je zaslužek. Moj odgovor bo diplomatski: brez enega ne bi bilo drugega.

Kakšno številko ali dve nazaj ste lahko opazili na zadnji strani Lista anketo. V Zavodu za kulturo Šoštanj bi vam bili zelo hvaležni, če nam jo pošljete izpolnjeno nazaj. Če ne, nič hudega. Vam bomo pač tako dolgo pošiljali, dokler ne dobimo odgovor. Hec! Predvsem bi vas prosil, da nam jo pošljete zato, ker želimo izboljšati našo ponudbo za vas, občane Občine Šoštanj. Saj smo tukaj zato, da vam ponižno služimo.

Tako, za konec pa še samo to: pojdite na volitve in volite. Pa, prosim, če lahko volite iz srca. Saj veste, kaj pri naših južnih sosedih pomeni beseda VOLITI - imeti rad ali ljubiti. Zadnje čase premalo poslušamo, kar nam sporočajo naša srca.

Lep preostanek olimpijskega leta vam želim. Važno je sodelovati in ne zmagati ...





ŠOŠTANJ PRAZNUJE
2004

Dediščina preteklosti za prihodnost!

**Občankam in občanom
Občine Šoštanj čestita-
mo ob prazniku z željo,
da se še naprej po-
nosni na preteklost
skupaj trudimo za
boljši jutri.**

**ŽUPAN, SVETNIKI
in UPRAVA OBČI-
NE ŠOŠTANJ**



Šoštanj express

Uredniško redigiran zapisnik 13. redne seje Sveta Občine Šoštanj, ki je bila 30. 8. 2004 ob 11. uri v veliki sejni dvorani Občine Šoštanj.

Na seji je bilo prisotnih 18 svetnikov. Ostali prisotni: direktorica Občinske uprave Mirjam Povh, računovodja Irena Skornšek ter predstavniki medijev. Sejo je vodil župan Milan Kopušar, zapisnik je pisala Lili Grazer.

»Grajska planina« bo menjala lastnika

Po uvodnih, utečenih nalogah, v katere sodi sprejem zapisnikov in sprejem dnevnega reda, so svetniki brez razprave poslušali Poročilo o izvrševanju proračuna Občine Šoštanj v prvem polletju 2004. O poročilu se tudi ne glasuje, zato so svetniki nemudoma prešli na naslednjo točko dnevnega reda: sprejem predloga Odloka o spremembah in dopolnitvah Odloka o proračuna Občine Šoštanj za leto 2004, ki so ga prav tako sprejeli brez razprave in soglasno.

V nadaljevanju so se svetniki malo pomudili pri predlogu Sklepa prodaje stvarnega premoženja - nepremičnine, zemljišča parc. št. 68/1, k. o. Skorno pri Šoštanju Grajska planina, ki so ga svetniki dobili z gradivom. Tu je župan pojasnil, da gospodarjenje s kmetijskimi oziroma gozdnimi zemljišči ni primarna naloga občine, zato bi slej ko prej prišlo do potrebe o izbiri upravitelja gozda na Grajski planini. Glede na to, da je vrednost gozda v tem trenutku najvišja, je predlagal, da se gozd proda. Prodaja je predvidena tudi v programu prodaje občinskega finančnega in stvarnega premoženja, ki je sestavni del Odloka o proračunu Občine Šoštanj za leto 2004-2005.

V kratki razpravi je **Peter Radoja** predlagal, da bi izkupiček od prodaje stvarnega premoženja - nepremičnine, namenili za gradnjo novih stanovanj. Menil je, da bi nekako oplemenitili to prodajo ter jo namenili v neke dobre namene. Župan pa je povedal, da bi bil tudi sam zelo vesel, če bi lahko to namenili za stanovanja. Vendar je bila prodaja planirana že v proračunu in bodo sredstva porabljena za izgradnjo nove šole.

Nato je bil ob treh glasovih proti sklep o prodaji gozda sprejet.

Nato so se svetniki lotili predloga Sklepa o pridobitvi nepremičnine zemljišča parc. št. 618/5 v k. o. Bele Vode za potrebe športnega igrišča v Belih Vodah. Župan je povedal, da je KS Bele Vode podala pobudo, da se uredi lastni-



Foto: Dejan Tonkli

Župan Milan Kopušar za program svojega dela nima opozicije. Poročilo o izvrševanju proračuna in rebalans proračuna sta bila sprejeta brez razprave in soglasno.

štvo zemljišča, kjer je urejeno športno igrišče v Belih Vodah. Ker o pridobitvah in odtujitvah nepremičnin odloča Svet občine Šoštanj, je sklenitev pogodbe o brezplačnem prenosu nepremičnine v last Občine Šoštanj pogojena s sprejetjem predlaganega sklepa. Sklep so svetniki brez razprave sprejeli soglasno.

Častni občan: prim. Janez Poles, dr. med.

V sedmi točki dnevnega reda so svetniki obravnavali predloge Sklepov o podelitvi letošnjih priznanj, ki jih je po predhodnem javnem postopku predlagala pristojna komisija.

Nagrado častnega občana letos prejme prim. Janez Poles, dr. med., Goriška 51, Velenje.

Drugi nagrajenci pa so:

Priznanja Občine Šoštanj v letu 2004 prej-

meta Anton Zvone Čebul, Koroška cesta 34, Šoštanj in Anton Potočnik, Zavodnje 24 a, Šoštanj.

Plaketo Občine Šoštanj v letu 2004 prejmeta Jože Kompan, Metleče 21, Šoštanj in Ivanka Plešnik, Ravne 65, Šoštanj.

Pobude in vprašanja svetnikov

Peter Radoja opiše incident, ki se je zgodil s sobote, 28. 8., na nedeljo, 29. 8. 2004, na travniku pred planinsko kočjo na Smrekovcu. Skupina mladih iz Šoštanj je tam priredila dve "RAVE-PARTY". S seboj so v avtomobilih imeli močno ozvočenje, ki je bilo izredno moteče za tam prisotne ljudi in ostalo naravno okolje. Najprej je tudi sam poskušal zadevo umiriti oziroma utišati glasbo, vendar se ni dalo. Lastnik kočje na Smrekovcu je na prizorišče vanda-

lizma poklical pristojno policijo. Policija je na kraj prispela okoli 21. ure zvečer, žal ni imela nobene prave osnove, da bi situacijo lahko umirila in tem vandalom preprečila nadaljevanje t. i. "Rave party". Naslednje jutro je bilo na tem mestu moč videti cele kupe odvrženih pločevink od piva, v gozdu človeške iztrebke in podobno. Sam je bil nad dejanji zelo zgrožen. Zato občinski upravi predlaga, čim hitreje pripravi predlog Odloka o javnem redu in miru, ki bi takšne zadeve urejal. Skrbi ga tudi priseljivanje Romov v Šoštanj. Te stvari bi bilo potrebno sprejeti z ustreznim odlokom. V takšnih stvareh ima policija popolnoma zavezane roke in ne more posredovati.

Vojko Krneža prisotnim razloži, da si z občinsko upravo že nekaj časa dopisuje v zvezi s posredovanjem podatkov "magnetograma" posameznih točk sej občinskega sveta. Prvi magnetogram, ki ga je želel pridobiti, ni bil problematičen in ga je tudi dobil. Naslednja prošnja za izpis magnetograma pa je bila problematična. Trije dopisi na občinsko upravo so bili potrebni, da bi pridobil magnetogram dela seja, ki ga je želel. Po velikih težavah, pravi, mu je uspelo pridobiti magnetogramski zapis tega dela seje na kaseti. Zadeva se je nadaljevala najprej s predlagano pobudo po objavi Revizijskega poročila za leto 2002 in 2003. Objavljeno je bilo samo Revizijsko poročilo za leto 2003, za leto 2002 pa ne. Zato je občinski upravi kot svetnik Občine Šoštanj posredoval pisno vlogo za pridobitev omenjenega poročila. Vloga je bila s strani občinske uprave odobrena in je revizijsko poročilo za leto 2002 tudi dobil. Za opravljeno storitev fotokopiranja je poleg poročila dobil tudi račun v vrednosti 492,00 SIT v skladu z Zakonom o dostopu do javnih informacij. Ta račun je, kot pravi on, zavrnil, enkrat, dvakrat in tako naprej. Zato predlaga Komisiji za pripravo statuta in poslovnika, da vso zadevo ponovno prouči in ugotovi, kakšne so pravice članov občinskega sveta. Omeni tudi, da je prošnjo za pridobitev revizijskega poročila posredoval kot svetnik pri Svetu Občine Šoštanj in ne kot občan. Zato komisiji za pripravo statuta in poslovnika predlaga, da popravi oziroma prilagodi Poslovnik Sveta Občine Šoštanj, da bo lahko vsak svetnik ne proti plačilu pridobil podatke, ki bi jih potreboval pri svojem delu. Bistvo vsega je v tem, da ne pridejo do informacij, ki jih potrebujejo za svoje delo. Potrebno je proučiti predvsem pravice svetnikov. Članom občinskega sveta bi morala občinska uprava pomagati.

Tako so svetniki v 40 minutah izčrpali dnevni red in končali 13. redno sejo Sveta Občine Šoštanj.

Županu v premislek

Svetnik Občine Šoštanj Marjan Vrtačnik nas je obvestil, da je poslal županu v premislek pobudo za spremembo Statuta Občine Šoštanj.



Foto: Llist

Poznavalci lokalne politike v Šoštanju bodo vedeli, da želi svetnik Vrtačnik v bistvu zavrteti kolo časa nazaj, saj predlaga »ukinitev« samostojnosti krajevnih skupnosti. Svoj predlog je podprl z dopisom državnega podsekretarja mag. Romana Lavtarja, ki v daljši analizi zakonov svoje mnenje o tej zadevi zaključil takole:

»Iz navedenega pregleda je razvidno, da je podelitev pravne subjektivitete krajevnim skupnostim povezana z nalogami, ki so s statutom občine in odlokom prenesene krajevni skupnosti v izvajanje. Če krajevne skupnosti ne izvajajo teh nalog oziroma samo sodelujejo pri sprejemanju odločitev občinskih organov in izvajanju občinskih nalog na demokratičen način tako, da dajejo pobude, predloge in mnenja, ni nikakršne potrebe za to, da bi imele status osebe javnega prava. V tem primeru je s sistemskimi vidiki še bolj smiselno, da krajevne skupnosti nimajo sveta, temveč se z odlokom za njihovo območje ustanovi odbor, ki deluje kot posvetovalni organ občinskega sveta.«

Marjan Vrtačnik pa dodatno argumentira:

»Na podlagi kršitev svetov krajevnih skupnosti in prekoračitev pooblastil ter prekoračitev krajevnih proračunov je nujno spremeniti Statut Občine Šoštanj. Kršitve so pretežno zaradi neupoštevanja občinskih odlokov, statuta ter državnih zakonov, in sicer na področjih: izbira najboljšega ponudnika del, prekoračitev

krajevnega proračuna in izvajanje del brez projektov, brez nadzornega organa ipd.

Predlagam, da se spremeni statut tako, da so v krajevnih skupnostih ustanovljeni odbori, ki so neposredno vodeni iz občinske uprave. Ti odbori krajevnih skupnosti bi dajali mnenja občinski upravi. Predsedniki krajevnih služb oziroma odborov bi predlagali plan dela v naslednjem letu občinski upravi. Svet Občine Šoštanj pa bi v okviru proračuna to sprejel na predlog župana. Predsedniki odborov so neposredno odgovorni občinskemu svetu in upravi,« zaključuje svojo pobudo Marjan Vrtačnik.

Obvestilo za javnost

Na Občini Šoštanj želimo pojasniti nepravilnosti, ki jih je navedel gospod Ivan v pismu Janezu Janši, ki ga je ta prebral na izredni seji Državnega zbora v torek, 31. avgusta 2004.

Župan Občine Šoštanj je res obenem tudi poslanec v Državnem zboru, kar se je za lokalno skupnost v preteklih štirih letih izkazalo samo za dobro, saj so bili s sodelovanjem države realizirani številni projekti. Kljub dvema zahtevnima funkcijama pa je župan prisoten na občini, kadar je to mogoče, za sestanek z njim pa se lahko vsakdo dogovori preko njegove tajnice. Za reševanje stanovanjske problematike na občini pa je zadolžena občinska uprava, ki je občanom na voljo vedno v času uradnih ur in nikoli ni nikogar zavrnila, tudi ko uradnih ur ni.

Jasno so določena pravila, kdo je upravičen do uveljavljanja znižanja najemnine in občina pri tem nima manevrskega prostora. Vredno pa se nam zdi še omeniti, da smo se na Občini Šoštanj odločili za postopno zvišanje najemnin neprofitnih stanovanj, in sicer do konca leta 2004, niti takrat pa najemnina stanovanj ne bo dosegla maksimalne, že decembra leta 2003 dovoljene najemnine.

Za novejšje objekte v Šoštanju nismo prejeli nobenih pritožb glede razpok na stavbi, kar je v pismu med drugim navajal gospod Ivan. Brez pritožb pa ne moremo posredovati.

Menimo, da je bilo celotno pismo predvolilna kampanja, zato smo tudi nekaj časa razmišljali, ali se nanj sploh odzvati. Za ta korak smo se odločili, ker delamo dobro in tovrstna namigovanja mečejo slabo luč na naše delo, ki je že tako prepogosto deležno povsem neupravičenih kritik. Na eni strani smo omejeni z zakoni, na drugi z željami osem tisoč občanov in povsem nemogoče je vsem ustreči. Trudimo pa se, da imajo vsi enake možnosti.

Tjaša Rehar

Referent za odnose z javnostmi
Občine Šoštanj

Kaj je pisal Ivan Janezu?

(Ojavljamo nelektoriran del magnetograma enega od nastopov Janeza Janše na izredni seji Državnega zbora, med katerim je poslanec Janša prebral pismo Ivana iz Šoštanja.)

Dobil sem pred kakšno uro tukaj pismo enega našega sodržavljana iz Šoštanja, podpisano, ne bom povedal priimka, ime mu je Ivan.

Pravi: "Spremljam to razpravo o indeksih in deležih, stanujem na Aškrčevi v Šoštanju. Župan občine Šoštanj je več v Ljubljani in nič v svoji občini in je praktično nedosegljiv za sokrajane oziroma občane in sem se odločil, da se obrnem na vas oziroma na vašo poslansko skupino. Imamo stanovanje, neprofitno, v novozgrajenem bloku, blok je star približno osem let, stanovanje naj bi bilo nadstandardno, izgleda pa kot bi oziroma stanovanja v bloku naj bi bila nadstandardna, izgledajo pa kot bi bila iz srednjega veka, ker vse stene pokajo in omet odpada. Dobil sem ga takrat prek razpisa. Ker se stanovanja drastično dražijo iz meseca v mesec, plače pa ne gredo nikamor, vas prosim, da mi vi poveste, kako mi lahko oziroma če mi more občina pomagati pri olajšavi plačila stanovanja s kakšnimi subvencijami. Žena dela v Gorenju za štiri ure, jaz pa sem zaposlen v Termoelektrarni Šoštanj. Imava dvoje otrok, ena hčerka je stara devet let in je šoloobvezna, druga hčerka pa je stara eno leto. Ker imata obe svoje potrebe in je najina denarnica zelo tanka, sva prišla v takšne škrpce, da si ne moreva redno plačevati stanovanja in sva zato v krepkem zaostanku. Ker so razlike v plačah v obeh firmah zelo velike, bom verjetno nekaj položnic poslal direktorju Gorenja, nekaj pa direktorju Termoelektrarne Šoštanj, pa naj jih onadva plačujeta, da bom imel konec meseca za hrano. Avta pa si tako ali tako ne morem privoščiti, pa bi ga prav potreboval, tudi če je star. Naj torej onadva – misli seveda na direktorja – živita z mojo plačo, če lahko. Verjetno bi tudi jaz imel vsaj nekaj od tega, če bi bil član LDS-a, vendar si ne bom delal sramote. Za odgovor se vam najlepše zahvaljujem in vam želim uspeh pri interpelaciji."

Tukaj ne govorimo o brezposelnih, govorimo o družini z dvema otrokoma, oba sta zaposlena, žena sicer samo za štiri ure in imata težave celo pri plačevanju najemnine v neprofitnih stanovanjih, ki se je povečala. Torej, kako naj ti ljudje razumejo te indekse in odstotne deleže in relativne deleže in stalno zatiranje, kako smo najboljši že. In postavljam predsedniku vlade in spoštovanemu ministrskemu zboru zelo enostavno vprašanje: "Kdaj bo tudi Ivan iz Šoštanja in njegova družina začutil, da se je Slovenija med razvite države?"

OBČINA ŠOŠTANJ



OBJAVLJA

JAVNI NATEČAJ ZA PROSTO DELOVNO MESTO

Višji svetovalec za arhitekturo

Občina Šoštanj razpisuje prosto delovno mesto višjega svetovalca za arhitekturo. Delo se bo opravljalo pretežno na sedežu Občine Šoštanj, Trg svobode 12, Šoštanj, v manjši meri pa tudi na terenu na področju občine Šoštanj.

Gre za uradniško delovno mesto v drugem kariernem razredu, ki se bo opravljalo v nazivu 4., 5. oz. 6. stopnje (višji svetovalec I, višji svetovalec II oz. višji svetovalec III).

Zahtevani pogoji za delovno mesto so:

- splošni pogoji (88. člen Zakona o javnih uslužbencah: državljanstvo RS, neobsojenost, neakoznovanost),
- visoka izobrazba, smer arhitektura (VII. stopnja izobrazbe),
- vsaj pet let delovnih izkušenj,
- opravljen strokovni upravni izpit (lahko se opravi naknadno v enem letu od dneva sklenitve pogodbe o zaposlitvi),
- opravljen preizkus znanja iz varstva pri delu in varstva pred požarom (lahko se opravi naknadno v 6 mesecih od dneva sklenitve pogodbe o zaposlitvi).

Prijava na javni natečaj naj obvezno vsebuje kratek življenjepis; potrdilo o izobrazbi; potrdilo o delovnih izkušnjah (lahko fotokopija delovne knjižice); morebitno potrdilo o opravljenem strokovnem upravnem izpitu; morebitno potrdilo o opravljenem preizkusu znanja iz varstva pri delu in varstva pred požarom; dokument, iz katerega bo razvidno, da ste državljan Republike Slovenije. Od izbranega kandidata se bo naknadno zahtevalo potrdilo o neobsojenosti in potrdilo o neakoznovanosti.

Vsa potrdila so lahko fotokopije, ki pa so jih prijavljeni dolžni pokazati v originalu na zahtevo natečajne komisije.

Delovno razmerje bomo sklenili za nedoločen čas s polnim delovnim časom – s šestmesečnim poskusnim delom.

Pisne prijave z vsemi zahtevanimi dokazili pošljite najkasneje do srede, 13. oktobra 2004, na naš naslov: Občina Šoštanj, Trg svobode 12, 3325 Šoštanj. Prijavljene kandidate bomo o izbiri obvestili v 30 dneh po koncu javnega natečaja.

Za dodatne informacije se obrnite na Mirjam Povh po telefonu 03 898 43 12 ali po elektronski pošti mirjam.povh@sostanj.si.

Župan Občine Šoštanj
Milan Kopušar, l. r.



Lekarna Velenje

OE Lekarna Center Velenje

Vodnikova 1, Velenje
telefon: 898 18 80, fax: 898 18 95

OE Lekarna Kersnikova Velenje

Kersnikova 2d, Velenje
telefon: 897 05 71, fax: 897 05 72

OE Lekarna Šmartno ob Paki

Šmartno ob Paki 80,
telefon: 891 51 30, fax: 891 51 31

OE Lekarna Šoštanj

Lampretov trg 1, Šoštanj
telefon: 897 26 10, fax: 897 26 12

Poslovni čas Lekarne Šoštanj:

ponedeljek - četrtek	od 7.30 do 18.00 ure
petek	od 7.30 do 16.00 ure
sobota	od 8.00 do 12.00 ure

**Čestitamo
ob
prazniku
občine
Šoštanj**

OBČINA ŠOŠTANJ

UPRAVA



Trg svobode 12, 3325 Šoštanj, tel.: (03) 89-84-300, fax: (03) 89-84-333

Področje za gospodarstvo, okolje in prostor

Številka: 360 - 01 - 0006 / 2004 - 30

Datum: 22.09.2004

POROČILO JAVNEGA RAZPISA ZA DODELITEV NEPROFITNIH STANOVANJ V NAJEM V LETU 2004

V mesecu juniju 2004 je bil v časopisu List občine Šoštanj objavljen javni razpis za dodelitev neprofitnih stanovanj v najem. Na razpis, ki je trajal od 01. julija 2004 pa do 30. julija 2004, so se lahko prijavili vsi občani, ki so izpolnjevali razpisne pogoje in imajo stalno prebivališče v občini Šoštanj. Na razpis so se prijavili tako vlagatelji, ki želijo stanovanje v najem oz. tisti, ki želijo zamenjavo stanovanja

V predvidenem razpisnem roku je za dodelitev neprofitnega stanovanja oziroma za menjavo stanovanja zaprosilo skupno 36 prosilcev.

Pri pregledu in proučitvi prispelih vlog je bila izoblikovana prednostna lista »A« in prednostna lista »B«.

- Na listi A so uvrščeni tisti prosilci, katerih dohodki njihovih gospodinjstev v letu 2003 **ne presegajo** v tabeli navedenih odstotkov dohodkov (glede na povprečno neto plačo v državi, ki je v letu 2003 znašala 159.051,00 SIT. Pravilnik o dodeljevanju neprofitnih stanovanj v najem Uradni list RS št. 14-570/2004 stran 1382). Ugotovljeno je bilo, da je teh prosilcev 29. Od tega je:
- Na listi »A« je 20 prošnikov takšnih, ki podajajo vlogo za dodelitev stanovanja;
- Na listi »A« je 9 prošnikov takšnih, ki podajajo vlogo za zamenjavo stanovanja;
- Na listi B pa so uvrščeni tisti prosilci, katerih dohodki njihovih gospodinjstev v letu 2003 **presega**jo v tabeli navedenih odstotkov dohodkov (glede na povprečno neto plačo v državi, ki je v letu 2003 znašala 159.051,00 SIT. Pravilnik o dodeljevanju neprofitnih stanovanj v najem Uradni list RS št. 14-570/2004 stran 1382). Ugotovljeno je sta takšna prosilca 2 (dva).

Vlagatelji, ki niso izpolnjevali razpisnih pogojev so 4 (štiri).

- V času postopka pa je podal odstopno izjavo 1 (en) vlagatelj.

Komisija v sestavi Andrej VOLK, Branko VALIČ, Roman KAVŠAK, je na osnovi splošnih določb razpisa pri svojem delu uporabila možnost ogleda stanovanj. Ogledala si je 12 stanovanj, tistih, za katere se je pri pregledu dokumentacije tako odločila.

Komisija, je pri svojem delu upoštevala merila za točkovanje objavljene v Pravilniku za dodelitev neprofitnih stanovanj v najem (Uradni list RS št. 14-570/2004 stran 1382) in v razpisnih pogojih razpisa objavljenega v Listu Občine Šoštanj.

Komisija je na osnovi ugotovljenega izoblikovala naslednje liste:

PREDNOSTNA LISTA ZA DODELITEV NEPROFITNIH STANOVANJ LISTA "A"

Zap. št.	Priimek	Ime	Naslov	št. točk
1	Verlič	Snežana	Prešernov trg 10	500
2	Broz	Saša	Matije Gubca 4	470
3	Miklič	Irena	Levstikova c 21	420
4	Radulovič	Ranko	Trg bratov Mravljak 6	410
5	Radulovič	Dragica	Koroška c 1a	410
6	Ovčjak	Andreja	Topoliška 170	400
7	Avdija	Lavdim	Kajuhova 11	385
8	Avdija	Ilir	Kajuhova c 11	385
9	Videmšek	Marija	Kajuhova c 11a	380
10	Jamnik	Klavdija	Kajuhova c 5	375
11	Krajnc	Marinka	Partizanska pot 3	350
12	Križ	Jože	Kajuhova c 15	340
13	Urlep	Tadeja	Ravne 13	310
14	Mijič	Mijo	Goriška c 1 -začasno	310
15	Kadič	Adrijana	Cankarjeva c 21	300
16	Jurko	Suzana	Kajuhova c 3	240
17	Leskovšek	Katja	Gaberke 156	220
18	Juvan	Veronika	Lokovica 57	210
19	Javornik	Suzana	Primorska c 1	200
20	Javornik	Branko	Primorska c 1	170

PREDNOSTNA LISTA ZA MENJAVO NEPROFITNIH STANOVANJ LISTA "A"

Zap. št.	Priimek	Ime	Naslov	št. točk
1	Kompan	Ivan	Tekavčeva 8	280
2	Ristič	Mira	Tekavčeva 11	265
3	Praprotnik	Marija	Heroja Šercerja 2	240
4	Destovnik	Lidija	Prešernov trg 11	230
5	Marič	Željko	Cesta talcev 15	220
6	Latinovič	Zdravko	Kajuhova c 11	200
7	Apatič	Bojan	Aškerčeva c.5e	200
8	Spasojevič	Stana	Trg bratov Mravljak 4	190
9	Čuček	Barbara	Cesta talcev 15	180

PREDNOSTNA LISTA ZA DODELITEV NEPROFITNIH STANOVANJ LISTA "B"

Zap. št.	Priimek	Ime	Naslov	št. točk
1	Stropnik	Maša	Skorno 40f Šoštanj	395
2	Vnučec	Branka	Metleče 24 Šoštanj	360

SEZNAM PROSILCEV, KI SE NISO UVRSTILI NA PREDNOSTNO LISTO

Zap. št.	Priimek	Ime	Naslov
1	Memič	Omer	Trg brat. Mravljak 4 Šoštanj
2	Ograjenšek	Alojzija-Franč	Koroška c 1, Šoštanj
3	Karahmetovič	Elvis	Kajuhova cesta 13, Šoštanj
4	Nastič	Bojana	Cesta talcev 15, Šoštanj
5	Pokrajac	Branko	Koroška c 1a, Šoštanj

OBČINA ŠOŠTANJ



Na podlagi Pravilnika o finančnih intervencijah za ohranjanje in razvoj kmetijstva v Občini Šoštanj (Uradni list Občine Šoštanj št. 03/2004, 20.04.2004) in Odloka o proračunu Občine Šoštanj za leto 2004 (Uradni list Občine Šoštanj 08/2003, 22.12.2003 in 03/2004, 20.04.2004)

objavlja Občina Šoštanj, Trg svobode 12, 3325 Šoštanj

**JAVNI RAZPIS
ZA DODELJEVANJE SREDSTEV ZA OHRA-
NJANJE IN RAZVOJ KMETIJSTVA V OBČINI
ŠOŠTANJ V LETU 2004**

I. Predmet javnega razpisa:

- sofinanciranje osemenjevanje živine z uvoženim semenom ali semenom mesnih pasem goveda,
- sofinanciranje stroškov metljivosti,
- sofinanciranje vzreje in nakupa plemenskih telic vzrejenih na območju Občine Šoštanj
- sofinanciranje stroškov pregleda BSE pri klavnem govedu, sofinanciranje veterinarskih stroškov za cepljenje goveda proti tuberkulozi, brucelozi, levkozi in IPV,
- sofinanciranje stroškov pregleda na kloramfenikol in zaviralne snovi,
- sofinanciranje uvajanja novih tehnologij v poljedelstvu in travništvu,
- sofinanciranje analize krme in zemlje,
- regresiranje testiranja škroplilnic,
- dopolnilne dejavnosti na kmetijah,
- delovanje društev,
- sofinanciranje tečajev, predavanj, demonstracijskih predstavitev in strokovnih izobraževanj za kmete,
- sofinanciranje promocije in trženja pridelkov in izdelkov ekoloških kmetij,
- pomoč ob naravnih nesrečah,
- urejanje kmetijskih zemljišč,
- sofinanciranje nakupa nove tehnološke opreme;

II. Upravičenci

Upravičenci so pravne in fizične osebe – državljani RS, ki se ukvarjajo s kmetijsko dejavnostjo na območju Občine Šoštanj; in društva, krožki, združenja in strokovne službe, ki delujejo na področju kmetijstva v Občini Šoštanj.

III. Nameni podpore:

1.

Sofinanciranje osemenjevanja živine z uvoženim semenom ali semenom mesnih pasem goveda

Pogoji za pridobitev sredstev:

- osemenitev telic in krav, ki je izkazana na podlagi potrdila o osemenitvi,
- kmetijski pridelovalci, ki na podlagi opravljenega strokovnega izobraževanja (in s tem pridobljene koncesije) sami osemenjujejo lastno živino, lahko sredstva pridobijo le na osnovi računa za seme,
- kmetijski pridelovalci na podlagi računa, ki ga izda pooblaščen organizacija, ki opravlja storitve osemenjevanja živine;

Višina sofinanciranja:

- do 30 % vrednosti opravljene storitve, ki jo opravi pooblaščen organizacija rejcem živine z območja Občine Šoštanj
- 70 % vrednosti cene semena oziroma maksimalno višino, ki jo doseže 30 % vrednosti opravljene storitve pooblaščen osemenjevalne organizacije, v primerih, ko si kmetijski pridelovalci sami osemenjujejo živino.

Okvirna višina sredstev: 100.000,00 SIT

Pisne vloge morajo biti v zaprtih ovojnica, opremljene z naslovom vlagatelja in označene z oznako »Ne odpiraj – Javni razpis - Osemenjevanje«

2.

Sofinanciranje stroškov zatiranja metljivosti

Pogoji za pridobitev sredstev: upravičenci so kmetijski pridelovalci na podlagi računa, ki ga izda pooblaščen organizacija, ki opravlja storitve zatiranja metljivosti.

Višina sofinanciranja: 100 % vrednosti opravljene storitve, ki jo opravi pooblaščen organizacija rejcem živine z območja Občine Šoštanj.

Okvirna višina sredstev: 50.000,00 SIT

Pisne vloge morajo biti v zaprtih ovojnica, opremljene z naslovom vlagatelja in označene z oznako »Ne odpiraj – Javni razpis - Metljivost«

3.

Sofinanciranje vzreje in nakupa plemenskih telic vzrejenih na območju občine Šoštanj

Pogoji za pridobitev sredstev: račun za kupljeno plemensko žival v tekočem letu, oziroma na osnovi sklenjene pogodbe o vzreji plemenskih telic.

Višina sofinanciranja: 15.000,00 SIT/kom.

Okvirna višina sredstev: 300.000,00 SIT

Pisne vloge morajo biti v zaprtih ovojnica, opremljene z naslovom vlagatelja in označene z oznako »Ne odpiraj – Javni razpis - Plemenske telice«

4.

Sofinanciranje stroškov pregleda BSE pri klavnem govedu, sofinanciranje veterinarskih stroškov za cepljenje goveda proti tuberkulozi, brucelozi, levkozi in IPV

Pogoji za pridobitev sredstev: račun pooblaščen organizacije za opravljanje storitev v tekočem letu, oziroma seznam upravičencev izdelan na osnovi klavnega zapisnika

Višina sofinanciranja: 50 % stroškov računa

Okvirna višina sredstev: 2.250.000,00 SIT

Pisne vloge morajo biti v zaprtih ovojnica, opremljene z naslovom vlagatelja in označene z oznako »Ne odpiraj – Javni razpis - Veterinarski stroški«

5.

Sofinanciranje stroškov pregleda na kloramfenikol in zaviralne snovi

Pogoji za pridobitev sredstev: račun pooblaščen organizacije za opravljanje storitev, oziroma seznam upravičencev izdelan na osnovi odkupa mleka.

Višina sofinanciranja: 50 % stroškov pregleda

Okvirna višina sredstev: 1.950.000,00 SIT

Pisne vloge morajo biti v zaprtih ovojnica, opremljene z naslovom vlagatelja in označene z oznako »Ne odpiraj – Javni razpis - Zaviralne snovi«

6.

Sofinanciranje uvajanja novih tehnologij v poljedelstvu in travništvu

Pogoji za pridobitev sredstev: upravičenci so kmetijski pridelovalci na osnovi računa za kupljeno seme krmnih dozevk, metuljnic in travnega semena..

Višina sofinanciranja: do 20 % vrednosti predloženega računa

Okvirna višina sredstev: 1.000.000,00 SIT

Pisne vloge morajo biti v zaprtih ovojnicah, opremljene z naslovom vlagatelja in označene z oznako »Ne odpiraj – Javni razpis - Poljedelstvo«

7.

Sofinanciranje analize krme in zemlje

Pogoji za pridobitev sredstev:

Do sredstev so upravičeni:

- kmetijski pridelovalci na podlagi računa, ki ga izda pooblaščen organizacija, ki opravlja storitev analize krme in zemlje za lastnike in najemnike kmetijskih zemljišč z območja Občine Šoštanj.
- pooblaščen organizacije, ki opravljajo storitve odvzema vzorcev krme in zemlje, posredovanje laboratorijem, za lastnike in najemnike kmetijskih zemljišč, ki se ukvarjajo s kmetijsko dejavnostjo in imajo stalno prebivališče v občini Šoštanj, na podlagi seznama kmetijskih pridelovalcev, ki so jim opravili analize in računa za opravljeno storitev.

Višina sofinanciranja: do 50 % vrednosti računa pooblaščen organizacije za opravljeno storitev.

Okvirna višina sredstev: 200.000,00 SIT

Pisne vloge morajo biti v zaprtih ovojnicah, opremljene z naslovom vlagatelja in označene z oznako »Ne odpiraj – Javni razpis - Analize«

8.

Regresiranje testiranja škroplilnic

Pogoji za pridobitev sredstev:

Do sredstev so upravičeni:

- kmetijski proizvajalci z območja Občine Šoštanj na podlagi računa, ki ga izda pooblaščen organizacija, ki opravlja testiranje škroplilnic.
- pooblaščen organizacije, ki organizirajo testiranje, za lastnike in najemnike kmetijskih zemljišč, ki se ukvarjajo s kmetijsko dejavnostjo in imajo stalno prebivališče v občini Šoštanj, na podlagi seznama kmetijskih pridelovalcev, ki so jim opravili storitev in računa za opravljeno storitev testiranja.

Višina sofinanciranja: do 50 % vrednosti računa pooblaščen organizacije za opravljeno storitev.

Okvirna višina sredstev: 250.000,00 SIT

Pisne vloge morajo biti v zaprtih ovojnicah, opremljene z naslovom vlagatelja in označene z oznako »Ne odpiraj – Javni razpis – Testiranje škroplilnic«

9.

Dopolnilne dejavnosti na kmetijah

Pogoji za pridobitev sredstev: do sredstev so upravičeni kmetijski pridelovalci, na podlagi računa, ki nesporno dokazuje, da so bila sredstva porabljena za namen razvoja dopolnilnih dejavnosti na kmetiji.

Višina sofinanciranja: do 50 % stroškov posameznika, vendar največ 50.000,00 SIT

Okvirna višina sredstev: 200.000,00 SIT

Pisne vloge morajo biti v zaprtih ovojnicah, opremljene z naslovom vlagatelja in označene z oznako »Ne odpiraj – Javni razpis – Dopolnilne dejavnosti«

10.

Delovanje društev

Pogoji za pridobitev sredstev: do sredstev so upravičena registrirana društva s področja kmetijstva in gozdarstva, katerih dejavnost poteka na območju Občine Šoštanj, vendar le na podlagi finančno ovrednotenega programa dela.

Višina sofinanciranja: do 10 % finančno ovrednotenega programa

Okvirna višina sredstev: 200.000,00 SIT

Pisne vloge morajo biti v zaprtih ovojnicah, opremljene z naslovom vlagatelja in označene z oznako »Ne odpiraj – Javni razpis - Društva«

11.

Sofinanciranje tečajev, predavanj, demonstracijskih predstavitev in strokovnih izobraževanj za kmete

Namen ukrepa: izobraževanje kmetov, organiziranje strokovnih seminarjev, sofinanciranje demonstracijskih poskusov in s tem uvajanja novih tehnologij in semen

Pogoji za pridobitev sredstev:

- upravičenci so kmetje na podlagi računa, ki ga izda pooblaščen organizacija, ki organizira in izvaja izobraževanje za kmetijske pridelovalce z območja občine Šoštanj
- izvajalci in organizatorji izobraževalnih programov na podlagi potrjenih programov izobraževanja s strani KSS

Višina sofinanciranja: do 50 % vrednosti stroškov oziroma največ 50.000,00 SIT, le pri stroških za demonstracijske poskuse se krijejo dejanski materialni stroški.

Okvirna višina sredstev: 400.000,00 SIT

Pisne vloge morajo biti v zaprtih ovojnicah, opremljene z naslovom vlagatelja in označene z oznako »Ne odpiraj – Javni razpis – Demonstracijske predstavitve«

12.

Sofinanciranje promocije in trženja pridelkov in izdelkov ekoloških kmetij

Namen: namen ukrepa je spodbuditi usmerjanje v ekološko kmetovanje; pridelovanje zdrave hrane in hkrati preprečevanje zaraščanja kmetijskih površin in ohranjanja kulturne krajine.

Pogoji za pridobitev sredstev: račun za stroške promocije in trženja pridelkov in izdelkov EKO kmetij

Višina sofinanciranja: do 50 % vrednosti računa oziroma največ 100.000,00 SIT

Okvirna višina sredstev: 200.000,00 SIT

Pisne vloge morajo biti v zaprtih ovojnicah, opremljene z naslovom vlagatelja in označene z oznako »Ne odpiraj – Javni razpis – Promocija in trženje«

13.

Pomoč ob naravnih nesrečah

Namen: namen ukrepa je ohranjanje kmetijske proizvodnje v občini Šoštanj v primeru, da je izvajanje le-te ovirano ali oteženo na določenem območju zaradi opredeljene naravne nesreče in s tem ogrožen nadaljnji obstoj kmetije ali skupine kmetij.

Pogoji za pridobitev sredstev: do pomoči je upravičen oškodovanec, ki se ukvarja s kmetijsko dejavnostjo v občini Šoštanj in sicer tisti, ki je utrpel večjo škodo zaradi naravnih nesreč. Upravičenci predložijo naslednjo dokumentacijo:

- vloga prosilca,
- mnenje pristojne strokovne komisije, ki jo imenuje komisija za kmetijstvo pri občini Šoštanj o višini škode in stopnji prizadetosti;

Način pridobitve pomoči: na podlagi predloga strokovne komisije občine Šoštanj sprejme sklep o odobritvi sredstev in njihovi višini komisija za kmetijstvo občine Šoštanj.

Višina sofinanciranja: do 10 % strokovno ugotovljene škode oziroma največ 200.000,00 SIT

Okvirna višina sredstev: 1.400.000,00 SIT

Pisne vloge morajo biti v zaprtih ovojnica, opremljene z naslovom vlagatelja in označene z oznako »Ne odpiraj – Javni razpis – Naravne nesreče«

14.

Urejanje kmetijskih zemljišč

Namen ukrepa: sofinanciranje manjših zemeljskih del (čiščenje zaraslih površin, izravnavna zemljišč, zasipanje depresij, namakanje naravnih površin, osuševanje manjših zamočvirjenih površin, rekultivacije,...) v smislu povečanja proizvodnih zmogljivosti in zaokroževanja površin, pri čemer je potrebno upoštevati pogoje varovanja okolja.

Pogoji za pridobitev sredstev: do sredstev so upravičene fizične osebe, ki jim je kmetijska dejavnost glavna dejavnost in pravne osebe, ki so registrirane za kmetijsko dejavnost.

Sredstva se pridobijo na osnovi vloge, ki mora vsebovati:

- podatke o vlagatelju,
- dokazilo vlagatelja, da mu je kmetijstvo glavna dejavnost (odločba o statusu kmeta) oz. dokazilo o registraciji za kmetijsko dejavnost za pravne osebe,
- ureditveni program s popisom del, predračun oz. račun,
- dokazilo o pravici razpolaganja s kmetijskim zemljiščem (posestni list ali najmanj 5 letno pogodbo o zakupu),
- dovoljenje za poseg v prostor, če gre za naložbo, za katero je po zakonu potrebno tako dovoljenje,
- kartografski prikaz oziroma lokacija naložbe,
- seznam parcel po katastrskih občinah;

Višina sofinanciranja: do 40 % vrednosti investicije, najvišja priznana vrednost investicije je 600.000,00 SIT

Okvirna višina sredstev: 2.000.000,00 SIT

Pisne vloge morajo biti v zaprtih ovojnica, opremljene z naslovom vlagatelja in označene z oznako »Ne odpiraj – Javni razpis – Urejanje zemljišč«

15.

Sofinanciranje nakupa nove tehnološke opreme na kmetijah

Namen ukrepa: izboljšati kvaliteto tehnološke opreme na kmetijah, spodbujanje uvajanja sodobnih tehnologij na kmetijah.

Pogoji za pridobitev sredstev: do sredstev so upravičeni lastniki in najemniki kmetijskih zemljišč (fizične in pravne osebe), ki se ukvarjajo s kmetijsko dejavnostjo in imajo stalno prebivališče v Občini Šoštanj (velja za fizične osebe), oziroma se ukvarjajo s kmetijsko dejavnostjo na območju Občine Šoštanj (velja za pravne osebe). Prosilec mora rediti najmanj 1 GVŽ/ha oziroma mora obdelovati najmanj 1 ha kmetijskih zemljišč. Prosilec za isti namen naslednja tri leta po pridobitvi sredstev ne more ponovno kandidirati.

Višina sofinanciranja: do 20 % vrednosti investicije (računa oz. predračuna) oziroma največ 200.000,00 SIT

Okvirna višina sredstev: 500.000,00 SIT

Pisne vloge morajo biti v zaprtih ovojnica, opremljene z naslovom vlagatelja in v spodnjem desnem kotu označene z oznako »Ne odpiraj – Javni razpis – Tehnološka oprema«

IV.

Vsebina zahtevka:

Upravičenec mora vložiti vlogo oz. izpolnjen obrazec s predpisanimi prilogami, ki so navedene v razpisu oziroma razpisni dokumentaciji.

Razpisna dokumentacija je od dneva objave javnega razpisa do izteka prijavnega roka dosegljiva v prostorih Občine Šoštanj, Trg svobode 12, Šoštanj ali Kmetijske zadruge Šaleška dolina z.o.o., Šoštanj, Trg svobode 12.

V.

Dodatne informacije v zvezi z razpisom:

V se dodatne informacije v zvezi z razpisom lahko zainteresirani dobijo na Občini Šoštanj ali Kmetijski zadrugi Šaleška dolina z.o.o., Šoštanj.

VI.

Obdobje v katerem morajo biti porabljen sredstva

Za namen iz točke 10 morajo biti sredstva porabljen do 30.11.2004.

VII.

Rok do katerega morajo biti predložene vloge za dodelitev sredstev

Za ukrepe pod točkami 1,2,3,4,5,6,7, 8,9,10,11,12,14,15 se vlagajo vloge najkasneje do 30.11.2004, za ukrepe 13 se vlagajo vloge najkasneje do 23.12.2004.

Vloge s predpisano dokumentacijo za:

- ukrepe pod številkami: 1,2,3,4,5,6,9,12 morajo biti oddane v ali poslane po pošti na naslov Kmetijska zadruga Šaleška dolina z.o.o., Trg svobode 12, 3325 Šoštanj
- ukrepe pod številkami: 7,8,10,11 morajo biti oddane ali poslane po pošti na naslov KGZS, Kmetijsko gozdarski zavod Celje, Svetovalna Služba Velenje, Trg svobode 5, 3325 Šoštanj,
- ukrepe pod številkami 13,14,15 morajo biti oddane ali poslane po pošti na naslov Občina Šoštanj, Trg svobode 12, 3325 Šoštanj;

VIII.

Poraba sredstev

V primeru porabe sredstev za določen namen pred 30.11.2004 se ostale vloge zavrnejo.

IX.

Obravnavanje vlog

Pravočasno prispele in pravilno označene vloge za razpisane namene bodo obravnavane skladno s Pravilnikom o finančnih intervencijah za ohranjanje in razvoj kmetijstva v Občini Šoštanj

Opiranje vlog bo 30.11.2004. Odpiranje vlog ne bo javno.

Prepozno prispele oziroma neustrezno opremljene vloge bodo zavrnjene, ne-utemeljene pa zavrnjene. Predlagatelja nepopolne vloge bo v roku 5 dni od odpiranja vlog pozvan k dopolnitvi vloge. Rok dopolnitve je 7 dni od prejema obvestila. Vloge, ki jih vlagatelj v roku ne bodo dopolnili, se zavže, neustrezno dopolnjene vloge pa zavrne.

Upravičenci bodo o izidu obveščeni najkasneje v roku 30 dni od odpiranja vlog.

Upravičenec lahko vloži pritožbo, za preveritev utemeljenosti o dodelitvi sredstev, v roku 8 dni od prejema obvestila in sicer na naslov Občina Šoštanj, Trg svobode 12, Šoštanj. V pritožbi morajo biti natančno opredeljeni razlogi zaradi katerih vlaga pritožbo. Predmet pritožbe ne morejo biti postavljena merila za dodelitev sredstev. O pritožbi odloča župan.



Ivan Drev

za svetnika občine ŠOŠTANJ

SDS

Slovenska demokratska stranka

Alojz Konovšek

**Na glasovnici
pod številko 3.**

Sem Alojz Konovšek. Rodil sem se 28. junija 1955. Od rojstva živim v Lokovici kjer sem si ustvaril družino. Skupaj z ženo imava dva otroke, Damjana in Vesno, ki sta že študenta. Po poklicu sem kvalificiran električar. Poklicno šolo sem obiskoval v Mariboru. Zaposlen sem v Termoelektrarni v Šoštanju kot dežurni električar na bloku 5.

Rad sem v družbi veselih in prijaznih ljudi, zato sem v Lokovici vključen v družabno življenje. Aktivno sodelujem v prostovoljnem gasilskem društvu. Na volitvah pred dvema letoma, pa sem bil izvoljen v Svet krajevne skupnosti Lokovica.

S prijatelji smo velikokrat "politižirali" in ob demokratičnih političnih spremembah sem hitro našel somišljenike ter se politično pričel udeleževati kot član Slovenske ljudske stranke, kjer sem še sedaj aktiven. Zakaj ravno tukaj? Zato, ker mi v življenju pomenijo največ tiste stvari na katerih gradi tudi naša stranka. V prvi vrsti je to moja družina, moj kraj, vse tisto kar so ustvarili naši predniki in kar so vame položili moji starši. Lepa je naša okolica in skupaj se moramo zavzemati za lepše okolje, za čistejši zrak in za osnovno komunalno infrastrukturo.

Zavedam da je vaše vrednote ki so blizu mojim vrednotam, potrebno zagovarjati glasno. Zato sem se z veseljem odzval pozivu, da kandidiram za svetnika v občinskem svetu Občine Šoštanj.

SLS

Slovenska ljudska stranka



SSN
STRANKA SLOVENSKEGA NARODA



Franc Beg

Spoštovane občanke in občani. Sem Franc Beg, kandidat za svetnika Občine Šoštanj, zaposlen v podjetju Beja trans, ki ga vodim in sem njegov lastnik. V poslu se srečujem s številnimi nepravilnostmi, na katere sem opozarjal v preteklosti in bomo tudi v prihodnje. Vsi se spomnite, da sem opozarjal javnost na korupcijo pri podeljevanju dovolilnic avtoprevoznikom. Naj vas spomnim na dva večja primera, ki sta bila odkrita. Eden na Gospodarski zbornici Slovenije, drugi na Ministrstvu za promet Republike Slovenije. V obeh primerih sta bila državna uradnika zaradi korupcije kaznovana in premeščena.

Stranka slovenskega naroda me je predlagala za kandidata na nadomestnih volitvah v Občini Šoštanj. Stranka slovenskega naroda je stranka vseh domoljubnih Slovencev in drugih državljanov Slovenije, ki so sprejeli našo državo za domovino. Tudi v Evropski uniji jo želimo ohraniti slovensko in v slovenski lasti. Zahtevamo, da Slovenija ostane socialna država. Velike socialne razlike nas ločujejo in so v temelju izraz družbene nepravilnosti.

Na prvem mestu se bom kot svetnik zavzemal za odpravo plačilne nediscipline. Podjetniki in zasebniki (s.p.) imamo velike težave s plačilom za opravljene storitve, ki se izplačujejo v roku 45 do 120 dni! Sedaj je celo Vlada RS predlagala zakon s katerim podaljšuje rok izplačila, kar je popolnoma nesprejemljivo. Zavzemal se bom za ureditev infrastrukture v Občini Šoštanj. Ni parkirnih mest za tovorna vozila, za osebna vozila pa jih absolutno primanjkuje.

Kot borec za človekove pravice bom nadaljeval odkrivanje korupcije v vladnih službah, kakor tudi na občinski ravni.

Zavzemal se bom, da premoženje in kapital ostaneta v slovenskih rokah. To je del mojega programa. Veliko ne bom obljubljal, potrudil se bom za razvoj Občine Šoštanj z okolico.



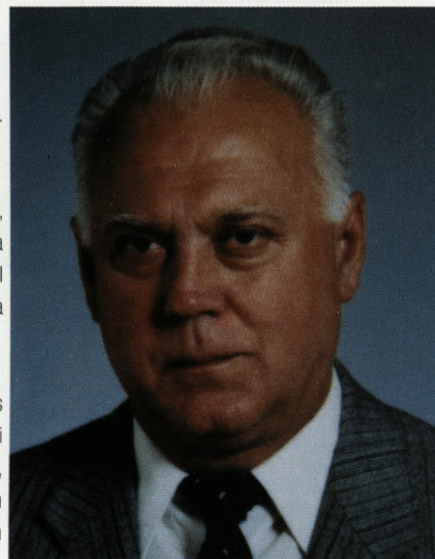
DeSUS - Občinski odbor Šoštanj
DeSUS ZA VSE GENERACIJE!

**Kandidat za
Svet Občine Šo-
štanj:
Milan Ježov-
nik**

Milan Ježovnik, rojen 10. 5. 1936 v Šoštanju, upokojenec.

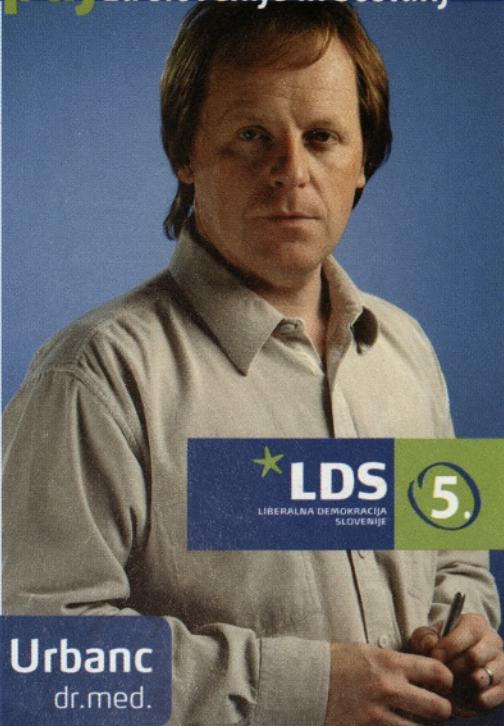
»Izšolal sem se za mesarja, šoferja ter elektro - tehnika - šibki tok. Zaposlen sem bil v Elektroniki Gorenje od leta 1969, do upokojitve.

V Svetu Občine Šoštanj želim s svojim znanjem, pridobljenimi izkušnjami in voljo prispevati, da bodo živeli Šoštanjčani in okoličani v čim bolj zdravem okolju!«



OBKROŽITE ŠTEVILKO 4

Skupaj za Slovenijo in Šoštanj



LDS
LIBERALNA DEMOKRACIJA SLOVENIJE

5.

Ivan Urbanc
dr.med.

Za svetnika občine Šoštanj



**Vsem občanom Občine Šoštanj
želimo za občinski praznik veliko
delovnih uspehov.**

Komunalno podjetje Velenje



ZDRUŽENA LISTA
socialnih demokratov



**Milojka
Plamberger**

Iskreno upam, da sem s svojim dosedanjim delom dokazala, da nisem človek obljub, ampak človek dejanj.

Dobro poznam svoj kraj, svojo občino, zato menim, da bi lahko, če bom izvoljena, kaj dobrega postorila za vse nas.

Prijazno vas vabim 3. oktobra na volišča.

Obkrožite pravilno! Obkrožite številko 6!

Milojka Plamberger

Filip Vrabič

nova priložnost za Svet Občine Šoštanj



**Nova smer
Nova priložnost
Nova Slovenija**



Spoštovani!

Rojen sem bil kot četrti otrok staršem, ki sta me z ljubeznijo vpenjala v harmonijo stvarstva. Le to sem tudi sam z vso močjo vzljubil in jo v življenjski odločitvi okoval s poklicem vrtnarja in cvetličarja. Z močnim hotenjem v svojem srcu, češ, če bom znal dobro delati z rožami, se bom ujel tudi s soljudmi, sem se podal v študij teologije. Tekom študija sem spoznal široko paleto misli filozofov, s pomočjo katerih sem izoblikoval lastni spekter iskanja temeljne resnice, ki jo močno ljubim. Kot univerzitetni diplomirani teolog sem se odločil, da s podiplomskim študijem družinske in zakonske terapije pripomorem k izboljšanju kvalitete odnosov v okolju, kjer živim in delam. V tej želji sem v ob študijski dejavnosti pridobil tudi naziv samostojnega svetovalca na področju psiho socialne pomoči tako žrtvam dejanj, kot tudi priprave obsojencev na ponovno vključitev v družbo. Po dolgem razmisleku in v razgovorih s pravimi prijatelji sem se zavestno odločil, da vstopim na politično prizorišče v vlogi svetnika občine Šoštanj. Tu želim pristopiti k oblikovanju smernic v človeka vredno življenja, kjer prevladuje strpnost, suverenost in predvsem spoštovanje do sočloveka. Trdno sem prepričan, da bom s svojo osebnostjo zmozel vsaj delno premostiti žal vse prepogoste prepeke na področju, na katerega se podajam.

Z vašim zaupanjem, me najdete na glasovnici pod št. 7



Milan
Kopačar

 **LDS**
LIBERALNA DEMOKRACIJA
SLOVENIJE

www.lds.si

Skupaj spreminjamo Slovenijo!

OBKROŽITE ŠTEVILKO 8

www.sds.si



Vojko KRNEŽA

Naravniki SDS Tisk: Dala Kalir s.p.

SLOVENIJA
na novi poti



SDS



OBKROŽITE ŠTEVILKO 16



Drago Koren

**Nov pogled
Nova Slovenija**

obkroži številko 11

**Nova priložnost
Nova Slovenija**

N.Si
Nova Slovenija
Krščanska ljudska stranka

Informacije v prostoru

Edi Vučina

Te dni je šolsko gradbišče res živahno. Poleg ropotajočih strojev in maloštevilnih delavcev se skozi gradbišče prebijajo tudi nadebudni šolarji in nejevoljni učitelji. Za nameček pa poleg naštetega najdemo tudi visoke lokalne in državne politike v zaščitnih čeladah. Dobro, vsaj slednji nosijo čelade, če že delavci slabo skrbijo za zaščito. Kaj mislite, le kaj je tako zanimivega na gradbišču, da si mora to ogledati sam vrh vlada-joče klike, saj veste katere?



Foto: Peter Rezman

Sodobni snovalci volilnih kampanj očitno še vedno stavijo na preizkušen čredni nagón, ustvarjen v prejšnjem sistemu, ko smo poznali referendum za samoprispevke. Takrat so nas s plakatov pozivali otroci z besedilom v stilu: »Oči, obkroži DA za novo šolo.« Polaganje temeljnih kamnov, svečano rezanje trakov in obiski gradbišč so torej preživeli čas in očitno prinašajo glasove v socializmu vzgojenih volivcev tudi dandanes. Prava bitka med strankami pa teče za glasove še vedno številnih neopredeljenih. Kako jih prepričati, da si prav ta in ta stranka zasluži njihovo zaupanje? Metod je več in ugotovimo lahko, da se je politični marketing močno približal siceršnjemu nivoju marketinga v Sloveniji. Zlasti vladajoče stranke si pomagajo z analizami javnega mnenja, tako da najprej preverijo, kaj si volivci želijo slišati, nato pa obljublajo, da bodo storili prav to, kar so izvedeli iz anket.

Čas pred volitvami ima svoj čar. Politiki tokrat za spremembo niso več tako arogantni, so veliko bolj dostopni, po novem se celo vozijo z avtobusi in s prijaznim nasmeškom na ustih stiskajo roke in odgovarjajo na vprašanja, na katera sicer ne bi. Tako lahko neki Ivan iz Šoštanja napiše pismo, ki ga potem javno preberejo in potem resno obravnavajo v državnem zboru. To se je, kot najbrž veste, zgodilo na

zadnjem (izrednem) zasedanju parlamentarcev, ki se poslavljajo. Za trenutek sem pomislil, da bo naš župan, ki je štiri leta gulil poslanske klopi, končno spregovoril besedo, dve, pa ni bilo nič. Zadnja priložnost, da bi se Slovenija prepričala o retoričnih sposobnostih župana iz Šoštanja, je splavala po vodi. Škoda. Odgovor na Ivanovo pismo, ki ga je župan kasneje podal na spletnih straneh občine, ne more biti tako odmeven, kot govorjena beseda s TV prenosom v živo. Se pa sprašujem, kakšen smisel ima dati glas za poslanca, ki v parlamentu, prostoru, namenjenemu govorjeni besedi (parlare – govoriti), potem štiri leta molči?!

Da ne bo kdo razumel narobe, moj namen ni, da bralcem tega Lista priporočam, koga se splašča voliti. Kljub temu bi pa rad pripomnil, da se tako zelena stopnja demokracije ne doseže samo s prepisovanjem evropske zakonodaje, ampak predvsem z odgovornim in modrim ravnanjem večine volivcev, ki vedo, da je smisel volitev skrit v pravici, da se obstoječa oblast zamenja, ne ohranja. Neprestana sprememba vodilne politične garniture je šele prava garancija, da se lahko približamo idealu demokracije. Strinjam se z mislijo znanega komentatorja, ki pravi, da ni pomembno, da nam je tisti, ki

ga volimo, vseh. Vse stranke imajo v svojih vrstah dobre in sposobne ljudi, a ker so ljudje pokvarljivo blago, jih je treba neprestano (najbolje na štiri leta) MENJATI.

O. K., če je sprememba torej tista stvar, ki je nujno potrebna, zakaj vendar že dvanajst let (s krajšimi prekinitvami) vztrajamo pri isti opciji, z veliko verjetnostjo, da jo bomo morali prenašati še vsaj štiri leta. Najbrž je odgovor iskati v sami naravi človeka, ki na spremembo gleda kot na nekaj, kar ga ogroža. Človeško je, da ves čas težimo k stabilnosti, da si prizadevamo umiriti svoje življenje, ga

narediti varnega, manj stresnega, trajnega in predvidljivega (rutinskega). Pa žal to nikoli ne uspe v celoti, saj sta prav minljivost in sprememba glavni značilnosti sveta, v katerem živimo. Še več, v poslovnem svetu je prilagodljivost gospodarske družbe ali posameznika na hitre tržne razmere postala glavni kriterij za boj s konkurenco in nuja za preživetje. Kdor se hitro prilagaja, bo ostal na sceni, sicer odmre kot neuspešna živalska vrsta.

S spremembo pa Slovenci nismo v »najboljšem odnosu«. Poleg že znane samomorilnosti imamo resne težave tudi v družini, kjer se (pre)dolgo vztraja v neuspešni vezi, pri slabih službah, ki jih ne upamo menjati, ali nepriernih stanovanjih, iz katerih se ne upamo preseliti. Vse v strahu pred spremembami. Je potemtakem še čudno, da si ne upamo zamenjati oblasti? Bomo videli, mogoče smo se pa že kaj naučili. Lepo bi že bilo, da nehamo živeti v strahu, kaj nam bodo skurili v TEŠ-u, da se bo brezposelnost med mladimi v Šaleški dolini končno spustila pod zastrašujočih 40 % (!!!), da se bo končno že zgradilo kakšno novo stanovanje in da bomo v Šoštanju pogosteje srečevali mlade mamice z vozički. Sanje, vem, a teh mi ne morejo vzeti, mar ne?

90 let Franciške Čopar

Čoparjeva Franciška je to jesen dopolnila 90 pomladi. Nič ji ne manjka in svoja častitljiva leta skrbno čuva pod ruto, ki si jo večje zaveže okrog še vedno lepega obraza, in obleko, ki jo je skrbno oblekla za obisk. Za njen rojstni dan jo je obiskal predsednik kraja Šentvid nad Zavodnjami Milan Kretič, k slavljenci pa je po hitel tudi župan Občine Šoštanj Milan Kopušar. Šopek rož in majhna pozornost za zimske dni sta razveselila Franciško, ki je ob obisku povedala, da je bilo v njenem življenju pač malo lepega.

Kot kmečko dekle in kasneje žena je rodila



Foto: M. K.

tri otroke, ki so privekali na svet v letih 1939 do 1944. Micka, Franci in Tona. Živeli so v Lepi Njivi, kjer je kot najstarejša od osmih otrok gospodarila doma. Mož ji je umrl že leta 1968 in od takrat dalje se je prebijala sama. Pred približno dvajsetimi leti se je preselila v Šentvid k sinu Francu in tu v teh krajih ji je zelo všeč. »Saj ne, da bi mi bilo treba, a tako rada bi še delala, pa ne zmorem več,« je potožila in še dodala, da ni nič lepo biti tako star. Pa vendar je iskra v očeh nakazovala, da je življenje vendarle vredno in lepo.



Del vesele ekipe X. regijskega srečanja v preverjanju usposobljenosti in znanja enot prve pomoči v okviru CZ in RK v Žalcu. »Zmaga je naša in pokal tudi,« so nazdravili iz njega člani ekipe Gorenja d. d. Velenje, ki so si v soboto, 18. septembra, z zmago med 13 ekipami prislužili vstopnico na državno tekmovanje, ki bo 16. oktobra v Ljubljani.

Foto: M. K.

Franciška je dočakala rojstvo 12 vnukov in 11 pravnukov, preživela tri vojne in pravi, da je tudi na Brezje šla samo enkrat v življenju. Od bratov in sester živi še samo ena sestra, ki jo razveseli s svojim obiskom. Tudi domači, pri Kepovih se reče, jo spoštujejo in pomagajo premagovati tegobe poznih let, ki so kljub težavam lepa.

Milojka Komprej

V Belih Vodah so bele ceste



Foto: M. K.

V Belih Vodah so se to poletje krepko potili na cesti. Čez dva kilometra dolg odsek ceste v širini 3 m in na ovinkih še nekoliko več so dokončali in ga predali namenu v predzadnji nedelji v avgustu. Projekt je težak čez 20 milijonov in krajevna skupnost se je po besedah predsednika Grega Petkovnika za to kar malce zadolžila. »Vendar je bila cesta nujna, saj so bile nekatere domačije pozimi zaradi poledice, ki vladala na tem odseku, skoraj odrezane od doline.« Blagoslov za varno in prijazno pot je dal dekan Jože Pribožič, zbrane pa je nagovoril tudi župan Občine Šoštanj Milan Kopušar.

Nove ceste so veseli vsi v Belih Vodah, najbolj pa seveda tisti, ki jim bo služila vsak dan, to so družine Šiftar, Brložnik, Malinšek in Leskovšek.

Milojka Komprej

Spomin na vesele urice

Počitnice so za nami in jesen je naložila šolarjem težke torbe in skrbi. A spomin na brezskrbne počitniške dni je še v njih in gotovo se jih bodo lokoviški najmlajši in malo mlajši spominjali tudi po Veselih uricah, ki jih je organizirala tamkajšnje DPM. Prvi in drugi teden v avgustu so se otroci veselo družili v Domu krajanov Lokovica in tam pod mentorstvom Maruše Drev in Karmen Ledinek ustvarjali najrazličnejše zanimivosti. Tudi plesati so se učili pod vodstvom Lee Babulč in ob koncu naredili zaključek, na katerega so povabili tudi starše.



Foto: M. K.

Vesele urice je obiskovalo okrog 30 otrok in predsednica društva Jolanda Sevcnikar pravi, da so se tako otroci kot mentorice odlično zabavali. Zahvaljujejo se za kakršno koli pomoč predvsem krajevni skupnosti in gospodu Cevzarju, za drugo leto pa spet vabijo otroke, da skupaj preživijo del počitniških dni.

Milojka Komprej

Po Šoštanju je rohnelo

Moto veterani Šoštanja smo v soboto, 28. avgusta, praznovali svojo peto obletnico obstoja kluba. Dopoldan smo se pri gostišču Kajuh zbrali in kot je v navadi, smo povabili kar nekaj prijateljev motoristov iz cele Slovenije. Ti pa so kot vsi motoristi pripravljeni, da s ponosom pokažejo svoje jeklene konjičke, saj se v njih pokaže naš vložen trud in energija.

Bila je naša peta obletnica spominske vožnje Šoštanj-Zavodnje, ki jo prirejamo v spomin na dirke motorjev, ki so potekale pred več kot 40 leti.

Vožnjo iz Zavodenj pa smo nadaljevali proti Velenju in zaključili v osrčju Mozirskega gaja. Seve-



Foto: Franc Glažar

da pa nismo pozabili na našega župana gospoda Kopušarja, ki je bil med našimi povabljenimi in je na vožnjo prišel v popolni opremi.

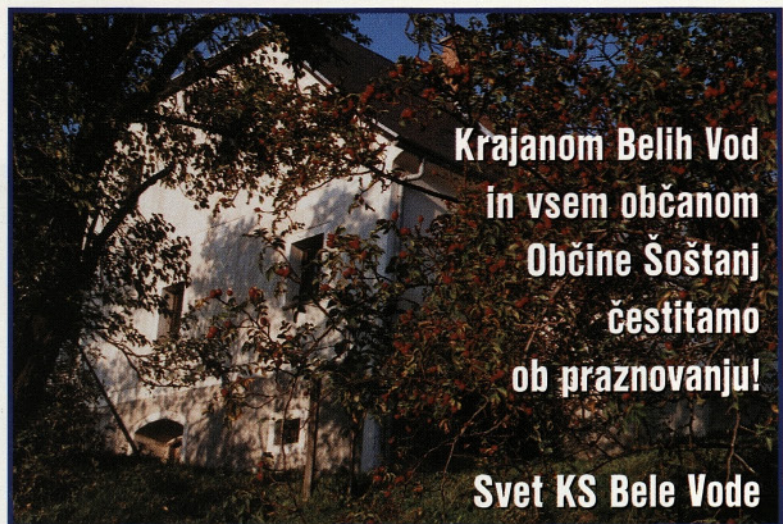
Ob tej priložnosti bi se vsi člani kluba zahvalili županu za udeležbo in za vse spodbudne besede, ki jih je izrekel.

Enaka zahvala pa tudi vsem sponzorjem, ki so omogočili našo vožnjo.

Za Moto veterane Šoštanj
predsednik Vili Pečovnik

Čestitamo vsem
občanom Občine
Šoštanj in
krajanom KS
Šentvid.

Svet KS Šentvid.



Krajanom Belih Vod
in vsem občanom
Občine Šoštanj
čestitamo
ob praznovanju!

Svet KS Bele Vode

SLS.

Slovenska ljudska stranka

Ob prazniku čestitamo vsem občanom
Občine Šoštanj.

Občinski odbor Slovenske ljudske stranke Šoštanj.



ZDRUŽENA LISTA
socialnih demokratov

*Prijazne besede
so kratke, a odme-
vajo v neskončnost.
Ob občinskem in
krajevnem prazni-
ku Šoštanja – vse
dobro!*

*Občinski odbor
ZL SD -šoštanj*



Čestitamo ob občinskem prazniku.
Obenem se zahvaljujemo za nakupe v preteklih desetih letih, saj ravno letos
praznujemo 10. obletnico poslovanja v Šoštanju.

Avtoshop Podgoršek



IRMAN

Vsem krajanom Občine Šoštanj čestitamo ob prazniku.

Prisrčno vabljeni v našo prodajalno.

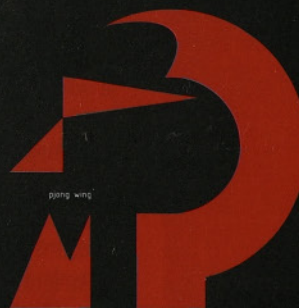
Čevljarstvo Irman s.p.

**Ob občinskem prazniku voščimo občanom
prijetno preživete dneve, ki so pred nami.**

**Hvaležni smo zvestim kupcem, ki nam s svojo
zvestobo vlivajo novih moči za boljše delo.**



MIŠ MAŠ
d.o.o. Mozirje, Na trgu 52
Tel.: 03/ 839 47 44



vpstudio@volja.net

ŽUPNIJSKA OBVESTILA

3. oktober 2004, rožnovenska nedelja

Svete maše:

Sv. Križ nad Belimi Vodami
romarski shod z mašo ob 9. in 10.30,
šoštanjka župnijska cerkev ob 7. in 8.30,
šoštanjka mestna cerkev ob 11. in 19. uri
Zavodnje ob 10. uri,
Topolšica ob 9.45.

10. oktober 2004, 28. navadna nedelja

Svete maše:

šoštanjka župnijska cerkev ob 7. in 8.30,
šoštanjka mestna cerkev ob 11. in 19. uri,
Bele Vode ob 8.30 – srečanje za ostarele in
bolnike,
Zavodnje ob 10. uri,
Gaberke ob 9.45,
Sv. Vid na Slemenu ob 15. uri
(obletnica posvetitve cerkve).

17. oktober 2004, misijonska nedelja

Svete maše:

šoštanjka župnijska cerkev ob 7. in 8.30,
šoštanjka mestna cerkev ob 11. in 19. uri,
Bele Vode ob 8.30,
Zavodnje ob 10. uri,
Topolšica ob 9.45.

24. oktober 2004, 30. navadna nedelja

Svete maše:

šoštanjka župnijska cerkev ob 7. in 8.30,
šoštanjka mestna cerkev ob 11. in 19. uri,
Bele Vode ob 8.30,
Zavodnje ob 10. uri,
Gaberke ob 9.45.

31. oktober 2004, žegnanjska nedelja

Svete maše:

šoštanjka župnijska cerkev ob 7. in 8.30
(skupni krst),
šoštanjka mestna cerkev ob 11. in 18. uri,
Bele Vode ob 8.30,
Zavodnje ob 10. uri,
Topolšica ob 9.45,
sv. Anton, Skorno ob 11. uri
(maša v zahvalo).

smo Hitri polži in mladi dali vse od sebe – vso energijo in mladost. Mislim, da se je mnogim mladim letošnja Stična zapisala v srce kot lepo srečanje, polno medsebojne igrivosti, prijateljstva in radosti.

Ob tej priložnosti vabim vse mlade, ki ste pripravljeni naslednje leto še bolj »goreti« za Jezusa v Stični, da se pridružite Hitrim polžem (več informacij o tem dobite pri meni ali na Skupnosti katoliške mladine v Ljubljani) in vas že sedaj vabim na srečanje mladih v Stično 2005.

Katarina Atelšek.

Foto: M. K.



Uršlja z novo streho v nova stoletja ...

STIČNA 2004

– 23. vseslovensko srečanje mladih

Marsikateri obiskovalec srečanja mladih se kar ne more načuditi množici mladih, med katerimi nekateri že vrsto let redno prihajajo na to srečanje in se vsako leto tretjo soboto v mesecu septembru zberejo v Stični. Obrazi mladih izžarevajo veselje, iskreno prijateljstvo in srečo.

Zame se je letošnja Stična začela že v mesecu aprilu, saj sem se že drugič odločila, da bom sodelovala pri pripravi samega srečanja, in sicer pri skupini, ki se imenuje Hitri polži (to so mladi – animatorji iz vse Slovenije, ki hočejo popestriti z igro in petjem srečanje). Da nam to uspe, se že nekaj mesecev prej zberemo v Želimljah na animavikendu,

kjer se med seboj spoznamo, podamo ideje in sestavimo program.

V Stično pridemo dan prej, kjer imamo generalko, na kateri izpopolnimo še vse nedorečene podrobnosti. Geslo letošnje Stične se je glasilo »Hočemo videti Jezusa«. V ta namen smo pripravili 31 delavnic, kjer so mladi lahko iskali odgovore na pereča vprašanja o življenju in veri. Kot novost smo letos pripravili tudi delavnico za duhovnike in novinarsko delavnico, ki jo je ob 10. obletnici delovanja pripravil in izvajal Radio Ognjišče. Prvi obiskovalci so prišli na prizorišče srečanja že pred 9. uro dopoldan in do maše, ki je bila ob 11.30, se je v Stični zbralo okrog 9.000 mladih. Sveto mašo je vodil upravitelj ljubljanske nadškofije škof msgr. Andrej Glavan, pri pridigi pa je mlade nagovoril koprski škof msgr. mag. Metod Pirih, ki nam je na srca položil besede vabila, da naj bomo odprti za svoje bližnje in srečali bomo Jezusa. Pred, med in po maši je vse glasbene točke igral Stična bend. Animacijo na odru ob pesmih pa smo izvajali Hitri polži.

Zadnje dejanje v Stični je bil žur, ob katerem

Osmi član družine!

V torek, 7. septembra, popoldne je na svet prijel šest otrok družine Kavšak iz Lokovice – Ožbej.

Novega družinskega člana so Kavšaki z ljubeznijo in toplino sprejeli medse. Poleg mame Andreje in očeta Romana so dojenčka nestrpno pričakovali tudi otroci Urban, Urša, Ajda, Ambrož in Zala. Sedaj, ko je mali bratec med njimi, so seveda zelo pozorni do njega, obenem pa kot vedno pripravljeni pomagati tako staršema kot doma.



Foto: J. K.

Družina Kavšak se mnogim zaradi večjega števila otrok zdi nenavadna, nekaj posebnega, morda čudna. Dejstvo pa je, da so med redkimi družinami v naši občini oziroma celo v naši državi, ki se še upajo odločiti za življenje, ki se še trudijo, da Slovenci ne bi izginili, in otrokom, četudi jih je več, nudijo prijeten in topel dom. Mislim, da so nam lahko vsem za zgled, saj dokazujejo, da nad slovenskim narodom še ni obupati, poleg tega pa se zavedajo, da je ljubezen največ, kar lahko starši poleg življenja podarijo svojim otrokom.

Mislim, da jim lahko ob rojstvu šestega otroka vsi iskreno čestitamo in se z njimi tudi veselimo!

Jerica Koren



POLICIJSKO POROČILO ZA ZADNJE MESEČNO OBDOBJE NA OBMOČJU OBČINE ŠOŠTANJ



V prejšnjih številkah LISTA in preko dnevnih dogodkov na lokalnih radijskih postajah smo vas v zadnjem času dnevno obveščali, da si neznani storilci brez vednosti lastnika protipravno prilaščajo aluminij, skaterim so bile oblečene cevi toplovođa med Metlečami in Šoštanjem. NN storilci so v času do 10. 9. 2004 s takim početjem storili za okoli 5.000.000 SIT škode. Sedaj pa vas lahko obvestimo, da smo s skupnim delom, v sodelovanju občanov in policije prišli na sled trem krajanom Trbovelj, ki so počeli opisana dejanja. Pri omenjeni trojici so bile opravljene hišne preiskave, vsi skupaj pa bodo svoj podvig v Šoštanju morali razložiti na sodišču, kamor bomo odstopili kazenske ovadbe.

V tem primeru, tako kot že v nekaterih prejšnjih, se je za izredno dobro in uspešno pokazalo dejstvo medsebojnega sodelovanja med krajanom in policijo pri odkrivanju in preprečevanju kriminalitete ter vandalizma. Na podlagi izredno dobrih in takojšnjih informacij nam je uspelo priti na sled organizirani skupini iz popolnoma drugega območja Slovenije, ki so izvrševali kazniva dejanja v Šoštanju. Ob tem se za takojšnjo reakcijo in sodelovanje zahvaljujemo vsem krajanom, ki so nam pomagali pri prijemu osumljenцев.

Da ni varno puščati vrednejših predmetov v brunaricah, so občutili tudi člani Športnega društva Lokovica ter krajan Florjana, obojim jo je zagodel še NN storilec, ki je nepovabljen obiskal brunarico ob igrišču v Lokovici ter Dom krajanov v Florjanu. Prve je oškodoval za glasbeni stolp, avtomat

za kavo in aparat za pripravo hot-dogov, drugim pa je odtujil okoli 20 stolov.

V preteklem obdobju so si nekateri poskušali privoščiti miren oddih na priljubljeni lokaciji pod Domom na Smrekovcu. V pričakovanju oddiha pa so jih zmotili mladeniči, ki so si na istem kraju privoščili bolj glasen in z motor-skim hrupom popestren počitek. Ker se njihovi interesi nikakor niso mogli uskladiti, smo morali posredovati policisti, ki smo oboje obiskali na njihovem zbirališču ter bomo zoper kršitelje podali poročila pristojnim inšpekcijskim službam.

Ob koncu pregleda dogodkov pa bi radi obvestili vse bralce Lista, da se je pričelo novo šolsko leto. Ponovno so bolj prisotni v prometu tudi otroci, zato ne bo odveč opozorilo, da v okolici obeh šol in vrtcev bolj pozorno pazimo na njihovo in svojo varnost. V prvih dneh pouka smo bili v okolicih šol pogosto prisotni tudi policisti, ki smo udeležence opozarjali na nepravilnosti, v naslednjih dneh pa bomo zoper kršitelje ostreje ukrepali.

Obveščamo vas tudi o spremembi telefonske številke Policijske postaje Velenje, ki se sedaj glasi 898-61-00, številka Policijske pisarne v Šoštanju ostaja nespremenjena in se glasi 898-43-94. Uradne ure v Policijski pisarni Šoštanj so vsako sredo med 14. in 17. uro. Dnevi informiranja bodo potekali po urniku, ki bo izobešen na oglasni deski pred pisarno. Vse občane, ki želijo biti anonimni, pa obveščamo, da lahko svoja obvestila oddajo v poštne nabiralnike pri vhodu v prostore Občine Šoštanj.

Vodja policijskega okoliša:
Zoran STOJKO-KREVEL

Popravek:

V prejšnji številki Lista nam jo je v članku o Hinku Bolha zagodel škrtat, kot se reče. Hinko je bil znan po klepanju, ne klepetanju, kot se je pomotoma zapisalo v Listu.

Za napako se opravičujemo.

Sredina

KDAJ

KAJ

KJE

VABI VAS

1. teden

sobota, 2.10. ob 9:00	kegljanje	Dnevi rekreacije: Dan kegljanja	Kegljišče TEŠ	Kegljaški klub Šoštanj in Športna zveza Šoštanj
sobota, 2.10. ob 9:00	fitnes	Dnevi rekreacije: Dan fitnesa	Fitnes TEŠ	Športno društvo Šoštanj in Športna zveza Šoštanj
sobota, 2.10. ob 20:00	koncert	Rock`n`roll in blues večer	Kavarna Šoštanj	Kavarna Šoštanj
nedelja, 3.10. ob 9:00	šah	Dnevi rekreacije: Dan šaha	Dvorana gasilskega doma Šoštanj	Šahovski klub Šoštanj in Športna zveza Šoštanj
nedelja, 3.10. ob 14:00	pohodništvo	Dnevi rekreacije: Pohod po mejah KS Gaberke (start in cilj pri gasilskem domu)	Gaberke	Športno društvo Gaberke in Športna zveza Šoštanj
torek, 5.10. ob 17:00	delavnica	Torkova peta: ustvarjalna delavnica	Mestna galerija Šoštanj	Medobčinska zveza prijateljev mladine Velenje
sreda, 6.10. ob 20:00	odbojka	Šoštanj Topolšica : TAB Mežica (pokalna tekma)	Športna dvorana Šoštanj	Odbojkarški klub Šoštanj Topolšica
petek, 8.10. ob 19:00	proslava	Proslava Krajevne skupnosti Šoštanj ob krajevnem prazniku	Kulturni dom Šoštanj	Krajevna skupnost Šoštanj in Zavod za kulturo Šoštanj
nedelja, 10.10.	planinstvo	Izlet po Gozdno-turistični poti pod Uršljo goro (lahka označena pot)	Uršlja gora	Planinsko društvo Šoštanj
nedelja, 10.10. ob 10:00	odbojka	Odbojkarški turnir kadetov	Športna dvorana Šoštanj	Odbojkarški klub Šoštanj Topolšica
nedelja, 10.10. ob 15:30	nogomet	Šoštanj : Zavrč (3. slovenska nogometna liga vzhod)	Stadion Šoštanj	Nogometni klub Šoštanj

2. teden

sreda, 13.10. ob 8:00	pohod	Izlet Šoštanj - Stropnica (lahka pot)	Občina Šoštanj	Društvo upokojencev Šoštanj pohodniška sekcija
četrtek, 14.10.	izlet	Izlet v Prekmurje	Prekmurje	Društvo upokojencev Šoštanj
četrtek, 14.10. ob 17:00	predavanje	Pravljična ura z Metko Pivk	Knjižnica Šoštanj	Knjižnica Šoštanj
četrtek, 14.10. ob 19:00	razstava	Odprte razstave del akademskega slikarja Andreja Pavliča	Mestna galerija Šoštanj	Zavod za kulturo Šoštanj
sobota, 16.10.	dobrodelna prireditev	DROBTINICA – prireditev ob svetovnem dnevu hrane	Šoštanj	Območno združenje Rdečega križa Velenje
sobota, 16.10. ob 16:00	odbojka	Šoštanj Topolšica II : Fužinar Metal II (3. državna odbojkarška liga vzhod)	Telovadnica OŠ KDK Topolšica	Odbojkarški klub Šoštanj Topolšica
sobota, 16.10. ob 19:00	odbojka	Šoštanj Topolšica : Termo Lubnik (1. državna odbojkarška liga)	Športna dvorana Šoštanj	Odbojkarški klub Šoštanj Topolšica
nedelja, 17.10. ob 10:00	delavnica	Muzejska ustvarjalnica za otroke: Jesen na Kavčnikovi domačiji	Kavčnikova domačija v Zavodnjah	Muzej Velenje

3. teden

sreda, 20.10. ob 18:00	koncert	Večer glasbene šole	Mestna galerija Šoštanj	Glasbena šola FKK oddelek Šoštanj in Zavod za kulturo
sreda, 20.10. ob 20:00	koncert	Koncert skupine STOP	Kulturni dom Šoštanj	Zavod za kulturo Šoštanj
četrtek, 21.10. ob 17:00	predavanje	Pravljična ura z Metko Pivk	Knjižnica Šoštanj	Knjižnica Šoštanj
četrtek, 21.10. ob 19:00	bridge	Razmigajte svoje možgane: Bridge za stare in mlade (predstavitvev bridga)	Kavarna Šoštanj	Šaleški bridge klub Velenje
petek, 22.10.	krvodajalstvo	Krvodajalska akcija v Ravnah pri Šoštanju za potrebe Bolnice Maribor	Gostišče Pod klancem	Območno združenje Rdečega križa Velenje
sobota, 23.10. ob 15:00	nogomet	Šoštanj : Bistrica (3. slovenska nogometna liga vzhod)	Stadion Šoštanj	Nogometni klub Šoštanj
sobota, 23.10. ob 20:00	košarka	Elektra : Zagorje (1. A slovenska košarkarska liga)	Športna dvorana Šoštanj	Košarkarski klub Elektra

4. teden

četrtek, 28.10. ob 17:00	predavanje	Pravljična ura z Metko Pivk	Knjižnica Šoštanj	Knjižnica Šoštanj
sobota, 30.10.	planinstvo	Izlet v neznano (lahka označena pot)	Neznano	Planinsko društvo Šoštanj
sobota, 30.10. ob 19:00	odbojka	Šoštanj Topolšica : LIP Bled (1. državna odbojkarška liga)	Športna dvorana Šoštanj	Odbojkarški klub Šoštanj Topolšica

Napovednik prireditev pripravljajo in objavljajo: mesečnik LIST, Kabelska televizija Šoštanja (kanal 22) in spletni Portal Šoštanj.info (<http://www.sostanj.info>)

KATEGORIJE PRIREDITEV: šport kultura šolstvo gospodarstvo splošno

List

kabelsko razdelilni sistem šoštanj

<http://sostanj.info>

TAPRAVI NASLOV ZA TAPRAVO KAVO

Zavod za kulturo Šoštanj

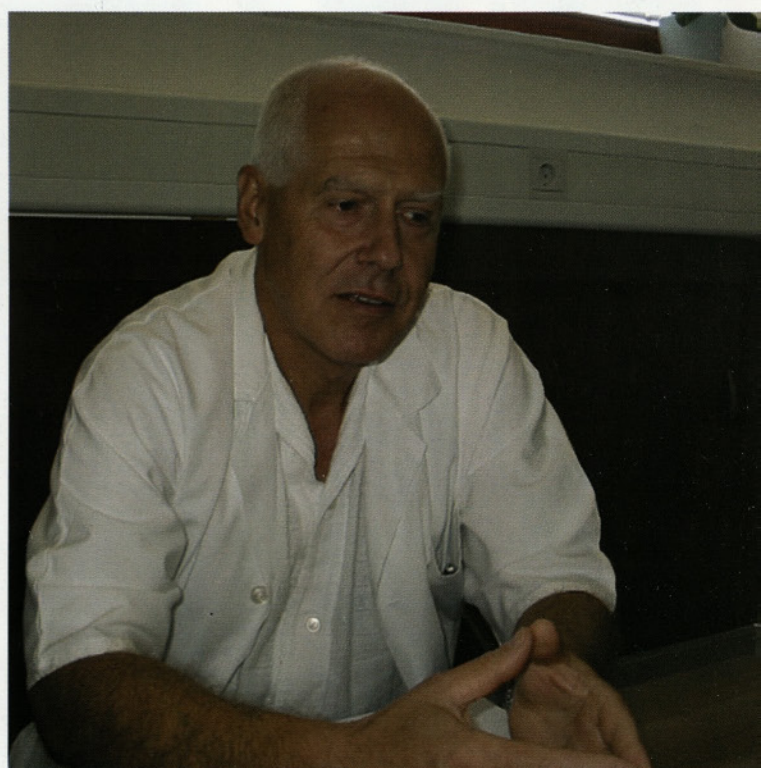
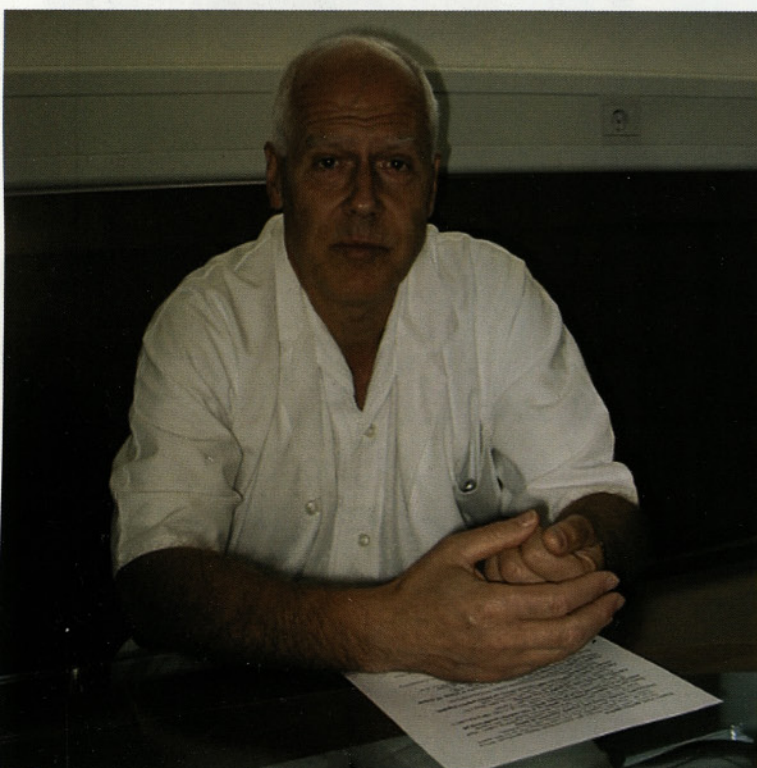
želi občankam in občanom prijetno praznovanje in obilo užitka ob obisku prireditev.

Pogovor z letošnjim častim občanom Občine Šoštanj primarijem Janezom Polesom

Ponosen na občinsko priznanje

Milojka Komprej

Pogovor z letošnjim častim občanom Občine Šoštanj primarijem Janezom Polesom, dr. medicine - specialistom internistom, direktorjem Bolnišnice Topolšica je potekal v njegovi pisarni v četrtem nadstropju bolnišnice. V prenapolnjenem urniku mi je odmeril dober zalogaj svojega časa, v katerem se gotovo nisva dotaknila niti četrtnine vsega, kar je del njega ali njegovega dela. Vprašanja, ki so bila okvirno zastavljena, so sicer nakazovala neko smer, ob kateri pa sta se med pogovorom odpirala prostor in širina, ki sem jo glede na prejšnja srečanja sicer lahko pričakovala, vendar se nisem spustila vanju. Če bi ju hotela raziskati, bi morala osvojiti znanje medicine, ekonomije, filozofije, sociologije, psihologije, športa, botanike in na koncu še modelarstva in fotografije. Vse to in še več se je odpiralo med nama in ostalo, kot že rečeno, neizrečeno in nedodelano. Prihranjeno za prihodnjič ali pa za nek nedoločen trenutek, za katerega ne veš, kdaj in ob kakšni priložnosti pride. Prav gotovo pa bo prišel, kajti primarij Janez Poles ima za prihodnost bolnišnice in njen razvoj še veliko načrtov in kdor pozna njega in njegovo delo, ve, da načrti ne ostajajo znotraj njenih zidov. Letošnji visoki naziv, ki mu bo podeljen na svečani seji Sveta Občine Šoštanj 30. septembra, je gotovo prišel v prave roke.



Vaše otroštvo in mladost so zaznamovali vaši starši in okolje. Kakšno je bilo?

Pravzaprav sem imel veliko srečo, veliko srečo, da sem dobil starše (če verjamemo, da si jih sami izbiramo), kot jih imam. Rodil sem se 6. oktobra leta 1951 v Slovenj Gradcu očetu Primorcu in materi Korošici. Mogoče se imam genski zasnovi po očetu, trdoživem Kraševcu, in materi, njegovi dobri, ljubeznivi in potrpežljivi življenjski sopotnici, zahvaliti za svojo usmerjenost v življenju. Kljub gospodarski krizi, ki je vladala v tistem obdobju, v družini ni bilo čutiti pomanjkanja, bogastvo pa so ji dajali predvsem dobri odnosi in pogovori, katerih pri nas ni manjkalo. Predvsem so mi privzgojili občutek, da z delom pridobivaš dobrine, saj sem vedno pomagal doma, pri gospodinjstvu, nošenju drv in podobno z zavestjo, da se je treba za vsako stvar v življenju potruditi. S sestro sva tako odraščala v srečnem družinskem okolju, ki sem ga preživel prva leta na Koroškem, nato pa smo se preselili v Velenje. Tam se je začelo spet posebno obdobje odraščanja, najprej v Kavčah in nato v Velenju, kjer sem obiskoval osnovno šolo Miha Pintarja Toleda.

Velenje je bilo kraj vašega osnovnošolskega in srednješolskega življenja. Kaj menite o tem obdobju?

Spomini na prvi šolski dan so še vedno zelo živi. Osnovna šola Miha Pintarja Toleda je bila in je gotovo še vedno dobra šola. Učitelji v njej

so mi ob vzpodbudi in dobri vzgoji staršev še dodatno dali pravo mero samozavesti in znanja. Že zelo zgodaj sem se lahko izrazil skozi različne dejavnosti: pri modelarjenju, v močnem foto krožku, v pionirski organizaciji. Čepica in rutica sta ti dajala občutek pripadnosti, občutek, da si del nečesa velikega; rojeval se je tekmovalni duh. Tudi sam sem bil predsednik pionirske organizacije na šoli in ob nekakšni hierarhiji, ki se je vzpostavljala (čeprav mi je hierarhija tuja, saj morajo odnosi temeljiti na kvaliteti ne na hierarhiji), sem gotovo tudi sam zorel. To so lepi spomini na različna srečanja in številna druženja.

Gimnazijo sem obiskoval v Velenju. Začeli smo na Delavski univerzi in se kasneje preselili v sedanjo stavbo. Lepi so spomini na to obdobje – polno iskivosti, kreativnosti, hlastanja za znanjem, nabito z energijo in ljubeznijo. Z veseljem se spominjam številnih sošolcev, prijateljev, številnih komičnih zadev, ki so nam lepšali dni. Lepo se je sprehoditi mimo učiteljev, takratnega ravnatelja profesorja Glavača, razrednika prof. Zornika, pa prof. Vračka, ki nas je navduševal za kulturno, pa prof. Budno, s katerim sva zrla v zvezde. Udeleževal sem se tehničnih delavnic, poskušal s slikanjem. Privlačila me je grafika. Živo sta bila prisotna tudi film in dramski segment. Tudi pisal sem in pomagal ustvarjati Mladega rudarja, ki je izhajal na tri mesece. Zelo sem užival v igri in recitaciji. V tistem obdobju sem deloval tudi kot predsednik mladinskega aktiva tudi na občinski ravni.

Odločiti se za poklic, pomeni ponavadi odločitev za celo življenje. Odločitev za medicino pa je nasploh specifična.

Odločitev, da bom zdravnik, je v meni zrasla že v zgodnjem otroštvu. Mogoče zaradi žalostnega dogodka v družini, ko je umrl moj še ne petmesečni bratec. Veliko so k temu prav gotovo pripomogli razgovori v družini, spoštljiv odnos do zdravnika in veliko zaupanje.

Medicino ste študirali v Ljubljani?

Da, medicino sem študiral v Ljubljani. Tja sem šel leta 1970 in se leta 1975 vrnil v Velenje ter se zaposlil v ZD Velenje kot stažist. Točneje 13. oktobra.

Delo v zdravstvenem domu je verjetno drugačno kot je v bolnišnici. Verjetno ste premišljevali tudi o tem, ko ste se odločili oditi iz ZD in se zaposliti v Bolnišnici Topolšica.

Pri tem moram omeniti, da je bilo v ZD Velenje delo zanimivo, takrat še malo drugače, več terenskega dela, kar se dandanes v urbanih okoljih zanemarljivo. Kar je po eni strani logično zaradi vse boljše opremljenosti, po drugi strani pa je bilo terensko delo vendar nekaj svojstvenega v tem poklicu. Iz ZD Velenje nisem odšel takoj v Topolšico. Vmes je bilo treba izpolniti svoj dolg domovini in tega sem najprej opravljal v Beogradu. Kasneje sem kot mlad zdravnik



služil na letališču v Zagrebu in od tam izhaja tudi »krivda« za mojo ljubezen do letalstva ter s tem tudi poklicne dejavnosti na tem področju. Tudi sedaj opravljam zdravniške preglede za zaposlene v letalskem prometu.

V Topolšici pa sem se zaposlil 1. aprila leta 1980, istočasno sem imel možnost zaposliti se tudi v Bolnišnici Slovenj Gradec na kirurgiji.

Zatečeno stanje v Topolšici?

To so bili časi mnogih sprememb in vprašanj. Po prejšnjih spremembah in reorganizaciji je bolnišnica od leta 1970 delovala kot bolniška delovna enota z dvema oddelkoma pod okriljem bolnice Celje. V tem času je imel pljučni 200, interni pa 70 postelj. 1. 1. 1976 se je odcepila od Celja in kasneje priključila ZC Velenje. Ko sem prišel z delom v Topolšici, je bilo obdobje menjave generacij zdravnikov in huda kadrovska suša. Ob prihodu je bilo v bolnišnici 10 zdravnikov na petih oddelkih, kar je bilo premalo takrat in jih je premalo tudi sedaj, ko je zdravnikov sicer nekaj več. Intenzivnost dela se je močno povečala. Uvedli smo številne diagnostične preiskave in močno razširili delo v specialističnih ambulantah. Ob tem že vrsto let opravljamo še preventivno dejavnost in izvajamo preglede športnikov.

Med možnostjo zaposlitve v Slovenj Gradcu in Topolšici je zmagala slednja. Zakaj?

Zakaj pa ne? Bila je zavestna odločitev, ki sem jo čutil kot močan izziv. Zakaj bi bolnišnica, ki je delovala že od vladavine SHS sem, ne imela možnosti za delovanje in razvoj in za dajanje pomoči potrebnim? V obdobju pred 1980, ko se je oblikovala nova podoba Topolšice, sem bil v takratni občinski samoupravni interesni zdravstveni skupnosti predsednik zbora izvajalcev. Snovali smo bolnišnico in zdravilišče. Zakaj bi z nekega prostora, ki je energetsko močan, odhajali mi in naši potomci nekam drugam? Moja odločitev je sovpadala z razvojnimi načrti vodstva ZC Velenje in tudi moja specializacija ter kasnejši podiplomski študij sta šla v to smer. Rad imam svoje delo. V njem uživam. Kljub razdajanju me vedno znova navdušuje in ob njem se energetsko krepim in duhovno rastem.

Bolnišnico si težko predstavljamo kot gospodarsko dejavnost. Pa vendar se zdi, da je v Topolšici tako.

Bolnišnica je od leta 1993 samostojni javni zavod. Do takrat je delovala kot TOZD ZD Velenje. Naša usmeritev je seveda bolnišnično spe-

cialistična, vendar morate vedeti, da nam kar 17 % prihodka predstavljajo druge dejavnosti. Poleg preventivne dejavnosti so to oboljnišnične dejavnosti, za katere smo se zavestno odločili, da jih obdržimo. To so na primer vrtnarija, kuhinja, pralnica. S temi dejavnostmi ne samo da pokrivamo svoje potrebe, z njimi delujemo tudi širše in opravljamo storitve za druge. Kar je bilo nekoč pod vprašajem, se je zdaj izkazalo kot pravilna usmeritev.

Pravkar ste končali veliko investicijo. Kako ste jo zaključili?

Res smo v teh dneh (10. september o. p.) predali namenu novo lekarno in garderobe, endoskopski center, arhiv in ambulantni del pa bo zaživel v prihodnjem mesecu. Investicija, vredna okoli 150 milijonov, je v celoti padla na pleča bolnišnice. Brez jasnih ciljev in močne angažiranosti sodelavcev tega ne bi zmogli.

Nadaljnji razvoj bo zahteval še dodatne vloške. Vhod v bolnišnico želimo zaokrožiti s prizidkom za nadstandardno zdravljenje. V njem bomo dobili vhodno avlo, ustrežnejše prostore za sprejem bolnikov, okrepčevalnico za bolnike in goste ter večnamenski meditativni prostor oziroma kapelo. Načrti za posodobitev kuhinje in kinodvorane so že pripravljeni. Imamo vse možnosti, da po rešitvi zapletov zaradi poseganja v prostor lahko pričnemo s postopnim ustvarjanjem novega kongresnega centra. Velik izziv je tudi načrtovana adaptacija Smrečine – trenutno zaprtega bolnišničnega objekta, v katerem snujemo preventivno dejavnost pa rehabilitacijo in del športno medicinske dejavnosti. Vila Breda, ki smo jo pred tremi leti pričeli postopno obnavljati (zamenjali smo streho), pa naj bi prerasla v nadstandardno apartmajsko ponudbo, kar bi močno dopolnilo zdravstveno turistično ponudbo kraja.

Te prostorske širitve najbrž narekujejo potrebe po novih oddelkih ali obratno.

Velikost neke ustanove je odvisna od potreb prebivalcev in od aktualnosti programa, ki ga izvaja. Zaradi spremembe obolevnosti se tudi dejavnost bolnišnice skozi leta spreminja in dopolnjuje. Država, ki je naš ustanovitelj in lastnik, trenutno načrtuje le postopno odpiranje oddelka za nego, še vedno pa čakamo na dokončanje projekta lastninjenja, kjer bi ob novih lastniških odnosih in s svežim kapitalom lahko hitreje realizirali zastavljene cilje.

Vsi načrti, vse stavbe in oprema pa so mrtvi, če v njih ni ljudi, strokovnjakov, ki skrbijo za izvajanje dejavnosti. Podobno kot drugje v Sloveniji imamo tudi pri nas težave, predvsem pri

zagotavljanju zadostnega števila zdravnikov.

Vloga izobraževanja je v današnji družbi (hvala bogu) zelo poudarjena. Verjetno je v medicini to še toliko bolj potrebno.

Izobraževanje je današnji dan potrebno na vseh področjih. Brez stalnega izobraževanja in izpopolnjevanja ne bi sledili razvoju stroke, kar bi pomenilo postopno ugašanje. Zato se je izobraževalna dejavnost bolnišnice v zadnjih letih zelo povečala. Pojavljamo se kot predavatelji in pisci. Če bi bili kadrovsko zasedeni samo toliko kot drugje, bi lahko bili še bolj učinkoviti. Zdravnikov v Bolnišnici Topolšica je premalo in nedvomno so preobremenjeni. Veliko težavo predstavlja tudi sprememba politike specializacij, ki jo je prevzela Zdravniška zbornica Slovenije. Planiranje najbolj občutljivega segmenta izobraževanja nam je tako odvzeto. Prav nobenega zagotovila nimamo, da se bodo zdravniki, ki sicer specializirajo za neko ustanovo, ob zaključku izobraževanja vanjo tudi vrnili.

Veliko govorimo o medsebojnih odnosih, o pomembnosti dobre »klime« na delovnem mestu. Kako čutite to stanje pri vas?

Odnosi so zelo pomembni, v zdravstvu še posebej. Naša skrb za zdravje vključuje tudi dobro počutje naših pacientov, česar pa brez dobrih odnosov ne moreš zagotoviti. V Bolnišnici Topolšica se trudimo, da bi bili odnosi med sodelavci dobri, še posebej pa odnosi z bolniki in svojci. Seveda ob delu prihaja do težav in občasnih konfliktov. Pomembno je, da si nanje pozoren, da jih ne zanemarjaš in jih rešuješ, ko se pojavijo še v milejši obliki.

Kaj pa bi sicer priporočili svojim pacientom v odnosu do njihovega zdravljenja?

Predvsem to, da se imajo bolj radi. Zdravje nam je dano ob rojstvu in mogoče se ljudje zato premalo zavedamo tega izrednega bogastva, ki smo ga prejeli. Če ne skrbimo zanj, počasi kopni. Zdravniki, razen preventivcev, zdravimo žal le posledice. Ne morem trditi, da je človek vedno kriv sam, vendar se da veliko sproti postoriti in preprečiti že s primerno prehrano, gibanjem in zdravim načinom življenja. Bolnik ne more biti pasiven udeleženec v procesu zdravljenja in se le prepuščati zdravnikovim rokam. Sam mora pozitivno razmišljati o sebi in svojem počutju.

Vaša vpetost v lokalni prostor je nedvoumna. Vemo, da sicer živite v Velenju, a če lahko primerjamo časovno, je verjetno veliko vašega časa preživitega na delovnem mestu in v kraju.

Sodelovanje bolnišnice in moje osebno sodelovanje predvsem s Krajevno skupnostjo Topolšica in seveda tudi Občino Šoštanj je dobro, zelo dobro. Skupaj smo izpeljali že mnogo projektov, bolnišnica je nosilec vrtnarske dejavnosti, lotili smo se toplifikacije, s skupnimi močmi uredili krožišče, ter zadnje čase namenili večji vložek v športno igrišče. Menim, da gre ureditev kraja v koncept urejene bolnišnice.

Družino ste si ustvarili že v svojih študentskih letih.

Tako je. Že v gimnazijskih letih sem spoznal dekle, sedanjeno ženo Aco Polanc, ki je doma iz Šoštanja. Tako je bilo veliko mojega časa že v mladih letih preživetega in prijetno izpolnjenega v tem kraju. Prvi sin Rok se nama je rodil med študijem na fakulteti, drugi, Peter, pa po njej. Na družino sem zelo ponosen. Sinova sta izredno pozitivna, oba ustvarjalna in delovna. Res je, da sta že odrasla in zato vpeta vsak v svoje delovno in interesno okolje, vendar družina kot taka še vedno funkcionira. Za to se trudimo vsi štirje, da smo res skupaj, kadar pridemo skupaj. Tudi žena Aca je razumevajoča in ljubeča življenjska sopotnica, poleg tega pa tudi sama uspešna v poklicu.

Če vas vprašam po najljubšem kraju, najbrž ne boste rekli Topolšica?

Nenazadnje, zakaj ne. Če razmišljam univerzalno, je to Zemlja. Če bi lahko izbral, bi se spet odločil za Slovenijo. Všeč pa mi je tudi Avstralija ali Nova Zelandija. Nekateri kraji zunaj so mi všeč zaradi tega, ker teče življenje bolj umirjeno in so odnosi manj nasilni. Rad imam Velenje, v katerem živim, in ponosen sem nanj. Lepo je živeti v mestu, ki diha in je obdano z gozdovi. Veliko energije pa mi daje tudi Pohorje, kjer imamo počitniško hišico. Tam si med drevesi nabiram novih moči.

Moči se nabirajo tudi s hobiji. Najdete kaj časa tudi zanje?

Vedno se najde čas tudi za te. Seveda so okrnjeni in ni jih toliko, kot bi želel. Fotografija me še vedno privlači, tudi pišem, če ne drugega, strokovne članke, nekaj malega kolesarim, tekam in tudi na smučeh je tek izredno privlačen. Upam, da bom kdaj našel še čas za slikanje.

V življenju je pomembno imeti cilje ali cilj. To je gonilna sila vsakega človeka. Glede na vašo ustvarjalnost pričakujem, da si zadajate več ciljev.

Moji cilji in želje se porajajo sproti, a so vseeno del celote, del neke že prehojene in hkrati vnaprej začrtane poti. Moja usmeritev je po poklicni plati dovolj jasna in upam, da jo dose-

gam. Čim več zdravih ljudi. Če si lahko štejem za izpolnitev cilja, je to moja družina, oba fanti, ki si počasi že ustvarjata družini s prijetnimi življenjskima sopotnicama. Moj cilj je tudi ohranitev bolnišnice in njena nadaljnja rast.

Priznanja so potrebna. Ne glede na to, da verjetno imate svoje kriterije o tem, kdaj je nekaj dobro in kdaj ne, so pohvale od zunaj ravno tako potrebne. Kakšni so vaši občutki ob prejemu občinskega priznanja?

Lepi in obvezujoči. Kakor je priznanje obliž za dušo, ko te nenadoma dvigne v višave in prelije s srečo, tako je hkrati tudi težak kamen, ki kliče k odličnosti tudi v prihodnje.

Ob tem ne morem mimo šoštanjskega grba. Veliko občin se spogleduje, da bi imelo v svojem simbolu srce, srčnost, dobroto. Občina Šoštanj ima v svojem grbu kar tri srca. Naj ji bo to v ponos in naj si ljudje to vzamejo kot izziv. Sam sem prepričan, da v življenju ni problemov, so le izzivi.

Priznanje Občine Šoštanj bom s ponosom prevzel. Zahvaljujem se vsem, ki so se spomnili name in me predlagali. Zahvaljujem se družini, sodelavcem in krajanom Topolšice, s katerimi smo skupaj že veliko postorili in še bomo. Občini čestitam ob njenem prazniku in želim še nadalje dobrih usmeritev.



**ČESTITAMO OB
OBČINSKEM
PRAZNIKU**

10 let

ZA UREJENO OKOLJE



GRADNJE

VRTNARSTVO

PODJETJE ZA UREJANJE PROSTORA d.d.
Koroška cesta 37/b, 3320 Velenje




Čestitamo za praznik!

ESOTECH

velenje@esotech.si
www.esotech.si

giz seg

giz-seg@esotech.si
www.giz-eg.si

ustvarjamo boljši svet



Bogata, podedovana tradicija

V soboto, 11. septembra, je bila Lokovica v znamenju gasilcev. Letos mineva ravno trideset let od ustanovitve gasilskega društva, katerega izvor je v nekoč ponosni vasi Družmirje. Kakor so bili ponosni na svoje društvo Družmirčani, tako je tudi v Lokovici skoraj v vsaki družini gasilska uniforma.



Skrbnišтво za vozilo je prevzel Franc Dobnik, trak pa prerezal Štefan Plaskan.



Vedra popotnica za čim manj resnih intervencij!

Ni čudno, da se je celotna skupnost ob praznovanju veselila tudi velike pridobitve, gasilskega avtomobila. Avto so sicer kupili pred časom, zdaj pa so mu zgradili še »dom«, tako da so naredili prizidek ob gasilskem domu. Praznik v Lokovici je bil združen z dne-

vom gasilcev Gasilske zveze Velenje, tako da so se svečanosti udeležili tudi predstavniki zveze. V svečanosti, kjer so se zahvalili botrom, podelili najrazličnejša priznanja in zahvale, so sodelovali tudi pevci Gasilskega zbora Lokovica in učenci ter učitelji glasbene šole, oddelka Šoštanj.

Zbrane so med drugimi nagovorili župan Občine Šoštanj Milan Kopušar in predsednica GZ Velenje Helena Brglez, k zgodovinskemu nastanku društva pa je besede dodal tudi Danilo Čebul, poveljnik CZ.

Boris Lambizer je skupaj s poveljnikom Andrejem Juričem dobro speljal prireditve in se v govoru dotaknil zgodovinskih dejstev, ki se nanašajo na tradicijo društva, ter sedanjih ak-

Ustanovitelji društva, ki so ob 30-letnici dobili posebno priznanje:

Ivan Beričnik, Ivan Cevsar, Branko Dreu, Viktor Drev, Rudi Drev, Franc Hudales, Tone Hudales, Ivan Komprej, Ljubo Melanšek, Vili Perovec, Štefan Plaskan, Jure Sevcnikar, Rudi Sevcnikar, Stane Zager

se lahko pohvalimo z velikim številom usposobljenih gasilcev kot tudi z gasilskimi oficirji.

tivnosti in dejavnosti v društvu. Govor je zaključil z besedami: »V teh tridesetih letih se je glede gasilstva zgodilo veliko. Društvo je bilo skoraj brez izprašanega gasilca razen nekaj Družmirčanov, ki so se preselili v Lokovico. Na izobraževalnem področju smo naredili ogromno, saj

Tudi avto park se je v teh letih bistveno spremenil. Pričeli smo z landroverjem in motorno brizgalno, pa čeprav dejansko nismo imeli kje črpati vode. Pa pogledajte sedaj, kaj imamo, kaj premoremo in kaj znamo.«

Kot predsednik krajevne skupnosti pa je Boris Lambizer svečano podpisal pogodbo z županom Občine Šoštanj o prevzemu v upravljanje doma krajanov, okrog katerega in njegove adaptacije so se vršile številne aktivnosti in pletle zgodbe, ki so se na srečo končale dobro. Ob tem sta priznanje krajevne skupnosti za udarniško in aktivno delo prejela Andrej Jurič in Jure Hrastnik.

M.K.

Botri opreme za gasilsko vozilo in nov prizidek:

Berčon Janez, Boža – Lineko; Beričnik Ivan, Vera; Cvetka Dražnik – Ladinek; Čremožnik Stanko, Anica; Drev Darko, Mateja – betonski izdelki; Drev Rafko, Ivica; Drev Vika, Anica; Darko Dvornik; Fras Milan, Marjana; Hudej Mirko, Anica; Jan&Florjan; Cevsar Ivan, Minka; Jonko Mile, Nada; Kešpret Vinko, Marjana; Koren Drago, Marija; Kunc Adi – KMA Črna na Koroškem; Ledinek Miha; Ledinek Pavlica in Hren Tone; Markovič Josip, Ivanka; Menih Lovro, Ivanka; Novak Karel, Micka; Novak Milan, Erika; Ostervuh Vlado; Pohajač Iztok, Barbara; Pušnik Marjan; Perovec Damjana; Ravnjak Marjeta, Franc; Razbornik Martin, Fanika; Ročnik Tomaž, Marjana; Rosec Rafko, Tatjana; Sedlar Oto, Fajfar Bojan; Sevcnikar Rudi; Skornšek Ervin, Nataša; Sovič Franc; Sovič Stane; Švikart Rudi; Zavarovalnica Adriatic.

Stare pumpe

21. tekmovanje starih ročnih in motornih brizgaln v Šoštanju

V soboto, 14. 8., je bilo na poligonu pred gasilskim domom v Šoštanju gasilsko tekmovanje na malo drugačen način. Sodobno orodje, ki se ga gasilci poslužujejo, kadar gre zares, je tokrat zamenjala stara tehnologija s častitljivimi letnicami, ki so segale tja v prejšnje stoletje in čez. Stare ročne in motorne brizgalke so na prizorišču v večini pripeljali kar s konji, gasilci in gasilke pa so bili temu primerno napravljeni in pri tekmovanju so uporabljali prave ali pa identične sablje in bakle ter ročne sirene, delovne pasove in čelade. Videti je bilo ročne brizgalne Knaust Wien, Konrad Rosenbauer, ki so se kosale z Magirusom pa Rosenbauerjem in še katerim. Kako velik je interes in kako dobro se oprema še drži, je dokazalo lepo število prijavljenih ekip; kar osemnajst jih je bilo, ki jih je želelo dokazati svoje sposobnosti. Dve komisiji sta skrbeli za pravilen potek tekmovanja in skupaj z vodjem tekmovanja Alešem Švarcem in predsednikom tekmovalnega odbora Borisom Goličnikom razglasili naslednje rezultate. Pokale so si prislužili:

Ženske – kategorija ročne brizgalne:

1. PGD Ljubno – članice,
2. PGD Blanca – članice,
3. PGD Blanca – veteranke.



Foto: M. K.



Foto: M. K.



Foto: M. K.

Pri ženski v kategoriji motornih brizgaln ni bilo dileme, saj je tekmovala samo ekipa PGD Kaplja vas in bila tako nezmotljivo prva.

Moški – kategorija motorne brizgalne:

1. PGD Pobrežje ob Savinji,
2. PGD Paška vas – veterani,
3. PGD Kaplja vas.

Moški – kategorija ročne brizgalne:

1. PGD Blanca – člani,
2. PGD Blanca – veterani,
3. PGD Ljubno ob Savinji.

Domači gasilci so, tako kot se spodobi, tekmovali izven konkurence, tako da jim je bil doseženi rezultat za približno orientacijo. Menda so bili kar zadovoljni.

Ker pa na tekmovanju gre malo zares, malo pa tudi za hec, je komisija podelila še dodatne nagrade, in sicer za najstarejšega udeleženca Alojza Jeraja, ki je prihajal iz PGD Pobrežja ob Savinji in je nosil s seboj častitljivih 80 let; za najbolj oddaljeno ekipo, ki je prišla iz Blanca; in pa za najizvirnejšo ekipo, ki je prispela iz PGD Kaplja vas.

Boris Goličnik, predsednik društva, ki je skupaj z ekipo na ta dan in seveda vse dni prej hitel sem in tja, je vidno zadovoljen povedal: »Z udeležbo in tekmovanjem sem izredno zadovoljen. Zahvaljujem se članom društva, ki so izredno predano de-

lali, kakor tudi vsem sponzorjem, brez katerih izvedba ne bi bila mogoča. Trud je poplačan s številnimi gledalci in zadovoljnimi ekipami.«

Tekmovanje se je zaključilo z gasilsko veselico, ki je bila po obisku na plesišču in ob šanku sodeč »ta prava«. Da so k temu pripomogli fantje ansambla Čuki, menda ni treba poudarjati.

In še nekaj besed o tradiciji tekmovanja. Tekmovanje se je do pred leti imenovalo Žunkovičev memorial, in sicer zaradi ohranitve spomina na dobrega gasilca in odličnega vzdrževalca gasilske opreme Jožeta Žunkoviča. V Šoštanju je prvo tekmovanje organiziral oziroma bil pobudnik zanj Ivan Ojsteršek, katerega se je 21. julija leta 1984 prvič udeležilo 8 ekip. Kot Žunkovičev memorial je tekmovanje potekalo petnajstkrat, nato pa so se gasilci skupaj z družino Žunkovič dogovorili o nadaljnjem delu, ki poteka brez tega imena. Tekmovanje starih ročnih in motornih brizgaln vključuje ocenjevanje celotne opreme, etnografsko značilnost, letnico brizgalne, starost nastopajočih ipd. Cilj pa je predstavitev delujoče opreme, vzpodbujanje k ohranjanju tehnične dediščine ter seveda družabnost in srečanje ekip. Hi-trost je pri vsem tem pač drugotnega pomena. Prijetno in koristno torej. In v Šoštanju se je dogajalo ...

Milojka Komprej

11. Kravje dirke in konjski galop

rani mladosti odlično izkazal. Preden predstaviva rezultate konjskega galopa, je potrebno omeniti, da je letošnje prireditve od političnih veljakov poleg

v finalu konji in jahači namesto enega, pretekli kar dva kroga. Ob tem je komentator Toni Zmaga Jelinčič vprašal, kaj meni o tej nenadni odločitvi vodje tekmovanja. Jelinčič je odgovoril, da kdor ima denar in je šef, se lahko po svoje odloča in da je lep primer tega slovenska politika. Konji so bili pred startom zelo nemirni in nekaj časa je trajalo, da so se umirili do te mere, da se je start lahko sprožil. Boj je bil na začetku kar izenačen, potem pa sta pričela Dušan Irmančnik z Lider-jem in Peter Janič s Tibico-m vidno zaostajati. Odločitev Petra Skaze je morda presenetila tudi konje, ki so bili pripravljeni samo za šprint na razdalji enega kroga. Prvi je skozi cilj prijahal Tomaž Globočnik na Cool Power-ju, tesno pa mu je sledila Valerija Janič s Helijo. Po več letih zmagoslavja jahačev iz Šaleške doline je tako zmaga odšla v Radomlje pri Ljubljani. Pokale za prva tri mesta je podelil sponzor Franc Sovič, ostale nagrade pa Franc Štehar.

Končno je svojo priložnost dobilo devet lepo nalepotičenih krav: Sija, Slana, Sora, Sanela, Astra, Biba, Savinja, Volga in Roza. Najprej so se nam predstavile v sprevodu, saj je šlo tudi za lepoto tekmovanje in smo bili tudi obiskovalci vabljeni k temu, da se izrazimo, katera krava si zasluži naziv najlepše. Ta je na koncu pripadla kravi Sori, last Ivana Cevzarja iz Lokovice. Krave so se nato po izžrebanem startnem redu pojavile na startni črti in z izkazanim bolj ali manj uspešno potrjevale naslov prireditve Kravje dirke. Medtem, ko se je za enimi kadilo in so jih na cilju komaj ustavili, pa so se druge obnašale kot mule in so se trmasto upirale kakršnemu koli gibanju. Za priganjanje krave pa jahači in gonjači ne smejo uporabljati nikakršnih grobih sredstev. Predsednik Kulturnice, Franc Štehar, je gonjačem svetoval, da naj v primeru neposlušnosti krave raje pokleknejo pred njo in jo lepo prosijo, da se premakne. Vendar pa se tega recepta nihče od gonjačev ni poslužil. Prvo mesto je zaslužno dobila Sanela, last Jožeta Ročnika iz Zavodenj. Gonjač Kristjan Videmšek in jahač Gregor Ročnik pa s Sanelo tudi nista imela prav težkega dela, saj je bila ta zelo ubogljiva in dirkaško razpoložena. Le kaj sta ji obljubila? Drugo mesto je osvojila Slana, katere lastnik je Ivan Dvorjak iz Škalskih Cirkovc. Ker se Slana po pretečeni ciljni črti ni mogla pravočasno ustaviti je mimogrede oplazila kameramanko, ki je zaradi želje po čim boljnih posnetkih stala na njeni poti. Na srečo sta jo obe odnesli brez poškodb, sam pripetljaj pa je izzval veliko smeha med publiko. Tretje mesto si je prislužila Sora, last Ivana Cevzarja iz Lokovice, ki je bila kasneje izbrana za Miss Kravjih dirk 2004. Pokale je podelil Boris Završnik, ostale nagrade pa Franc Štehar in Tone Spital.

Prireditve je sicer spremljala bogata gostinska ponudba. Kupiti se je dalo domače pecivo in kruh, zadeli pa ste lahko tudi kaj bolj ali manj uporabnega, če ste se podali na srečolov. Zelo veliko pozornost je vzbujala kravja ruleta. Kravja ruleta je ograjen prostor, v katerem so označena polja, po



Veliki finale Kravjih dirk 2004 je osvojila Sanela, last Jožeta Ročnika iz Zavodenj.



Brez politikov ne gre niti na kravjih dirkah ...

Deževna sobota je grozila, da bo morda letos po dolgem času slabo vreme Kulturnici Gaberke preprečilo izvedbo tradicionalnih Kravjih dirk na Cvenkovem travniku. Pa se je nedelja prebudila v sveže in jasno jutro, ki je obetalo prekrasen, ne prevroč dan. Tako so se krave lahko pričele »lišpati« in se veseliti svojega nastopa pred številno publiko, ki se je zgrnila na prizorišče dogodka. Vendar so krave še nekaj časa po začetku prireditve ostale skrite v senci pod Goriškim kozolcem. Najprej je namreč dobilo priložnost 23 konj z njihovimi jahači, da se izkažejo v tekmah v konjskem galopu. Nekateri jahači so imeli pred startom nemalo težav s svojimi nemirnimi konjički. Marsikdaj je moral na pomoč prihiteti kar sam lastnik konja in konja umiriti do take mere, da se je ta postavil za štartno črto. Publiko je navdušil komaj desetletni Tadej Skaza s konjem Čing-om, ki se je kljub svoji

župana Občine Šoštanj, Milana Kopušarja, obiskal tudi prvak Slovenske nacionalne stranke Zmago Jelinčič. Milan Kopušar se je letos odpovedal vlogi enega izmed jahačev krav, kar je opravičil z izjavo, da bo na ta način omogočil drugim, da zmagajo. Ta izjava je bila morda za kanček preveč samozavestna, glede na to, da pred dvema letoma v vlogi jahača ene izmed tekmovalnih krav šoštanjski župan ni uspel priti do finala, saj se je po uspešnem startu krava na sredi proge ustavila in ni hotela več naprej.

Konjeniško tekmovanje se je sicer rahlo zavleklo, saj je pred finalnim obračunom veliko obiskovalcev hotelo staviti na svojega favorita. V finale so se uvrstili: Peter Janič s Tibico-m, Tomaž Globočnik s Cool Power-jem, Dušan Irmančnik z Lider-jem in Valerija Janič s Helijo. Vodja konjskega galopa, Peter Skaza, se je tik pred finalno tekmo odločil, da bodo

Foto: A. Grudnik

Foto: A. Grudnik

katerih se po koncu sprejemanja stav sprehaja krava. In na kaj se pri tem stavi? Stavi se lahko na eno ali več polj, za katere se predvideva, da bo krava odložila svojo »potičko«. Glavna akterka krava Šarka pa se dolgo ni mogla odločiti, v katero polje se bo podelala. Po dolgih dveh urah, ko je marsikoga že minilo potrpljenje, se je Šarka le odločila in se podelala na črto med dvema poljema. Nagrado sta si zato razdelila dva srečneža. Prireditelj je ponujala še marsikaj drugega. V bližini kravje rulete so se lahko spretneži pomerili v metanju konjske podkve, tisti z mirno roko in ostrim očesom pa so poskušali z zračno puško čimbolj natančno zadeti v tarčo in s tem glavno nagrado koštruna. Opazovati se je dalo tudi prikaz nekaterih domačih obrti: čevljarstvo, čebelarstvo in izdelki iz medu in voska, izdelava košar, petelinčkov, izdelava izdelkov iz korenin, rezljanje iz lignita, izdelava rož iz krep papirja, ... ter se zavrteti na plesišču ob zvokih ansambla Vitezi Celjski.

Kulturnica Gaberke s Kravjim dirkami skrbi za promocijo Gaberk in Občine Šoštanj in tega se nekateri veliko premalo zavedajo. Prireditelj je ena izmed atraktivnejših daleč naokoli in zato ni čudno, da jo vsako leto obišče več tisoč ljudi. Organizacija tako velike prireditve je zahtevna, zato se Kulturnica Gaberke zahvaljuje vsem ljudem in sponzorjem, ki so omogočili in pomagali pri pripravah in izvedbi 11. kravjih dirk.

Zdenka Mazej, Aleksander Grudnik

Mednarodni odbojcarski turnir Šoštanj 2004

Ljubitelji odbojke v bližnji in širši okolici so zopet prišli na svoj račun. Domači odbojcarski klub Šoštanj - Topolšica je namreč organiziral zelo močan mednarodni turnir z zares eminentno zasedbo.

Ob prazniku Občine Šoštanj so v športni dvorani merili moči: Vojvodina Novolin - državni in pokalni prvak Srbije in Črne gore, Kometa Karošvar - državni prvak Madžarske, Martique - član francoske lige, in seveda domačini, igralci Šoštanja - Topolšice.

Turnir je odprl župan Občine Šoštanj g. Milan Kopušar, vsem udeležencem zaželel veliko športne sreče in prijetno bivanje v našem okolju.

Že v prvi tekmi je Vojvodina Novolin pokazala, kako močna in kvalitetna odbojka se igra v bivši Jugi. Ekipe Martique je delovala nemočno, čeprav so se igralci iz Francije na vse kriplje trudili, da bi osvojili vsaj niz. V naslednji tekmi so domači odbojkarji prikazali zelo duhovito in tudi učinkovito igro. Kljub izgubljenemu nizu so dokaj gladko premagali igralce iz Karošvarja, čeprav na tekmi niso nastopili reprezentanti, (Tot, Čebren, Satler), ki so

bili na pripravah v Novem mestu.

V soboto so bila na sporedu 4 srečanja. Francozi so zaigrali precej drugače kot prejšnji dan, ter glad-

organizirali klasičnih priprav. Lanskoletna praksa, ko so se udeležili več zelo močnih turnirjev, se je namreč izkazala za zelo modro potezo. S to



Foto: Zdravko Kočevar



Foto: Zdravko Kočevar

ko premagali nekoliko nemotivirane Madžare. Tekma med domačini in Vojvodino pa je bila poslastica turnirja. Toliko lepih potez se na tekmi vidi zelo redko, igralci obeh ekip so pokazali maksimalno pripravljenost v tem obdobju. Za Šoštanj - Topolšico so nastopili tudi reprezentanti, nivo pa, kot rečeno, na zelo zavirljivi ravni.

Rezultat 3 : 1 je tudi dejansko razmerje moči med slovenskim prvakom in prvakom Srbije in Črne gore.

V večernih urah je Vojvodina najprej gladko premagala Karošvar, nato pa še Šoštanj - Topolšica goste iz Francije.

Končni vrstni red je torej bil:

1. Vojvodina Novolin (SČG)
2. Šoštanj - Topolšica (SLO)
3. Martingu (FRA)
4. Kometa Karošvar (HUN)

Tudi letos so se v klubu odločili, da ne bodo

prakso nadaljujejo tudi letos. Poleg turnirja, ki je bil odigran v Šoštanju, bodo igrali še na turnirju v Varaždinu (CRO) in vrnili bodo obisk igralcem iz Francije. Odigrali bodo še nekaj prijateljskih srečanj, pričetek prvenstva pa je letos 9. 10. V ekipi je letos prišlo do zelo majhnih sprememb. Ekipi se je pridružil reprezentant Davor Čebren (prej Salonit). Zaradi službenih obveznosti pa v ekipi ni več Uroša Duplišaka. Predvsem zaradi kvalitete in uigranosti so igralci Šoštanja - Topolšice tudi letos kandidati za visoka mesta v državnem prvenstvu. Nastopili bodo tudi v evropskem pokalu Top-Teams, kjer pa razen ekipe iz Švice nasprotniki še niso znani. Ker pa so nosilci, imajo tako zagotovljenih najmanj 6 mednarodnih tekem v tem pokalu. Tako bodo tudi številni ljubitelji odbojke lahko uživali v tej atraktivni igri z žogo.

Ljubo Globačnik

RIBNO 2004

Čeprav je letošnje poletno taborjenje tabornikov rodu Pusti grad iz Šoštanja že zdavnaj minilo, ga še vedno čutimo. Morda kot svežo zaljubljenost, morda kot odmev pesmi, ki je zvenela dolgo v hladno noč, morda kot novo znanje, ki smo ga pridobili, morda kot toplo misel na nove prijateljske vezi, ki so se v desetih dneh spletle, če ne drugače, pa vsaj kot neprijetne pike gorenjskih komarjev in klopotov, ki so si z veseljem privoščili sladko štajersko kri.



Foto: Arhiv

V ponedeljek, 19. 7. 2004, smo se kot že mnoga prejšnja leta zbrali pred telovadnico Partizan in se odpeljali v gorenjsko vas Ribno, nato pa še nekaj sto metrov pešačili do že dobro poznane Kajuhovega tabora. Tam smo otroke razdelili v vode, kjer so spoznali vodnika in nove (ali stare) prijatelje. Letos so poleg šoštanjskih otrok z nami taborili še taborniki iz Polzele in Prebolda, tako da je bilo veliko možnosti za nova poznanstva. S ponedeljkom smo se počasi uvajali v 10-dnevni način življenja, ki se precej razlikuje od dni, ki jih preživljamo doma. Vendar nam uvajanje ni predstavljalo večjih težav. Jutranje prebujanje z rogom, telovadba, zbor z dviganjem zastave, gozdna šola, kjer smo pridobivali nova znanja, kopanje v Šobcu, igre na Ameriki (veliki jasi), risanje, rezanje, lepljenje, ustvarjanje v delavnicah za ročne spretnosti, dežurstvo v kuhinji, vodove urice, večerni zbor v krogih in spuščanje zastave, večerni ogenj s pestrnim programom, nočna straža, ... Vse to in še marsikaj je bilo na našem programu skoraj vsak dan. Pa da ne boste mislili, da smo se iz dneva v dan prebijali le po isti rutini. Čisto vsak dan je imel še posebno rdečo nit. Imeli smo dan, ko je bil večji poudarek na preživetju v naravi, zvečer pa smo noč prebili tudi zunaj tabora. Mlajši taborniki v vodovih kotičkih, starejši pa so se s karto v roki in nahrbtniki na hrbtnih odpravili kar na pravi hajk.

Seveda naše taborjenje ne bi bilo popolno, če ne bi vsaj enkrat obiskali Bleda in namočili

nog v jezero. En cel dan pa smo preživeli zunaj tabora. To je bil t. i. izletniški dan. Z medvedki in čebelicami smo se najprej odpravili na farmo nojev, kjer nam je prijazen gospod povedal nekaj o teh zanimivih afriških živalih, nato pa nam jih je še pokazal. Poleg nojev smo videli še nojeva jajca (eno so nam celo podarili in zvečer, po eni uri in pol kuhanja, smo ga vsi poskusili), nojevo perje, usnje, nojevski ples, dvorjenje, ... Skratka, videli smo več, kot smo pričakovali. Gozdovniki in gozdovnice ter popotniki in popotnice pa so med tem obiskali slovensko vojsko v Bohinjski Beli. Nato pa smo vsi, najmlajši in nekoliko starejši, odšli v novi vodni park v Bohinjski Bistrici, kjer smo se kopali, plavali, se naužili spuščanja po toboganu, nekateri pa sproščanja na vodnih masažah. Za vsakega se je našlo nekaj koristnega.

Prav poseben dan pa je bil šesti dan našega taborjenja. To je bil NAD EBORAN (narobe dan). Takrat se je čisto vse obrnilo. Zjutraj nas je prebudil zvok harmonike in glasni vodniki, ki so plesali polko, nato smo imeli spuščanje zastave (tudi vodstvo tabora je bilo povsem drugačno). Oblečeni pa smo bili tako ali tako čisto narobe. Nekateri v pižamah, drugi so si zamenjali rutice, spet tretji so obrnili kroje ... Sledil je večerni program ob ognju in večerja (zjutraj!). Dopoldan smo imeli igre na Ameriki in po večerji gozdno šolo. Zvečer, po kosilu, pa smo imeli v načrtu še jutranjo telovadbo in dviganje zastave, vendar nam je na žalost dež to preprečil.

Kaj naj vam še povem? Toliko se je zgodilo, toliko smo doživeli, toliko novega smo se naučili, da vsega pač ne morem spraviti na papir. Nanizala sem vam le nekaj opornih točk. Če pa vas zanima še kaj več, pa le pocukajte za rokav kakšnega tabornika (v Šoštanju jih kar mrgoli) in ga spodbudite, da vam še on kaj pove. Zagotovo vas zanima, kakšno pravljico smo prebrali na pravljicnem večeru, kako blatna, a obenem noro zabavna je bila progga preživetja, ki so jo postavili popotniki, ali kako so se počutili tisti, ki so bili taborniško kršчени. Mogoče pa, kako je potekala nočna orientacija, ali kako je bilo v vodniški šoli, ki je bila letos odprta tudi za člane drugih rodov in je štela kar trideset tečajnikov ... Vprašanj je še in še, odgovorov pa tudi, zato le hitro na delo!

Torej, taborjenje je mimo. Prav vsem, od najmlajšega murna do najstarejše grče, pa nam je ostalo mnogo spominov, dogodivščin in nenaadne mnogo izkušnje za življenje. Spet je bilo edinstveno, nepozabno in spet lahko rečem: Ribno! Se vidimo naslednje leto!

Z naravo k boljšemu človeku!

Tina Dobelšek

Taborniki rodu Topli vrelec zopet v Savudriji

Kot že dve leti poprej smo se taborniki iz Topolšice odpravili taborit na morje v Savudrijo.

Končno je prišel dan, ki smo ga vsi nestrpnost pričakovali. To je bil 9. julij, dan poln pričakovanj, kaj vse se bo počelo in dogajalo na taboru. Zjutraj ob 8. uri smo se z avtobusom odpeljali proti kampu Veli Jože v Savudriji. Vožnja nam je hitro minila, saj smo si čas krajšali s petjem, z igranjem družabnih iger ter s pripovedovanjem šal.

Ko smo prispeli do našega tabora, so nas seveda ustavili »cariniki«. (Cariniki so bili tisti, ki so bili v predhodnici). Ti so nas pregledali ter ugotovili, da Berni »šverca« pšenico. Po temeljitem pregledu in oddajanju prstnih odtisov in fotografiranju za naše potne liste smo končno lahko vstopili v tabor. Vsak je prejel pravi potni list, ki ga je potreboval za potovanje skozi različne države na našem taborjenju. Vsak dan smo obiskali novo državo in se o njej tudi kaj poučili na koncu večera pa je bila posebna predstavitev te države.



Carinik pred vhodom v tabor.

Pri dan je bil namenjen predvsem plavanju v morju, kjer smo preizkusili plavalne sposobnosti naših tabornikov. Razdelili smo se v tri skupine, in sicer: žabice, ribice in morske pse. Po plavanju smo se že pripravljali na večerni program. Zvečer nas je čakal veliki trenutek – otvoritev olimpijskih iger v Grčiji. Fantje iz 1. lige so nam na komičen način pripravili predstavitev panog na letošnjih olimpijskih igrah v Savudriji. Zvečer nismo mogli zaspiti, saj smo po zanimivi predstavitvi komaj čakali začetek novega dne in s tem olimpijske igre.

Drugi dan smo se prebujali (tako kot vsak naslednji) z jutranjo telovadbo, saj je že zgodaj zjutraj bilo potrebno telo pripraviti na olimpijske igre. Igre so potekale v sproščenem in prijateljskem vzdušju, vendar tekmovalnosti ni manjkalo. Tekmovali smo v različnih panogah, kot so: Rajmond (streljanje z zračno

Foto: K. K.

puško), tek na 100 m s skupinskim startom (zmaga tisti, ki zadnji prispe v cilj pod pogojem, da je ves čas v gibanju), premagovanje ovir, plavanje ...

Zvečer nas je še čakala predstavitev Grčije in podelitev diplom najuspešnejšim atletom naših iger.

Tretji dan se je, kot ponavadi na taborjenju, pričel s telovadbo in to v stilu mojstrov Šaolin. Ta posebna oblika telovadbe je bila posledica potovanja na Japonsko, ki je bila ta dan naša destinacija. Berni in Žaži (zelo priznana mojstra Šaolinove šole) sta nam pokazala, da je smisel borilnih športov predvsem v tehniki in stilu, ne pa grobosti in moči. Z zelo prefinjeno tehniko sta nam prikazala udarec (služi predvsem v fazi branjenja), ki ga obvladajo mojstri »fangelca« in »kele«. Dopoldan je minil predvsem v znamenju body paintinga – slikanja raznih simbolov in črk na telo – popoldan pa je bil namenjen počitku na plaži in izdelavi jadrlnih zmajev.



Palatinka velikanka za najbolj pridne na taboru

Četrty dan je bil na vrsti Egipt. Zaradi neznosne vročine smo si ta dan naredili vsak svojega »arafata«. Arafat je pokrivalo, ki štiti glavo pred soncem. Arafate smo preizkusili na soncu, nato pa se odpravili na lov na faraona. Popoldne je bil namenjen kopanju in počitku, zvečer pa smo se posladkali s palačinkami na »penkejk partiju«.

Peti dan je minil v znamenju ameriških marincev. Zaradi strahu pred terorističnimi napadi smo cel dan namenili urjenju Navy Sealov. Kljub napornemu urjenju smo se za naziv Navy Seal potegovali prav vsi taboreči, vendar je ta naziv uspelo osvojiti le šestim kandidatom (to so: Žan Menhart, Luka Klobučar, Jan Klobučar, Žan Debelak, Klemen Belavič in Eva Srebernjak). Urjenje je bilo zelo naporno, saj je ob teku, plavanju, vojaškem poligonu bilo potrebno še narediti ogromno število počepov, sklec ... Kljub vsemu pa je Žan Menhart (po mojem mnenju prekaša marsikaterega poklicnega vojaka v slovenski vojski) med počitkom delal sklece za še boljšo pripravljenost.



Naporno urjenje Sealov.

Nagrada za Seale je bil dve uri paint balla, ki pa je bil le še pika na i vsemu dogajanju.

Šesti dan je minil v znamenju mednarodnih tekmovalcev, na katere nas je povabilo osebje kampa Veli Jože. Udeležili smo se tekmovalstva v premagovanju ovir, kje smo v dveh kategorijah mešanih skupin osvojili drugo in tretje mesto. Dobri rezultati so bili tudi posledica urjenja naših ameriških marincev. Sodelovali pa smo tudi v malem nogometu, kjer smo ob bučnem navijanju in hudi konkurenci osvojili drugo mesto. Zvečer smo ob tabornem ognju uprizorili pravo sodišče, na katerem je lahko vsak tožil vsakogar.

Sedmi dan je bil namenjen vodnim igram (plavanje, potapljanje, vožnja s čolnom ...) in priložnost, da ulovimo še zadnje sončne žarke. Zvečer je bil pravi taborniški krst. Krstili smo vse, ki so bili prvič z nami na taborjenju v Savudriji.



Igre ob plaži.

Zadnji - osmi dan je bil zame najtežji. Bilo je potrebno pospraviti tabor, pripraviti kovčke in se s težavo posloviti od svojih prijateljev. Imeli smo se lepo in kar prehitro je prišel avtobus, ki nas je odpeljal domov. Med potjo domov smo obujali spomine na najlepše trenutke taborjenja in sklenili, da se naslednje leto spet srečamo na taborjenju. V Šoštanju so nas že čakali starši, ki so nas bili zelo veseli.

Na koncu bi se rada v svojem imenu in imenu Rodu Topli vrelec Topolšica iskreno zahvalila vsem, ki ste nam na takšen ali drugačen način pomagali pri izvedbi taborjenja. Posebna zahvala pa gre našim sponzorjem: TEŠ d.

o. o., Bolnišnica Topolšica, Terme Topolšica, Kovinarstvo Sovič, Ledinek Marjan s. p., TD Topolšica ...

Katja Krivec

Meje Slovenije z bicikla

Čez Logarsko dolino in Pavličovo sedlo in v Železno Kaplo pa malo po Avstriji in spet nazaj v Slovenijo do Tržiča, Jesenic in Krajske Gore. Nato v Italijo in preko Trbiža ter Predela nazaj v Bovec. Tako nekako je začel in zaključil prvo etapo svojega kolesarskega podviga po mejah Slovenije Peter Radoja. Očitno mu je domači Šoštanj premalo (da o Lokovici, kjer živi, sploh ne govorim), pa si je zaželel pogledati, kako zgleda Slovenija preko »belance«. Franci na belanci, torej, pardon Peter, ki mu piha v hrbet topli veter. (Te asociacije so nastale zaradi tega, ker je Peter tudi pesnik.)

Kdaj in zakaj se je odločil, da bo prekolesaril meje Slovenije, niti ni pomembno, kakor tudi ni bilo pomembno, v kolikem času. Peter pravi, da si je zadal cilj, da prekolesari Slovenijo po njeni meji, da si ogleda kraje in ljudi in glede na to, da je približno ocenil svoje zmogljivosti, je lahko predvidel tudi za to potreben čas. Šest dni po dvesto kilometrov in še malo drobiža, pa si izračunajte.

Peter je zadovoljen s seboj in z opravljeno potjo. Zadnje kilometre iz Maribora do Šoštanja je sicer prevozil stoje (kaj mislite zakaj) in



Foto: K. K.

Foto: Arhiv

tudi kolesarske hlače je lahko vrgel kar v smeti, ampak to so stvari, ki jih človek odmisli z zamahom roke. Ne bo pa pozabil lepih stvari, ki jih je doživel, ko je mlel kilometre in misli.

Ko je prvo noč prespal v Bovcu, ga je tako zeblo, da je komaj čakal jutro, da jo mahne proti Novi Gorici. Če ga je Gorenjska navdušila z bujnim zelenjem in številnimi vodnjaki, ga je Kras fasciniral na povsem drug način. Do Lipice in dalje v Trst pa spet nazaj na slovensko stran in v Kopru manjši postanek. Tam ga je menda zagrabilo domotožje ali kaj, da jo je mahnil do Poreča, kjer so kampirali sorodniki. Tako je noč preživel skoraj pod domačo streho. Ko jo je naslednje jutro mahnil na pot, ga je optimizem skoraj zapustil na Črnem Kalu, kjer je vozil med kolono vozil, ki se je zaradi prometnega zamaška po polžje premikala po klancu. »Sem mislil, da bom moral k zdravniku, čisto sem bil omotičen in uničen od vseh plinov.« Ko je malce prišel k sebi, je nadaljeval pot do Rakeka in Postojne ter Bloške planote. Od tam jo je mahnil proti Babnemu polju, kjer je rabil nekaj časa, da je dojel lepote tega kraja. Pravi, da se je zdelo kot v pravljici, ko je opazoval, kako se pasejo jeleni in košute, kako zanimiva in raznovrstna je flora in kako ga je zamikalo, da bi si ogledal ostanke rimske poti. A pot je po prespani noči šla četrty dan dalje in vedre volje mu ni pokvarilo niti plačilo nekakšne carine v znesku 20 kun na maloobmejnem prehodu za Hrvaško. Še dodatno mu je razpoloženje dvignila dolina Kolpe. Fantastična voda in veliko turistov, francoske registracije in druge in pot je lepo tekla do nepričakovanega klanca 14 % na Poljansko goro, ki se je vlekel in vlekel, dokler se ni spustil do Črnomlja. Od Gorjancev do Novega mesta ga je vztrajno pral dež, tako da je bil skrajni čas, da sreča prave domačine, ki so ga vzeli pod okrilje prijaznosti in domačega cvička, ki ga je dodatno ogrel.

Naslednje jutro se je podal na pot do Bizeljskega čez Rogatec in vse do Murske Sobote. Spet so ga z gostoljubnostjo prepričali Prekmurci in potrdili, da veljajo za dobrosrčne ljudi. Zadnji dan jo je mahnil do Maribora in po Dravski dolini, kjer ga niso obdarili domačini, temveč narava z močno nevihto, ki ga je spremljala vse do domačega in ljubega Šoštanja.

Še nekaj dodatnih pojasnil. Peter je šel na pot le z majhnim nahrbtnikom, v katerem je imel spalno vrečo, rezervne hlače in majico. Jedel je dobro in obilno po gostilnah ob poti in pri gostoljubnih ljudeh, ki jih je več na vasi kot v mestu. To je jasno. Vozil je od 7. do 20. ure vsak dan z vmesnimi nujnimi postanki. Kljub vsemu je imel priložnost videti marsikaj in se o marsičem tudi pogovoriti. Na poti ni doživel nobene neprijetnosti, edino kolesarske steze so ga motile, saj so ponekod pravo smetišče. Med

vožnjo so ga spremljali prometni znaki in pa lastne misli, ki ob takih priložnostih seveda delujejo na čisto poseben način.

Na kakšen?

»Počutiš se svobodnega in lahkega, kot bi odvrnil vso odvečno prtljago, ki se je nabere skozi življenje,« pravi Peter.

Milojka Komprej

Kako si bičiklete tovorile skavte po Primorski

Gotovo se je že vsakemu izmed vas zgodilo, da je na cesti srečal popotnika na kolesu, morda ste kdaj kakšnemu kolesarju pomagali poiskati kamp ali podobno prenočišče, verjetno pa na cesti še niste naleteli na kolono desetih kolesarjev, katerih kolesa morajo prenašati težo torb, ki z vseh strani visijo s prtljažnikov in so okrašene s sušičmi se brisačami, namesto pentlje je na vrhu spalka, kje ob robu pa še zatakneni sandali. Če bi se v sredini julija potikali po slovenskem primorju, bi verjetno naleteli na takšen prizor. Pa upam, da se ne bi ustrašili!

To smo bili namreč popotniki in popotnice iz Šaleške doline, torej skavti, stari od šestnajst do enaindvajset let, ki smo si za tabor poletja 2004 izbrali kolesarsko potovanje po Primorski.

Pri skavtih je namreč navada, da najmlajši – volčiči, to so otroci med osmim in dvanajstim letom, največkrat taborijo na kraju, kjer lahko spijo v hiši. Malo starejši in doživetij polni izvidniki in vodnice (12–16 let) imajo tabor v naravi, kjer si postavijo šotore, kuhinje in vse potrebno za preživetje. Potem pa pridemo na vrsto klanovci oz. popotniki in popotnice, ki nas čaka potovalni tabor. Selitve iz kraja v kraj, spanje v šotorih, pri dobrih ljudeh, v župniščih, na prostem, hoja peš, kolesarjenje, vožnja s kanuji ... Tako nekako izgleda tabor najstarejše veje skavtov.

Ker smo se šaleški skavti že lansko leto preizkusili v »peš potovalnem taboru«, smo hoteli letos preizkusiti še kolesa. Kam bi pa šli? Nekam, kjer ni klancev (težka naloga – najti tak kraj!), nekam, kjer je sonce, nekam, kjer se lahko vsak trenutek vrže v vodo ... In cilj je bil kot na dlani – Primorska!

Tako se nas je 9. julija popoldne na pot odpravilo deset dogodivščin željnih mladostnikov; štiri skavtinje in šest skavtov. Pa smo šli!

Prvi dan le do Celja, a z »gumidefektom« in dvema strganima »ketnama« za vse, ki ne sedi

jo vsak dan na kolesu, čisto dovolj. Potem smo si pot do Primorske malo skrajšali. V zgodnjih jutranjih urah naslednjega dne smo skupaj s kolesi že dremali na vlaku, ki je drdral proti Divači. Tukaj smo spet sedli na svoje konjičke z najboljšimi motorji in po ogledu Škocjanskih jam, nekaj muzejev in Lipice prečkali mejo.

V našem načrtu je bilo tudi potovanje po Italiji, srečanje z zamejci in spoznavanje njihove zgodovine ter današnjih problemov, o čemer smo se dobro poučili. Slovenci v Opčinah, Barokovljah in Trstu so nas sprejeli z veliko gostoljubnostjo, vse skavte pa nas je navdal poseben občutek veselja, ko smo ugotovili, da tudi onstran meje govorijo slovensko in so sploh čisto nam podobni. Kljub temu da smo se v Trstu več kot enkrat »zakolesarili«, da ni šlo ne naprej ne



Foto: J. K.



Foto: J. K.

nazaj, smo se proti Sloveniji odpeljali z lepim spominom nanj. Ampak tudi v naši domovini ne gre brez problemov, še posebej, če je avtocesta edina cesta, ki pelje naprej. Toda skavt se znajde in tudi mi smo se. Tu čez cesto, tam čez travnik, pa si na dokaj primernem terenu za vožnjo.

In kam naprej? Do Kopra in proti Izoli, kjer smo se prvič z veseljem vrgli v morje. Na tej točki prenočevanja so nam delali družbo naši najmlajši skavti, a naslednji dan smo mi že navsezgodaj odpotovali naprej. Čakala nas je celodnevna vožnja ob obali z vmesnimi spoznavanji krajev, katerih predstavitev smo pripravili sami. Pazili smo, da ne spustimo kosila

ob obali, a ob čakanju, da voda zavre, je začelo deževati. Ja, kaj naj skavt naredi, da ne bo moker? Najbolje, da skoči v morje! To smo tudi storili, nato pa nadaljevali vožnjo do sečoveljskih solin, kjer so nas že pričakovali in nam soline tudi razkazali.

Na celotnem taboru nas je spremljala misel: Vi ste sol zemlje! In prav v solinah je bila priložnost, da spoznamo pravi pomen soli. Soli, ki hrani daje okus, soli, ki je kriva, da imamo nekaj rajši, soli, brez katere bi bila jed mila, pusta. Ko je vsak izmed nas spoznal, da je sol (pa ne le sol kot začimba, temveč kot naše delovanje v svetu) potrebna, smo spet pogrnili pedala in se oglasili pri gostoljubnih skavtih iz Komende na taboru ob Dragonji. Tu nas je, kot že večkrat na tem taboru, čakalo prenočevanje na prostem.

S tem se pa je nekako zaključila pot ob obali, začeli so se skoki v Dragonjo namesto v morje, mi pa smo se veselo odpravili spoznavat skoraj pozabljene vasi z bogato dediščino. Za Krkavče, Koštabono, Marezige in podobne kraje verjetno še niste slišali, a to so neverjetni kraji in čisto drug svet, ki je kljub nenormalnim klancem in prašnim cestam vsekakor vreden ogleda.

Skavte nas je čakal še sv. Anton, nekateri so se podali celo do Hrastovelj, potem pa spet na vlak in že smo se vračali na Štajersko.

Že v temi smo prikolesarili v Velenje in se hoteli posloviti, ko so nas presenetili skavti, ki so ostali doma. Kar naenkrat so imeli torto (pa ne eno – dve!), poskrbeli so za pravo okrepčilo in še boljšo zabavo. Kljub šestim napornim dnevom kolesarjenja v tistih trenutkih nihče ni mislil, da ga bolijo noge, da je nenaspan ali da se ne more še nekaj časa veseliti z drugimi. Navdušeno smo proslavili naš več kot uspešen tabor, s katerega smo poleg prašnih torb, praznih kartuš za gorilnike in bolečin v mišicah prinesli tudi mnoge izkušnje in pomembna spoznanja.

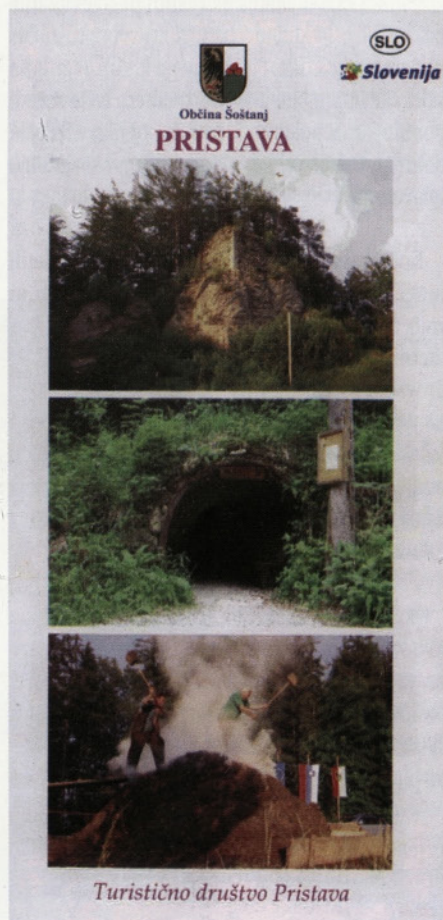
Predvsem pa mislim, da se bomo zavedali, da smo poklicani, da smo sol zemlje, ki jedi daje okus, se raztopi in se deli drugim ter tako bogati sebe in vse v svoji okolici.

Kolesarila in pisala: Preudarna levinja
oz. Jerica Koren

Ponudba Pristave – na zloženki

Zadnje avgustovsko nedeljsko popoldne je bilo na Pristavi, točneje pod gradom Forthenek, slavnostno obarvano. Turistično društvo (TD) Pristava je namreč ob 10.

obletnici svojega delovanja izdalo zloženko, v katerem je slikovito predstavljeno delovanje društva ter turistični utrip zaselka Pristava. Zloženko so želeli javno predstaviti čim bolj številnemu krogu ljudi, zato so v ta namen organizirali kulturno prireditev na svojem prireditvenem prostoru. Predsednik TD Pristava Drago Kotnik je najprej predstavil desetletno delo društva in se ob tem zahvalil vsem, ki so kakor koli pripomogli k temu, da je zaselek zaživel in postal poznan tudi širši okolici. Pohvalil je dobro sodelovanje z drugimi društvi ter zagotovil, da članom društva idej in načrtov še ni zmanjkalo, zato se lahko tudi v prihodnosti nadejamo novih presenečenj. Slavnostni govornik je bil župan Občine Šoštanj Milan Kopušar, ki je v svojem govoru pozdravil idejo o predstavitvi zaselka preko zloženke ter obenem pohvalil njen izgled. Menil je, da bi se tudi druga društva v občini lahko lotila podobnega projekta, saj bi s tem pripomogli k večji prepoznavnosti Občine Šoštanj. V kulturnem programu so sodelovali tudi ženski zborček Gaberški cvet, harmonikar Stane Grudnik, predstavila pa se je tudi Pristavska štrajh banda. Predstavitvi zloženke je sledila veselica z ansamblom Spev, vsak obiskovalec pa se je lahko zastonj okrepčal z golažem ter v dar dobil izvod zloženke.



Bodo tudi druga turistična društva v Občini Šoštanj sledila TD Pristavi?



Foto: Aleksander Grudnik

Letos je prireditve na Pristavi praviloma spremljalo slabo vreme, zadnja pa je potekala ob prijetnem sončnem dnevu.

V nadaljevanju naj vam predstaviva zloženko, s katero želijo člani društva bližnji in širši okolici predstaviti turistično ponudbo svojega zaselka. Zloženke bodo zato na voljo na Turistični kmetiji Apat, pri Ledineku in tudi v večjih okoliških turističnih info točkah. Zloženka podaja tudi prikaz 10-letnega dela društva, saj so njegovi člani v zadnjih letih veliko truda vložili v to, da je zaselek postal lepši in bolj prepoznaven za okolico in s tem tudi zanimiva izletniška točka. Poskrbeli so za obnovitev objektov kulturne dediščine, gradu Forthenek in opuščene premogovniškega rova, katerih zgodovinsko ozadje je na kratko predstavljeno v zloženki. Pridne in ustvarjalne roke članov društva so postavile na zelo svojstven način narejene smerokaze, ki obiskovalce pozdravijo, vodijo skozi kraj, opozorijo na turistične točke, usmerjajo do posameznih domovanj krajanov in kažejo poti v druge vasi. V zaselku so si uredili prireditveni prostor, kjer nekajkrat na leto organizirajo sedaj že tradicionalne prireditve, sam prostor pa služi tudi za izvedbo večjih piknikov. Ob 1. maju se tukaj srečajo občani Občine Šoštanj, konec maja lahko poskusite jajčne jedi na t. i. Jajčeriji, v juniju lahko spremljate potek kuhanja oglja, zadnjo nedeljo v avgustu pa se povesele na veselici ob zaključku poletja. Med temi prireditvami je daleč največja Oglarija, kjer izkušeni mojstri kuhanja oglja v desetih dneh še po starem načinu iz drv skuhaajo oglje. V zloženki sta predstavljeni tudi Turistična kmetija Apat in ponudba ogleda prosto sprehajajoče se divjadi pri Ledineku. Slikovno bogato opremljena zloženka vam postreže tudi s kontaktnimi telefonskimi številkami ter s pregledno karto, tako da tudi nepoznavalcu teh krajev ni težko najti poti na Pristavo.

Zdenka Mazej, Aleksander Grudnik

Košarkarski klub Elektra

Priprave

Članska ekipa Košarkarskega kluba Elektra bo v pripravljalnem obdobju odigrala okoli 12 prijateljskih tekem, kjer bo trener **Ante Perica** preizkusil ekipo in jo pripravil na prvenstvene tekme, ki se začnejo 16. oktobra.

Prva prijateljska tekma je bila odigrana v sredo, 1. septembra, v Rogaški Slatini proti ekipi Široki Breg iz Bosne in Hercegovine, ki igra v Good year ligi. Elektra je sicer tekmo izgubila s sedmimi točkami razlike (66 : 58), a je bil trener zadovoljen z igro. Izkazal se je tudi nov igralec Elektre **Marino Buršič**, ki je v pretekli sezoni igral za Geoplin Slovan. Druga prijateljska tekma je bila odigrana 4. septembra v domači dvorani proti ekipi Maribor Branik, ki so jo košarkarji Elektre dobili z rezultatom 105 : 76. Na tekmi so priložnost dobili vsi igralci članske ekipe.

Naslednje tri prijateljske tekme bodo odigrane v Srbiji, točneje v Kraljevu, kamor 9. septembra zgodaj jutraj odhaja odprava KK Elektra. Članska ekipa se bo pomerila z ekipami Sloga Kraljevo, Borac Čačak in Mašinac Kraljevo, ki tekmujejo v prvi ligi Srbije in Črne gore. Vrnitev v Slovenijo je predvidena v nedeljo, 12. septembra.

Večja preizkušnja za košarkarje Elektre pa se je zgodila 17. in 18. septembra, ko je v Šoštanju potekal 1. memorial v spomin na Matjaža Natka, legendo košarke v Šaleški dolini. O Memorialu bomo obširno poročali v prihodnji številki Lista.

Mladi uspešni

Košarkarska zveza Slovenije je povabila 18 mladih igralcev letnika 1989 na trening pred izbiro reprezentančne selekcije. Med povabljenimi mladimi košarkarji je bilo kar šest igralcev iz Košarkarskega kluba Elektra, in sicer:

Daniel Vujasinovič, Domen Demšar, Miha Rošar, Benjamin Hostnikar in Danijel Majstorovič. Vsi navedeni mladi košarkarji Elektre so se udeležili izbirnega treninga za vstop v reprezentančno selekcijo, ki je potekal 12. septembra 2004 v športni dvorani v Litiji. Po izvedenem treningu je trenerski štab izbral 12 najboljših igralcev, med katerimi so bili tudi štirje mladi igralci Elektre: Benjamin Cajner, Daniel Vujasinovič, Domen Demšar in Danijel Majstorovič. Reprezentančna

selekcija bo 17. in 18. septembra 2004 sodelovala na Igrah treh dežel v Kranju.

Skupna izjava za javnost KK ELEKTRA IN KK VELENJE



V Šaleški dolini na področju košarke delujeta dva kluba, in sicer Košarkarski klub Elektra in Košarkarski klub Velenje. Prvi letos praznuje 58. leto delovanja, drugi pa je bil ponovno ustanovljen pred petimi leti.

Oba kluba spoznavata, da je v Šaleški dolini velik potencial za nadaljnji razvoj košarke. Šoštanj je tradicionalno košarkarsko središče Šaleške doline in je prav, da to v naslednjih letih tudi ostane. Velenje s svojo obširno športno infrastrukturo in velikim potencialom mladih košarkarskih navdušencev - ob primernem strokovnem delu in sodelovanju s šolami ter športnimi pedagogi - pa lahko zagotavlja primerno množično osnovo za kvalitetno selekcioniranje v vseh starostnih kategorijah.

Zato bosta oba kluba še naprej aktivno delovala v smeri zagotavljanja ustreznih pogojev za mlade, ki želijo kvalitetno preživljati svoj prosti čas ob igranju košarke. Strokovnega kadra za mlajše selekcije imata kluba dovolj, medtem ko je zaradi pomanjkanja pokritih športnih površin v Šaleški dolini potrebno veliko usklajevanja pri koriščenju telovadnic.

Košarkarski klub Velenje v naslednjih letih nima namena razvijati košarke na članskem nivoju, saj je prevladalo spoznanje, da je za dve kvalitetni članski ekipi v Šaleški dolini premalo kadrovskih potencialov in finančnih sredstev. Zato bo v prihodnje nosilec razvoja članske košarke v Šaleški dolini Košarkarski klub Elektra, ki pa bo nudil določeno pomoč pri razvoju in nadaljnjem delovanju Košarkarskega kluba Velenje pri delu z mladimi.

Oba košarkarska kluba s tem sprejemata namesto o sodelovanju med kluboma, na podlagi katere bosta pripravila in tudi podpisala pisni dogovor o sodelovanju, kjer bodo natančneje opredeljeni področja in vsebina sodelovanja. Predvidevamo, da bo pisni dogovor podpisan že v oktobru 2004.

Izjavo sta podpisala: Predsednik KK Velenje Drago Martinšek in Predsednik KK Elektra Jože Lenart.

Bojan Rotovnik

Išče se predsednik

Malo neobičajno, a zaradi objektivnih razlogov, je bila letna skupščina Športne zveze Šoštanj šele avgusta. Obsežen dnevi red pa je izdajal dejstvo, da je bila to volilna skupščina, saj je dosedanjemu vodstvu potekel mandat. Zanimivo je bilo dejstvo, da sta predsednik Drago Skornšek in podpredsednik Bojan Rotovnik že v začetku poletja najavila, da ne bosta več kandidirala za funkciji ali če smo preciznejši - Drago Skornšek je že na začetku mandata sprejel funkcijo zgolj za ta edini mandat kot oseba, ki je bila pripravljena, sposobna in voljna urediti razmere v tej zvezi. V kadrovski učilnici pa je bil neuradno kandidat za vodenje zveze dosedanji podpredsednik Bojan Rotovnik, a je ta na sami skupščini pojasnil, da zaradi obilice drugega dela te naloge ne more prevzeti.

Iz poročil predsednika in predsednika nadzornega sveta je bilo očitno, da so se razmere več ali manj res uredile, zato je staro vodstvo brez pripomb doživelo razrešnico, skupščina pa je tudi nemudoma in soglasno izvolila novo predsedstvo v sestavi: Matjaž Klemenčič, Robert Lah, Nino Ošlovnik, Ivan Žnidar, Janko Zacirkovnik, Vlado Stropnik, Gregor Rupnik ter Peter Rotovnik, za novega podpredsednika pa so izvolili Branka Valiča. Kot že rečeno, pa se je zapletlo pri izvolitvi predsednika, saj ni bilo vložene nobene kandidature in po krajšem »licitiranju« je skupščina v soglasju z Bojanom Rotovnikom in Dragom Skornškom odločila, da oba prevzameta sopredsedovanje do naslednje skupščine, v tem času pa je potrebno najti kandidata za predsednika Športne zveze Šoštanj.



Foto: List

Skupščino je pozdravil tudi župan Občine Šoštanj, ki pa svojega obiska ni izkoristil samo za vljudnostne fraze. Ob koncu je Športno zvezo Šoštanj seznanil, da je občina pripravljena prevzeti stroške vzdrževanja in skrb nad »telovadnico Partizan« a le pod pogojem, da se lastništvo nepremičnine brezplačno prenese na občino. Vključno z 20 % deležem ŠUS-a.

LIPA ZELENELA JE

Besedilo in fotografije: Martina Pečnik

Lipa – kolikokrat omenjena? Samo pomisli: » ... Se dobimo pri Lipi? Pizzeria Pod lipo za faksom. Šentiljski ples pod lipo. Drevored Napoleonovih lip pred Logatcem. Srečanje državnikov pod Najevsko lipo. Iz lipovega lesa je izrezljal razpelo ...« Lipa nam lahko pomeni lepo zeleno drevo, mnogim je simbol Slovencev, nekateri iz njenega lesa ustvarjajo umetniške izdelke, drugi jo poneso v pesem.

Lipa (*Tilia platyphyllos* Scop.)

V rodu lipa (*Tilia*) lahko najdemo kar 25 vrst, ki pa so zelo spremenljive, veliko je namreč križancev in okrasnih sort. V Sloveniji najdemo v naravi samo lipo in lipovec, na Balkanskem polotoku je doma še srebrna lipa. Lipo je latinsko poimenoval idrijski zdravnik in botanik J. A. Scopoli, zato ima v latinskem imenu končnico Scop.

Lipa, pogosto jo imenujemo tudi velikolistna lipa, je do 40 m visoko drevo, ki doseže celo 5 m v premeru. Deblo je ravno in pravilno, krošnja na prostem je zelo široka in debelo vejnata. Koreninski sistem je močno razvit, še zlasti močne so stranske korenine. Zaradi sposobnosti obnavljanja lahko doseže visoko starost. Listi so zašiljeni in srčasti, vendar ne tako pravilno kot pri lipovcu. Lipa cveti junija in v prvi polovici julija, praviloma teden ali dva pred lipovcem. Za rast ima najraje globoka, apnena, zračna in dovolj vlažna, z mineralnimi hranili bogata tla. Potrebe po svetlobi so večje kot pri lipovcu. Občutljivejša je na mraz, slabo prenaša sušo in onesnažen zrak.

Znamenite lipе

Posamezna drevesa, ki jih je človek negoval oz. varoval skozi daljša časovna razdobja, so postajala zanj čedalje pomembnejša. Iz roda v rod je prehajala na-

vada posebne navezanosti na posamezne drevesne vrste, kar je še danes vidno pri sajenju t. i. hišnih dreves. Med njimi gotovo prednjači lipa. Svoj čas ni manjkala kot vaško drevo v nobeni slovenski vasi, krasila je dvorišče »tapravih« domačij. Marsikje se tradicija še ohranja, lipe postajajo z leti zanimivejše. Nekatero med njimi so razglašene za naravne vrednote, nekaj pa jih je zaradi svoje pomembnosti tudi zavarovanih, večinoma kot naravni spomenik.

Tudi v Občini Šoštanj imamo nekaj lip, na katere smo lahko, predvsem pa njihovi domači, ponosni. Leskovškova lipa in Razpodovnikovi lipi v Belih Vodah, Dražnikova in Vodovnikova lipa na Lomu, Žlebnikova lipa v Zavodnjah in Epihova lipa v Ravnah so drevesa, predlagana za naravne vrednote, sicer lokalnega pomena. Na seznam naravnih vrednot državnega pomena sta se kot predloga uvrstili Nagorevčnikova lipa v Florjanu in Prednikova lipa v Zavodnjah. Slednje na žalost ni več, saj so jo pred leti posekali. Zaradi udarcev strele je deblo namreč začelo razpadati, mogočne veje pa so stalno grozile, da padejo na tla. Stoji pa pri Predniku v neposredni bližini preminule že nova lipa. Tudi Nagorevčnikova lipa, ki v prsnem obsegu meri skoraj 7 m, je v preteklosti že večkrat utrpela udarce strele. Pred desetletji celo požar, kar je močno načelo deblo, ki danes počasi trohni. Kljub temu jo domači še vedno ohranjajo, zaradi nevarnosti padajočih vej jo vsako leto obrezujejo.

Lipa – drevo življenja Slovencev

Verstva, ki oznanjajo nauk v posmrtno življenje, vidijo v liku drevesa simbol absolutnega življenja, vez do onostranskega, večnega. V bajeslovju narodov in ljudstev ter v njihovi zgodovini se »drevo življenja« pojavlja kot prispodoba tostranskega življenja, rasti in blaginje. Kot taka se pojavlja lipa v Srednji Evropi, po nekaterih teorijah najbolj izrazi to na območjih, kjer so še pred Rimljani in Kelti bivali Veneti ali Vendi, ki naj bi imeli lipo še posebej v



Žlebnikova lipa.

čisljih. Na njihovem prostoru so se skozi stoletja menjavali narodi in oblasti. Preprosta kmečka kultura pa je bila tista, ki se je pri tem najmanj spreminjala. Kmet je ohranjal svoj jezik in svojo preprosto kulturo, v katere duhovni simboliki ima lipa kot drevo življenja posebno mesto. Po isti teoriji smo Slovenci podedovali izročilo lipe. Sadili smo jo na vasi, kjer je bila središče vsega družabnega dogajanja. Pod njo so se vršila vaška zborovanja, na posvet so sedli za kamnito mizo. Zbori in pravde pod lipo so bili del starega državnega prava Karantanije. Visoko spoštovanje pa ni uživala le pri kmetu, temveč tudi pri plemstvu in meščanstvu. Ljudska pesem govori o srečanjih mladih, vasovanju in prvih ljubezenskih doživetjih pod lipo. Ples pod lipo je bil vrhunec družabnosti, svoj čas je imel tudi obredni značaj. Znameniti »rej pod lipo« se je na Zili na Koroškem ohranil do današnjih dni. In nenazadnje – lipa je simbol, ki nosi vizijo zmage miru in pravice, saj ... pod lipo s sedmimi vrhovi bo sedel kralj Matjaž in s svojimi ljudmi sklenil dokončni mir.



Detajl z Nagorevčnikove lipe.

pripravila Ajda Prislan

ČEZ URŠLJO GORO

Septembra smo na Koroškem veselo skočili novim kulturnim dogodivščinam naproti, čeprav tudi avgust ni bil prazen.

Koroška galerija likovnih umetnosti Slovenj Gradec si je zadala dinamičen program v okviru razstave Kuhinja – od ideje do pre-sežka. Začelo se je že 8. septembra 2004 v atriju galerije, ko sta kiparki ALEKSANDRA GRUDEN in

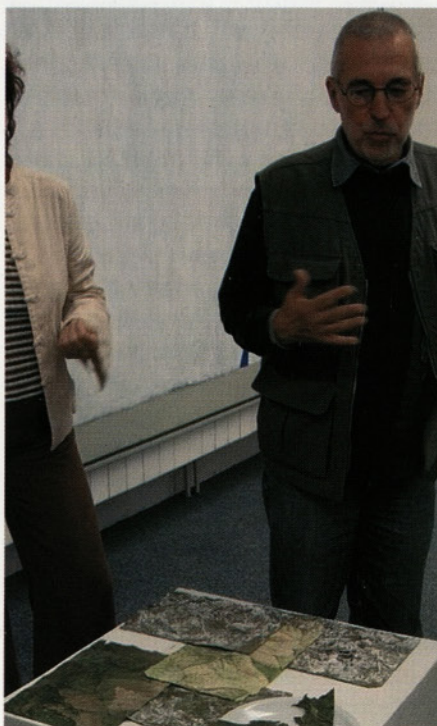


NATAŠA SKUŠEK skupaj z otroki naredili skulpturo iz hrane. Otroci so iz sendvičev iz tolsta in sira zgradili zidove, dodali smetano, zelenjavo, koščke sadja in okrasili s kokosovo moko, zmletimi lešniki in drugim. Tako je nastal grad Rottenturn, ki so ga na koncu pojedli.

Nekaj dni kasneje je grafik, slikar in konceptualni umetnik iz Trsta FRANKO VECCHIET izpeljal zanimiv poskus s hrano, ki ga je poimenoval »Z dobrim okusom«. Izhaja iz ideje, da na papir ne le pišemo. Nekoč je bil papir užiten material, kar lahko vidimo tudi v muzejih starih papirjev.

Vecchiet je najprej naredil vzorce užitnega papirja: »Nato smo okrog tega zgradili celo 'storijo', video, v katerem nastopata moški in ženska in vsak v svojem delu uporablja papir. Uživata ga in na koncu oba komunicirata, si pišeta pisma, ki letijo kot papirnata letala. Tako na šaljiv način pokažemo različne uporabe papirja in različne oblike komuniciranja.«

Po mnenju umetnika je papir je del našega življenja. Ta na razstavi je iz njegovega vrta. »Nabral sem marsikaj, od radiča do pese in tako dalje in sem sestavil papir, nekaj po starih receptih, druge pa sem izdelal po podobnih receptih, tudi če



nimamo originalnih starih receptov. Menim, da je to širitev koncepta, kjer naj bi papir služil za marsikaj od pisanja, tiskanja, risanja, projektiranja, tudi letenja.«

Na Prevaljah so bile različne vrste prireditve Jesenskih srečanj. Ena od njih, Krojačkov dan z raznimi delavnicami za otroke, je bila v organizaciji Osnovne šole Franja Goloba. Otroci so ustvarjali v šoli in na različnih mestih na Prevaljah, zanimivost je tudi »IŠČEMO SKRITI DNEVNIK«. V zapuščenem rudniku na Lešah je namreč prizorišče literarnega dela Leopolda Suhodolčana z naslovom Skriti dnevnik.

Izšla je nova knjiga domačina, Korošca, RUDJA MLINARJA in tudi predsednika literarnega društva iz Brežic, z naslovom CIRIL S ŠENTANELA. Izdala jo je Mohorjeva družba v Celovcu. Predstavili so jo na Lešah in v Šentanelu nad Prevaljami, gost prireditve je bil tudi mag. Vinko Ošlak, ki je knjigo ocenil in povedal, da je prva kakovost rokopisa pripovedni dar ter kopica starih ljudskih modrosti. Literarno delo je koroška družinska saga, življenje Cirila, dedka Rudija Mlinarja, ki je bil tudi vaški kronist. Imena ljudi



in krajev v romanu so nespremenjena, zgodba se odvija od leta 1904 do 1950.

VKoroški osrednji knjižnici dr. Franca Sušnika Ravne na Koroškem so predstavili novo knjigo mag. MARIJE VAČUN KOLAR Ime našega imena. Na BRDIH potekajo tretje likovne komunikacije, ki jih že leta zapored organizira galerist Niko R. Kolar. V cerkvi sv. Vida v Dravogradu že od začetka septembra potekajo tradicionalne komorne glasbene prireditve JESENSKE SERENADE.

VKulturnem domu Slovenj Gradec se je končno zgodila premiera predstave D. Foa Vse zastoni, vse zastoni! gledališke skupine KD



PAMEČE – TROBLJE, ki se je tokrat zelo približala improvizacijskemu gledališču in comedii de l'arte. Na fotografiji je prizor iz igre skupine KD Pameče - Troblje. V dvorcu Rottenthurn v Slovenj Gradcu pa je gledališka skupina KD Šmiklavž igrala predstavo Figole-fagole.

MO Slovenj Gradec in Koroški pokrajinski muzej Slovenj Gradec sta v prostorih muzeja v okviru srečanja partnerskih mest pripravila razstavo o partnerskih mestih Česki Krumlov, Hauzenberg, Voecklabruck in Slovenj Gradec. Poimenovali so jo **DEDIŠČINA V SRCU EVROPE - LOKALNA TRADICIJA EVROPSKA IDENTITETA**? Vsa štiri mesta so predstavljena s predmeti, ki skušajo opozoriti na svojo lokalno identiteto. Dodani opisi o svojem mestu spregovorijo več, na otvoritvi razstave so jih predstavili tudi župani.



Razstava bo stala mesec dni in je namenjena druženju v dneh, ko Slovenjgradčani podrobneje spoznavajo tudi kulturo in način življenja v teh partnerskih mestih v Avstriji, Nemčiji in na Češkem.

Predstavljena sta pečat mesta Voecklabruck in mestni stolp na mestnem trgu, ki se uvršča med spomeniško zaščitene mestne arhitekture visokega ranga.

Česki Krumlov predstavlja maškaradna dvorana in comedia de l'arte, ki je bila od leta 1500 najprej razširjena v Italiji, pri čemer si je izposodila maske, katerih izvor je potopljen daleč v temno preteklost. Maškaradna dvorana, mojstrovina rokokojskega obdobja, je pomemben del zgodovine krumlovskega gradu. V današnjem času se v njej večinoma odvijajo glasbeni koncerti v okviru poletnega festivala.

Granitni center Bavarski gozd v Hauzenbergu - Čutno doživetje - obstaja kot pobuda za regionalne obrti. S seminarji, strokovnimi sejmi in predavanji bo poskrbljeno, da bosta rasla ugled domačega granita in »know how« njegove obdelave. Granitni center se nahaja v vizionarsko zasnovani novogradnji, ki je postavljena na rob opuščenega kamnoloma.

Slovenj Gradec se je predstavil s skladateljem Hugom Wolfom svetovnega slovesa. Otvoritev razstave je počastil s svojo prisotnostjo tudi Jože Leskovar, ki je odkril skladateljeve slovenske korenine ter ponovno vrnil ugled tega romantičnega skladatelja na domačih tleh.

Pevci slovenskih pevskih zborov so leto 2004 posvetili 70. obletnici dolgoletnega uspešnega pevovodje in pisca različnih glasbenih priredb za pevske zборе **JOŽETA LESKOVARJA** iz Slovenj Gradca. Rodil se je 22. avgusta 1934 v Slovenski Bistrici. Že nekaj mesecev mu v čast praznovanja 70. obletnice na raznih pevskih prireditvah v Slovenj Gradcu in drugih krajih v Sloveniji pojejo pesmi, ki jih je uglasbil ali jih priredil. Aprila letos so mu v Viteški dvorani na Območni reviji malih pevskih skupin Maribor 2004 podelili najvišje priznanje, plaketo Zveze kulturnih društev Maribor. Leskovar je zase, za svojih sedemdeset let, za pevske zборе priredil moravsko melodijo in besedilo Otona Župančiča *Zabučale gore*.

Pevci pa mu želijo dati tudi trajno darilo. Zato so številni različni slovenski pevski zbori iz Slovenije in tujine posneli že enainsemdeset pesmi, ki bodo izšle na najprej načrtovani eni, kaže pa, da bodo izšle kar tri zgoščenke.

Njegovo morda najpomembnejše in morda celo še zmeraj premalo cenjeno delo je ponovno odkritje in ožvitev po 2. svetovni vojni v Jugoslaviji zamolčanega svetovno priznanega genija samosppevov Huga Wolfa, ki se je rodil v Slovenj Gradcu. Dokazal je njegovo slovensko poreklo tudi po očetovi strani (Vouk). V času, ko je bil ravnatelj glasbene šole, je Leskovar v atriju šolske zgradbe postavil spominske nagrobne plošče Wolfovih in se posvetil preučevanju rodbinskega debla skladatelja Huga Wolfa. Začel je polagati temelje za Wolfov muzej. Poskrbel je za zapise spominov Hugove sestre Modeste Wolf. Bil je tajnik odbora prireditve v počastitev Wolfove 130-letnice rojstva, soavtor dokumentarnega filma o Hugu Wolfu in začetnik tradicionalne mednarodne poletne šole za solopetje Hugo Wolf.

Na dvodnevem tekmovalnem festivalu v Lendavi Rock Maraton 2004 za zlato činelo so v konkurenci enajstih skupin tretje mesto, kar pomeni **BRONASTO ČINELO**, zasedli koroški rockerji **ABADON**.

Festival vsako leto organizira Ministrstvo za kulturo RS. Žirija je ocenjevala inovativnost in izvirnost pesmi, predvsem avtorske glasbe. Tako so tudi Abadoni igrali svoje: Bogovi, ki so jo povežali s pesmijo *Da jutro bo dišalo*, nato so zaigrali instrumentalno *Smoky*, ki so jo tako kot Klovn posneli pred kratkim. Igrali so še *Pravljico in Je*



še čas s prejšnje plošče, pa tujo pesem *All of you*. Šele mesec dni je z njimi novi član, pevec Djuro iz Oplotnice, ki še ni predelal vseh Abadonovih pesmi, na festivalu pa je pel tudi kitarist Jani.

VDomu starostnikov v Črnečah je na ogled likovna razstava akademskega slikarja **BENJAMINA KUMPREJA**. Dela imajo naslov **ECCE HOMO, KRISTUSOV PASIJON**.

To ni popolnoma novo, ker je Kumprej prvotno obdelal stara cerkvena vrata kot osnovni objekt, v tem ciklusu pa ga je nadgradil še s šestimi slikami. Za njih se vpraša tudi sam, ali jih sploh še lahko imenujemo slike, kajti gre za predmete iz okolja v novi funkciji. Prvotno naj bi ciklus imel ime *Quo vadis - Kam greš*, Kumprej pa ga je kasneje smiselno nadgradil in naredil križev pot v reducirani obliki sedmih in ne štirinajstih postaj. Motivno ni sledil svetopisemski zgodbi, saj je ustvaril portrete Kristusa v raznih trenutkih. Ciklus je formiran tako, da v osnovni postavitvi predstavlja razpelo. Slike so od osnovnega objekta spuščene od zgoraj oz. dvignjene od spodaj navzgor in se na osnovni objekt obdelanih cerkvenih vrat barvno navezujejo. »Slike so izdelane tako, da so vsebovane nekatere pomembne številke, kot je npr. 7 ali 33, tudi uokvirjene so na poseben način s starim lesom, ki je vezan križno. Trnova krona, ki je ločena od Kristusa, ustvarja vesoljski videz ...«

Ob razstavi je izšla zloženska, ki je delo oblikovalca Uroša Grabnerja iz Mežice, fotografije pa so delo Toma Jeseničnika. Dizajn ohranja osnovno idejo odpiranja, barvno pa poskuša prikazati razpoloženje, kajti sam ciklus Kristusov pasijon govori o trpljenju nasploh. Anamarija Stibilj Šajn je v spremni besedi napisala: »B. Kumpreju je na izredno zanimiv način uspelo povezati duh etnoloških vrednot z osebnimi videnji in doživljanji biblijske ikonografije. Sakralnost je združil z našo ljudsko dediščino, svetniški lik je postavil na domače, leseno, s patino časa zaznamovano dwo-dimenzionalno prizorišče. Svetopisemski svet s svojo zgodovino je povezal z našim področjem in našo preteklostjo in to v simbiozo dovršene likovne in poglobljene vsebinske izraznosti ...«

Posluh prosim!

Med oboki Mestne galerije Šoštanj, pred stenami, s katerih nas pozdravljajo podobe Jožeta Svetine, v soju sveč, v modrini filmskih žarkov, z rožami in besedami, s kitarami in tamburaši ter vinom in kruhom,



Foto: List

Mladi umetniki Katja, Daniela in Boštjan, so radi prisluhnili modrostim staroste »hote-njevcev« - Josipu Bačiču.

se je zgodil literarni večer, na katerem so bili Šoštanjčanom predstavljeni avtorji Literarnega zbornika Hotenja. Zgodilo se je 17. septembra.

Morda patetično, kot se za »literarca« spodobi, pa vendar malo drugače, saj je bil »živi« nastop recitatorjev, ki so v prvem delu predstavili poezijo Hotenj 15, v drugem delu obogaten s filmsko-dokumentarno podobo avtorjev, ki v Hotenjih 15 objavljajo prozo.

Nastopili so Boštjan Oder in Daneila Tamše, ki sta ju na kitari pospremila Nace Serdinšek in Nermin Huremović, sicer pa so za glasbeno popestritev poskrbeli tamburaši folklorne skupine Koleda. Črtico Vinka Šmajsa je prebral Andrej Volk, obiskovalci pa so si potem z zanimanjem ogledali filmske dokumentarne portrete, ki jih, ki so bili realizirani v produkciji Društva za medikulturacijo S. K.

Bilo je lepo. Škoda, da vas ni bilo zraven ...

Mladi kiparji

Lepi jesenski dnevi so botrovali srečanju mladih kiparjev na 31. Mali Napotnikovi kiparski koloniji v Zavodnjah, ki je potekala od 17. do 18. 9. 2004. Kolonija poteka pod okriljem Medobčinske zveze prijateljev mladine Velenje, finančno pa pomagajo tudi na skladu za kulturne dejavnosti v Velenju. Vodja projekta je bila tudi letos Majda Lesničar. Mladim ustvarjalcem se vsako leto pridružijo že priznani umetniki. Letos sta jim dajala zgled kipar Franc Ravnjak in Milan Matko. V dveh dneh je nastalo 21 del, ki

jih je izdelalo 28 mladih iz desetih šol. Učenci so delali pod vodstvom mentorjev, likovnikov in ustvarjalcev, ki so jih usmerjali, čeprav je iz razstavljenih del razvidno, da so mladi pravi umetniki. Tako dela kot njihovi naslovi: Slikoaparat, Prenosni zid, Miss jeseni, Vesoljska tipkovnica in druga kažejo na neizmerljivo domišljijo, ki je v otroških glavah in rokah.



Po delu se prileže počitek!

Na koncu so podelili priznanja vsem udeležencem, kolonijo sta obiskala oba župana občin Velenje in Šoštanj in razpoloženje je bilo mešana resnosti in pa sproščujoče ustvarjalnosti.

Dela so zaenkrat na ogled v Napotnikovi spominski sobi pri Tonetu Potočniku, kasneje pa se bodo preselila v dolino, kjer bodo razstavljena v Velenju in Šoštanju.

Več o pestri koloniji v prihodnji številki Lista.

Milojka Komprej

Lokovičani v poletnem gledališču

Poletni počitniški dnevi so že za nami, a vseeno se še lahko spomnimo, kaj se je dogajalo zadnje avgustovske dni.

V petek, 27. avgusta, so se namreč Lokovičani, predvsem tisti, ki so dejavni v tamkajšnjem prosvetnem društvu, odpravili v poletno gledališče Studenec pri Domžalah. Ogledali so si domačo gledališko predstavo v režiji Alojza Stražarja in izvedbi Kulturnega društva Miran Jarc Škocjan - Cvetje v jeseni.

Ta igra, napisana po Tavčarjevi istoimenski povesti, je Lokovičane navdušila s svojo domačnostjo in toplino, nikakor pa ne moremo pozabiti, da je bila kljub amaterski zasedbi tudi kakovostno izvedena. V njej je nastopalo veliko število igralcev, pevcev, godcev, plesalcev, otrok, nekatera že uveljavljena igralska imena in, lahko rečemo že kar tradicionalno, tudi konji in kočije.

Vsi, ki se trudijo za kulturno dejavnost v Lokovici, so bili tudi tokrat z ogledom zelo zadovoljni. Pred tem so si namreč pred tremi leti v Studencu že ogledali Miklovo Zalo, predlani Martina Krpana in po enoletni pavzi za predstavo Cvetje v jeseni napolnili kar dva avtobusa. V poznih večernih urah so se zadnji petek v avgustu vračali domov, hvaležni predsedniku Prosvetnega dru-



Foto: Darko Vučina

Foto: Arhiv

štva Lokovica Dragu Korenu, ki je ogled predstave organiziral, predvsem pa polni idej za še aktivnejše delovanje v domačem društvu.

Jerica Koren

Mednarodna razstava Križanke 2004

VGaleriji Velenje je bila septembra na ogled razstava VII. mednarodne kolonije Križanke Ljubljana. Istočasno pa je potekala na Ljubljanskem gradu razstava Kolonije diplomantov ALU, ki jo velenjska galerija posreduje v Ljubljano.

Razstava v Galeriji Velenje je predstavila osem evropskih umetnikov, ki se izražajo v različnih medijih. To so slikarka A. Veronika Zyzik iz Nemčije, producentka Nataša Prosenc iz Slovenije, slikar Henrik Andersen z Danske, slikar Josef Baus s Slovaške, kipar Alessandro Cadamuro iz Italije, Jure Cihlař iz Slovenije, kipar Darko Golija iz Slovenije ter slikar Boštjan Jurečič Vega prav tako iz Slovenije.

Vizualni umetniki so v zelo različnih medijih predstavljali svoje dosežke, s katerimi so se po Ljubljani predstavili še v Velenju.

MKB

Knjižne novosti in dogodki v mestni knjižnici Šoštanj

Maja Rezman

Začenja se ... ah ne – se je že začelo. Novo šolsko leto namreč in z njim veselje, skrbi, polnjenje glav z (ne)potrebnimi podatki ... nenapovedane kontrolne ... no ne bom govorila o šolskih strahovih.

Se pa prva knjigica, ki sem jo izbrala ukvarja z vprašanjem **Zakaj hodimo v šolo?** Besedilo je napisala *E. Garvaglia*, v slovenščino pa je zgodbi- co prevedla *Jasna Šček*. V zgodbi nastopa očka, ki spremlja sina v šolo. Na poti ga sinko vpraša, zakaj je sploh potrebno in pomembno hoditi v šolo in oče mu razlaga ter našteva same koristne in prijetne strani šolanja, tako da pride fant na koncu do spo- znanja, da je v šolo res dobro hoditi.

Druga za otroke nosi naslov **Trije mali prijate- lji zbežijo**. Napisala jo je *Julia Boehme*, ilustrirala pa *Johanna Ignjatović*. Knjižica je izšla pri založbi Grlica. V zgodbi nastopajo trije prijatelji: mali slon- ček, tiger in pingvin, ki živijo v živalskem vrtu. Ne- kega dne se mali tiger vpraša: »Le od kod prihajajo vsi ti ljudje?« Skupaj s svojima prijateljskima načrtuje razburljiv izlet, na katerem bodo odkrivali svet. Se- veda tiger, pingvin in slon v mestu doživijo marsikaj zabavnega; ljudje igrajo v orkestru in so oblečeni kot pingvini, drugi kot nori tečejo gor in dol po zelenici in se podijo za žogo. Ko se trije mali prijatelji vrnejo v živalski vrt, se hočejo seveda prav tako zabavati kot ljudje ... vsi pa prinesejo svoj spominek iz sveta ljudi. Tiger zobno ščetko, slon žogo, pingvin pa novo glasbeno izkušnjo, ki jo deli s svojimi pingvinjimi prijatelji. Knjiga je primerna za otroke od petega leta dalje in spada v prvo stopnjo Grličine bralne lestvice z imenom Regice (učenje branja s slikami). Odlikuje jo napeta zgodba, v kateri slike nadomeš- čajo glavne besede, tako da lahko otroci pomagajo pri branju.

Za otroke in za odrasle pa bo gotovo prišla prav naslednja knjiga z naslovom **Zeliščni pripravki za boljše življenje**. Napisal jo je *Walter Pedrotti*, pri nas pa je izšla pri založbi pisanice v prevodu Marjane Samide. V tem priročniku se seznanimo z zdravljenjem z zdravilnimi rastlinami, spoznamo razlike med poparkom, prevretkom in namokom. V knjigi so opisani pripravki za boljše prebavo, lajša- nje migrene, prehladov ter menstruacijskih bolečin ... Če vas zanima, kako pripravimo in se naučimo

uporabljati zdravilne zeliščne pripravke, da bomo ohranili dobro razpoloženje in zdravje, si boste to knjigo gotovo izposodili. Besedilo je obogateno z barvnimi fotografijami, ki olajšujejo prepoznavanje rastlin – za navdušene (male in velike) zeliščar- ke in zeliščarje!

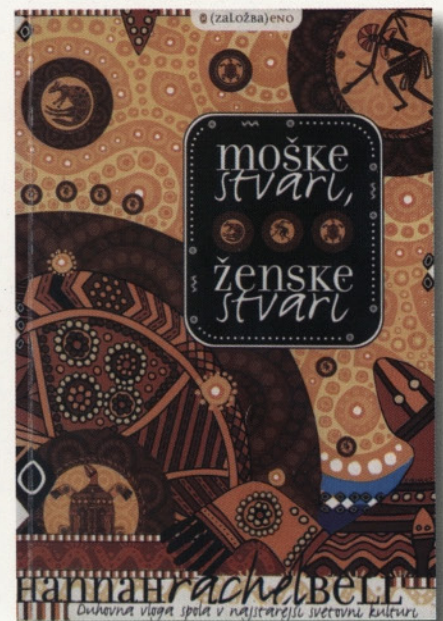


Za vse ljubitelje poezije in to raznovrstnih obdo- bij je pri Mladinski knjigi v zbirki Lirika izšla mala antologija svetovne poezije z naslovom **Zemlja je modra kot pomaranča**. V Liriki, edini in dolgo- letni zbirki prevodne poezije na Slovenskem, so bili objavljeni izbori iz del 99 pesnic in pesnikov, približ- no polovica med njimi prvičkrat v našem jeziku. Za stoto, jubilejno knjigo je urednik *Aleš Berger* izbral po eno pesem vsakega od njih, tako da dobivamo praveceto malo antologijo svetovne poezije iz raz- ličnih književnosti in časovnih obdobij. Knjiga je urejena kronološko, po rojstnih letnicah pesnic in pesnikov. Povsod je naveden prevajalec, pripisana je tudi letnica, ko je posamezen avtor izšel v zbirki »Li- rika«. Za naslov so prevzeli verz Paula Éluarda, ki je preroško anticipiral vzklik Jurija Gagarina, prvega Zemljana v vesolju: »Zemlja je modra, nebo je črno«; poezija pač dosti ve (ali vsaj nasluti), za nazaj in tudi za naprej, in prav je, da ji kdaj prisluhnemo. Pa še nekaj je na tej knjigi, kar mi je všeč. Antologija se začne in konča z ženskami. Prva je Sapfo, zadnja pa Sylvia Plath.

Ena od Sapfo:

*Zatonil je že mesec,
gostosevci z njim,
polnoč je, prešla je ura,
jaz pa sama spim.*

Moške stvari, ženske stvari je naslov na-



slednji knjigi. Napisala jo je *Hannah Rachel Bell* po edinstvenih izkušnjah življenja v skupnosti avstral- skih staroselcev. Hannah Rachel Bell, do nedavnega svetovalka v vladah zahodne Avstralije in Severne- ga teritorija, namenja ves svoj čas in znanje aborid- žinski univerzi divjine, zavzema se za domorodske pravice do zemlje in si prizadeva povezati sodobno civilizacijo s starodavnim vedenjem. Knjiga govori o ngarijskem izročilu; poglavja so predstavljena kot zgodbe in sledijo aboridžinskim dečkom in de- klicam od rojstva, otroštva in pubertete v odraslost, starost in smrt. Spremljajo jih primerjave z življe- njem vrstnikov v sodobni civilizaciji, ki deluje po za- konih trgovine in politike. Poučna knjiga za vse, ki ne verjamejo da obstaja drugačen način življenja.

Spet me čas lovi in lovi ... pa Ajla žalostno gleda iz urednikovega naročja ... se vidimo oktobra. Baje bo takrat več novih knjig v knjižnici ... začenjajo s tudi četrtkove pravljice za otroke od štirih let naprej.

Naj vam jesen postreže z barvami
in sladkim grozdom ...

Andreja Plešivčnik M.

ZGODBE, KI JIH PIŠE VIRTUALA



O dločila sem se, da z vami delim življenjsko zgodbo znanca, ki jo je napletel internetni vdor v naše dosege. Zgodbo, ki jo je rodila, kreirala in gojila virtuala in v njenem nadaljevanju spustila realnost na trda tla. Zgodba, ki jo je na koncu izničila človeška želja po miru v svoji glavi, domu in življenju. Kaj je zdaj zavajanje in kaj želja, ve vsak zase. Res pa je, da z malo avanturistične žilice postane surfanje po internetu prav adrenalinsko še posebej, če najdeš vsaj skozi virtualo sorodno dušo, ki pa se lahko na zemlji pokaže kot tvoje pravo nasprotje. To zna biti šokantno, nemalo je primerov, ki so na tak način našli nekaj neponovljivega, razburljivega in vsekakor vrednega raziskovanja vse do srečanju v živo. Realnost je pač prizemljitev. In internetne vode se pretakajo po kablji, ki jim zemlja ne pride do živega. Ja, je že res, da življenje nosi vsa čuda presenečenja vsem, ki to pričakujemo in brskamo po njem.

Torej moj znanec je čisto povprečen Slovenec, ki surfa po internetu, in verjetno eden izmed mnogih, ki se mu je Amor pokazal tudi skozi to čudo kablov - virtualo. Sam pravi, da je to posebna izkušnja, verjamem mu. Iz zgodbe, ki jo bom opisala, je čutiti prav poseben utrip. Zaključek me je presenetil, pa pravzaprav ne vem zakaj. Sama v takšne zgodbe sploh ne verjamem. Preberite jo, boste videli, da je posebna. Čeprav je takšnih zgodb mnogo, se ta odvija na svoj, zelo resničen način.

Torej NICK pripoveduje:

Življenje piše romane, tale zgodbica pa je bila zame kar kruto resnična in tudi resnično kruta.

Podobnost z resničnimi osebami in dogodki je dejanska - ampak mislim, da me nobeden ne bo prepoznal.

Pa vsaj malo odleže, če komu kaj poveš.

Ja, kje naj začnem? Najbolje bo kar na začetku. V svojem virtualnem življenju sem imel ime NICK in v nekem debatnem klubu se nas je zbrala lepa, res lepa družčina. Prav lepo smo se razumeli, zmerjanja praktično ni bilo, ampak veliko šale, medsebojna pomoč, če je bilo potrebno. Družba je bila mešana, torej obojespolna, različnih starosti.

No in kjer je mešana družba, se nasprotja začnejo privlačiti (nato pa slachiti, bi rekel moj kolega :)). Zgodovina tistega debatnega kluba ve povedati, da je kar nekaj dopisnikov sklenilo tesnejše stike tudi v real lajfu. Zveze so trajale različno dolgo, ena baje še traja in je na dobri poti, da obstane. Vso srečo jima želim.

Nič novega ne bom povedal, če bom napisal, da se z debatniki različno ujameš, z nekaterimi bolj, z drugimi manj ali sploh ne. Z eno, naj jo tu imenujem Mala, sva se postopno vse bolj zbliževala, si nato začela pošiljati virtualne srčke, rožice in poljubčke, tako da so naju tudi drugi kar oklicali za parček. Poleg kluba sva si začela še medsebojno dopisovati po mejlu in tako dalje, et cetera ... Pravzaprav je ona naredila vsak naslednji korak (tudi zadnjega): najprej mi je sporočila telefonsko in sva si začela telefonirati pa pošiljati SMS, nato pa je enkrat imela seminar v big sitiju – sva iz različnih koncev naše šiiiiiiiiirne dežele – in je predlagala, da se dobiva. Joj, kako težko sva oba čakala ta dan ... Še tri dni, še dva dni, še 25 ur ... Pa sneženje je bilo napovedano in zelo nizke temperature, bo sploh možno v prestolnico??? First time, ever I saw your face ... Ja, pa svoje slikice sva si že prej izmenjala po mejlu, da ne bi bila potem totalna razočarana ...

Kako je bilo na mitingu, vam bom pa zaupal po ... eee ... hehe ... oglaših.

Bilo je ludo in nezaboravno. Pa ne misliti nič takega, razen malo držanja za rokice pa par poljubčkov, ni bilo nič drugega. Saj ste gledali Cvetje v jeseni, a ne, a ne?! Zmenjena sva bila v eni prijetni oštariji (saj lahko povem – Katrca v Rožni dolini, kraju lepega imena), čakal sem jo pri oknu in šel ven, ko sem videl, da je pripekljala. Ko je stopila iz avta, je dobesedno skočila name in se mi za nekaj trenutkov obesila okoli vratu, dala ljubčka ... O, ti moj Nick ... Mala moja luštkana ...

V gostilni sva potem sedela nekaj ur, nato zamenjala lokal in drugje nergala naprej ... Izmenjala sva si darilca (zelo podobno sva kupila eden drugemu). Bil je to eden najhladnejših dni pretekle zime, tako da sva bila omejena na lokale, ampak je bilo lepo sedeti in govoriti ter gledati osebo, ki ti nekaj pomeni in ti njej, ki se je iz virtualne spremenila v aktualno, resnično. Pa tako lepo se nasmehne, zavije z očmi, strese z lasmi in si jih popravi za ušesa, ... ti s svojim prstom zbršiš drobtinico s kotička

ust ... Dejansko je Mala luštna oseba, to tudi drugi pravijo, čeprav zna biti menda tudi živ hudiček, energije ima ogromno, občasno pa zapade tudi v drugo skrajnost. Če ste gledali tiste oddaje Evalda Flisarja o Indiji – njegova spremljevalka Sumitra je moji Mali dokaj podobna, recimo v oči in usta. (Potovanje predaleč je naslov tiste serije, ja, čisto pravi naslov.) Pa saj itak še zdaj na TV in na ulici kar naprej iščem kake podobne ...

Nato sva šla še k njeni znanki, recimo ji Urša, ki jo je Mala že precej prej spoznala preko ravno tistega debatnega kluba, ko so se nekaj mesecev prej nekatere debatnice dobile v živo. Urša je tam še zmeraj zelo aktivna in sem se na netu tudi z njo dobro ujel, seveda na drugačnem nivoju kot z Malo. Njo sem pred srečanjem spraševal po mejlu, kakšna je Mala tako in drugače. »Ja,« je rekla, »mlada je zate, pa pazi se ti žensk s tistega konca, so wuuuuuuuf (whatever this mean), ampak če sta pa toliko zagreta eden za drugega, se pa zmenta enkrat, da se dobita na enem kofetu (pa sva takrat bila že zmenjena, da se dobiva), al pa vsaj slike si pomejlajta (sva si jih tudi že), pa le nabavi si žavb, da si boš potem rane mazal ... Pa merkaj mal na hormone pa nagone ...«

Tudi Urša je bila vesela, da me je spoznala, saj smo bili mi trije v tistem klubu kar nekaj mesecev "najboljši par", smo skupaj držali, se medsebojno ščitili, kadar je bilo potrebno, in se zezali – če je bilo potrebno ali ne. Zdaj se Mala ne pojavlja več v tistem debatnem klubu, Urša je pa še vedno ena ta glavnih čvek, čeprav je vse skupaj daleč bolj neprijazno, kot je bilo svoje dni ...

Tiste prelepe arcticae horulae so minile, zadnji objem in poljub, nato v avto in domov vsak na svoj konec. Še zadnji pogovor, ko sva oba srečno prispela domov, še telefonski cmoook za lahko noč. Moram tudi pojasniti, da imava vsak svojega partnerja, s katerim pa ne ona ne jaz ne živiva skupaj, skratka, oba imava nek podoben vzorec življenja. Moja ni vedela, da sem sploh kje bil, njen pa samo toliko, da je bila v big sitiju na seminarju in pri znanki.

Telefonijade dopoldne in popoldne so se nadaljevale, pa SMS-i in tako je bila včasih situacija prav nevarna (kot v Poštar zvoni vedno dvakrat. (Upam, da ste prebrali knjigo, je veliko bolj občutena kot film.) Počasi je začelo postajati hudooooooo, tako da je potem Mala ugotovila, da je bolje za naju, da na ta način nehava, sicer se nama bo zmešalo, pa itak imava vsak svojega, s katerim sicer ne eden ne drugi niswa v popolnosti zadovoljna, ampak – vedno je neki ampak – tako si lahko samo zajeb*** život. Da živiva predaleč narazen za pogostejša srečanja, da se premalo poznavata in tudi če bi se bolje spoznala, je tu morda še problem raz-

like v letih ... Da se sicer imava rada. A je to res tista prava ljubav? Da pljuneva istini u oči in ostaneva samo prijatelj. Oh ja, kako zljajana fraza, SAMO PRIJATELJA, ampak kako zaboli, ko te tangira osebno. Kaj sem hotel, moral sem se strinjati. Par mesecev je bolelo, sedaj je že bolje, a še vedno si kdaj obliznem rane. Saj kak mejl si še zmeraj pošljeva, čeprav čedalje redkeje ter vse manj in manj osebne in zaupne.

Catch je pa v tem, da sem v trenutku pretirane zaupljivosti, v stanju neprištevnosti torej, nekaj malega o tistem debatnem klubu pa tudi o Mali omenil moji partnerki in je šla brskati na net ter me tam našla, tudi zato, ker sem imel tak nick, kot ga včasih tudi v real lajfu uporabljam. Ko je videla vso tisto skoraj javno flirtanje, je tudi ona zapadla v stanje neprištevnosti in sledil je cel hudič, hudič in pol, ma kaj 1? hudiča, sto hudičev je sledilo, si lahko mislite. Dalo se je razbrati, da se bova z Malo dobila in da sva se dobila, nič ni pomagalo, ne resnica, ne laž, ne zavijanje v lep papir. Trajalo je kar par tednov, da sva spet vzpostavila kolikor toliko normalne odnose, pa še vedno mi kdaj vrže Malo pod noge. Po tistem sem zamenjal nick in ko sem gruntal, kaj bi bil, mi je kapnilo, da bolj idealnega nicka kot Nick verjetno ni. V tistem debatnem klubu se sedaj zelo redko pojavim, pa še takrat gledam, da je čim bolj neosebno. Mala se je pa postopno povsem prenehala javljati. Moja je sicer hitro posumila, da sem to spet jaz, ampak ker se striktno držim nazaj in v tistem debatnem klubu pišem zelo malo, nič osebnega in niti pod razno ne flirtam z nobeno, je zdaj med nama po tej plati OK.

Takšno zgodbo si je Nick napletel s pomočjo interneta, pa sam bog ve koliko takih Nickov je še, eni s srečnim, drugi z nesrečnim koncem. To so zgodbe, ki jih piše virtuala. To je del vseh nas! Zadane nas lahko prek kablov nič manj močno, kot to nekateri doživljajo na pesku, soncu z vlago morja v zraku itd. Teh nasvetov verjetno ne rabi nihče. Internet je zagotovo povzročil civilizacije zadnjih desetih let. Razvoj je leteč, brez ovir, skoraj brez, z velikimi koraki in majhnim zavedanjem. Kaj je zdaj tukaj slabo in kaj dobro, nima smisla razglabljati, ne prideš do odgovora in na koncu ugotoviš, da ga nima smisla iskati. Smisel je drugje, odkrit že zdavnaj pred civilizacijo in živeti brez nje. Je pa smiselno, ker živimo zdaj, vseeno spremljati vse pomembne razvojne korake okoli nas, ker sicer težko funkcioniramo v svetu, kjer je internet zaželen v vsakem gospodinjstvu, kjer brez računalnika ni več niti otrok, mlajši od 7 let, in kjer osnovno komuniciranje med ljudmi poteka preko mobilov, e-mailov in raznih virtualnih poteh in kjer se bodoče poroke snujejo preko klepetalnic!

						List	KRVOLOČNE ŽIVALI	VRSTA JELENA, SRNJAKA	OPOMBA	MEŠCANKE RANNA	NANOVOLT	TELIČKA	NAJVEČJI MORSKI SESALEC
30. SEPTEMBER						MESTO IN ELEKTRARNA OB DRINI							
						PREBIVALCI VIPAVSKEGA							
						POLET, ZANOS					IVAN TAVČAR		
						EGIPČ. BOG, STVAR SVETA					RIMSKA 1		
													KEM. SIMB. ZA RADIJ
Avtor: LoM	PRIPADNIK ENAKTITIV	NAJVEČJE SLADKOV. JEZERO V RUSJI	SLANO JEZERO V SND	NAMURCI	KRČMARICA						100M ²		
											LEPA EGIPČ. KURTIZANA		
NAŠA TOVARNA SMUČI					VELIKA NE-STRUPENA KAČA, UDAV			OVITEK	PRIPADNIK ANTOV			AMPER	
								NAJ.V. SREDNJ. VOJVODA				ČLAN DINASTIJE PREMISLOV	
STARA JAPON. PRE-STOLNICA					4. IN 20. ČRKA ABECEDE					VZROK NENADNE SMRTI			NOV ODSTAVEK
					ŌZIG					PRITRILNICA			
BOJNI STRUP								OSEBNI ZAJMEK					
								DESNI PRITOK AMAZONKE					
ČASNIŠKI STOLPEC											KURIR		
KRAJ PRI LJUBLJANI			GORA V ŠVICI					TELEVIZIJA			GLEDALIŠČE	NESPAMETNA ŽENŠKA (NAREC.)	RIMSKA 1001
								GORA V POSOČJU				PRIPADNICA MAOROV	
KEM. SIMB. ZA TANTAL			RIMSKA 499			JOVAN KOŠESKI			LAHKA MREŽ, TKANINA				
									ZRAST JAJČ. KRISTALOV				
													
								PRVI VLADAR LOTARINGIJE				RIMSKA 101	ZNIŽANA NOTA "E"
								DNEVI V RIMSKEM KOLEDARJU			KRANJ. DEŽ. ELEKTRARNE (KRATICA)		
								HIMALAJSKA KOZA			ZVIŠANA NOTA "A"		

UGANKARSKI SLOVARČEK

ARAL – slano jezero v SND; LADOGA – največje sladkovodno jezero v Rusiji; MEDEIRA – desni pritok Amazonke; ROEN – gora v Švici.

Izmed pravih rešitev križanke bomo izžrebali tri nagrajence, ki bodo prejeli Kajuhovo pesmarico.

Izžrebani nagrajenci prejšnje križanke (List 8), so: Margareta Marija Polovšak, Skorno 1/a, Šoštanj; Darinka Verbič, Ravne 38/c, Šoštanj in Franci Hudomal, Ravne 181, Šoštanj.

Nagradna križanka

September 2004

Gesla Križanke:

Ime in priimek:

Naslov:

Izpolnjen kupon pošljite na naš naslov do 20. 10. 2004.

Formula kredita

**1.000.000 SIT = 30 minut
znižane obrestne mere**

S 1. septembrom smo v Novi Ljubljanski banki za vsa nova posojila znižali obrestne mere. Morda je prav zdaj priložnost, da uresničite svoje želje; se odpravite na jesensko potepanje ali oddih, si privoščite novo pohištvo ali pa morda potrebujete denar za karkoli drugega.

Odobrimo vam posojilo **do milijona tolarjev v 30 minutah**, če na osebni račun NLB več kot 6 mesecev prejimate plačo ali pokojnino, poslužete z vsaj eno plačilno kartico NLB in boste posojilo odplačevali prek trajnega naloga.

Posojilo vam bomo odobrili za največ 5 let, **brez plačila zavarovalne premije!** Mesečna obveznost se med odplačevanjem posojila ne spreminja.

V poslovalnicah NLB vam je ne glede na to, kje imate odprt svoj osebni račun, na voljo tudi osebno posojilo, ki ga lahko zavarujete s plačilom zavarovalne premije ali poroki. Višina tega posojila je omejena z vašo kreditno sposobnostjo in časom odplačevanja posojila. Tudi za ta posojila veljajo od 1. septembra nižje obrestne mere.

Podrobnejša pojasnila so vam na voljo v vseh poslovalnicah NLB in na spletnem naslovu **www.nlb.si**



Ljubljanska banka

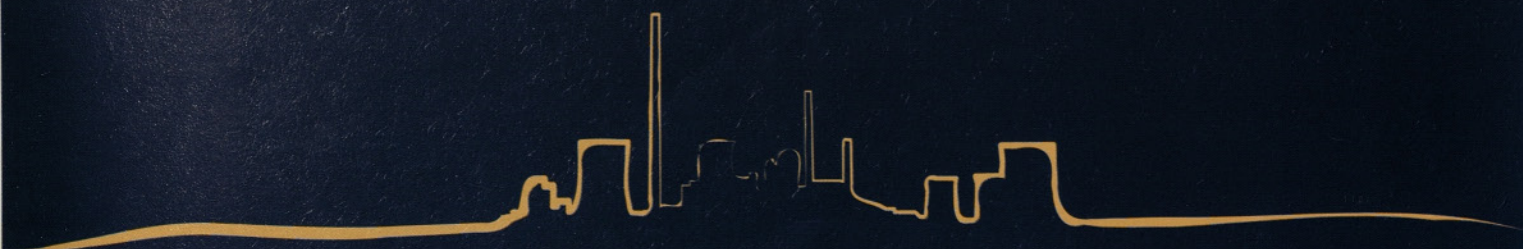
Nova Ljubljanska banka d.d., Ljubljana

Podružnica Savinjsko-Šaleška

NLB d.d., Trg republike 2, 1520 Ljubljana, Promocija



Čestitamo!



Velenje
SP Do 35
LIST
2004
352(497.4 Šoštanj)



9002553.9

COBISS

KNJIŽNICA VELENJE



HTZ
I.P., d.o.o.
VELENJE



PLP
Lesna Industrija d.o.o.

HabiT
upravljanje s stanovanji, d.o.o.



Gost



golte slovenija

POSLOVNI SISTEM

PREMOGOVNIK VELENJE



KARBON

telkom
sistemi d.o.o.
v e l e n j e



**OBČANKAM IN OBČANOM OBČINE ŠOŠTANJ
ČESTITAMO OB PRAZNIKU**